

Fredag den 24. maj 2013 (D)

1

102. møde

Fredag den 24. maj 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om lempeligere regler for turneringspoker i foreningsregi.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.
(Fremsættelse 05.04.2013).

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om, at flygtninge skal have ret til fuld folkepension.

Af Finn Sørensen EL (m.fl.).
(Fremsættelse 02.04.2013).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre ordentlige forhold for prostituerede.

Af Mai Henriksen (KF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl.
(Fremsættelse 28.02.2013).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 120:

Forslag til folketingsbeslutning om at underskrive og ratificere Europarådets konvention om vold mod kvinder.

Af Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 16.04.2013).

5) Forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til justitsministeren om sagsbehandlingstiderne på indfødsretsområdet.

Af Jan E. Jørgensen (V), Christian Langballe (DF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Mette Bock (LA) og Tom Behnke (KF).
(Anmeldelse 16.04.2013. Fremme 23.05.2013).

Formanden :
Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om lempeligere regler for turneringspoker i foreningsregi.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.
(Fremsættelse 05.04.2013).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Skatteministeren.

Kl. 10:00

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det Konservative Folkeparti har i beslutningsforslaget, der er til behandling i dag, fremsat otte konkrete forslag om lempeligere regler for turneringspoker i foreningsregi. Forslagene skal ifølge forslagsstillerne gøre det nemmere at drive de lovlige pokerklubber og styrke disse klubber, samtidig med at de ulovlige pokerklubber svækkes.

Forslaget skal ses i lyset af, må jeg forstå, at politiet trods anmeldelser ikke gør noget ved de ulovlige klubber. På den baggrund skal forslagene til ændringer være med til, at de lovlige pokerklubber bliver et attraktivt alternativ til de ulovlige pokerklubber.

Jeg vil gerne med det samme sige, at regeringen ikke støtter det fremsatte beslutningsforslag. Med lov om offentlig hasardspil i turneringsform, også kaldet pokerloven, der blev vedtaget i december 2009, blev der etableret en ordning, hvorefter poker om penge kan spilles som offentligt hasardspil i turneringsform.

Dermed blev der skabt et lovligt alternativ til de ulovlige pokerklubber og til de landbaserede kasinoer, således at der kan spilles poker om små beløb i pokerklubberne og som hidtil og om større beløb i kasinoerne.

Udformningen af loven byggede i høj grad på de overvejelser og forslag, som udvalget om hasardspil kom frem til i betænkningen om offentligt hasardspil i turneringsform fra 2009.

Ved udformningen af pokerloven er der således lagt betydelig vægt på de generelle hensyn, der ligger bag den danske spillelovgivning, det vil sige hensynet til at mindske risikoen for afhængighed af spil, ludomani, hensynet til bekæmpelse af kriminalitet samt hensynet til at begrænse privat indtjening ved udbud af spil om penge, samtidig med at der blev skabt en mulighed for dem, der har som hobby at spille poker, således at de kunne udfolde denne interesse lovligt inden for ordnede rammer, det vil sige på en betryggende måde, og om mindre beløb.

Regeringen lægger fortsat vægt på, at der er en fornuftig afvejning mellem på den ene side hensynet til at imødekomme spillelysten for borgere og på den anden side de generelle hensyn, der ligger bag den danske spillelovgivning.

Efter regeringens opfattelse er løsningen på problemet ikke de otte konkrete, fremsatte forslag, men at spilmyndigheden kontakter politiet og drøfter, om der er områder, hvor samarbejdet med politiet kan forbedres.

Kl. 10:00

I den sammenhæng skal jeg gøre opmærksom på, at der allerede i dag findes et lovligt pokeralternativ til pokerklubberne i form af de landbaserede kasinoer. Her er der mulighed for at sætte større summer på spil, men kasinoerne er også underlagt helt andre og mere omfattende kontrolforanstaltninger end de, der gælder for pokerklubberne.

Sammenfattende er det regeringens opfattelse, at den danske spillelovgivning er struktureret på en hensigtsmæssig måde, hvor man fysisk kan spille poker om små beløb i pokerklubberne og om større beløb i kasinoerne. Dermed fastholdes formålet bag pokerloven.

De forslag, der eventuelt kan betyde en administrativ lettelse for pokerklubber, vil regeringen overveje at inddrage i det løbende arbejde med revision af spillelovgivningen. Af ovennævnte grunde kan regeringen derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 10:03

Formanden :

En kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 10:03

Tom Behnke (KF):

Det er jo lidt ærgerligt. Men jeg vil alligevel gerne kvittere for, at regeringen trods alt sender det klare signal, at de ulovlige klubber skal man altså være opmærksom på, og at det er en del af politiets opgave at sørge for, at de ulovlige klubber bliver lukket – så langt, så godt.

Men det, som forslaget i virkeligheden handler mest om, er, at den eksisterende lovgivning, vi har om lovlige pokerklubber, turneringspoker i foreningsregi, gav nogle muligheder for, at man rent faktisk kunne få lov til at spille om små beløb fuldstændig lovligt. Men hvad hjælper den lov, hvis lovens betingelser er så stramme, at de lovlige klubber lukker? Der er ikke meget ved at have en lov om, at det er tilladt, hvis der ikke er nogen, der er i stand til at gennemføre det, vi faktisk har givet lov til.

Kl. 10:04

Formanden :

Skatteministeren.

Kl. 10:04

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Den lov, som vi diskuterer her, er ikke særlig mange år gammel. Den blev gennemført efter et meget bredt udvalgsarbejde, hvor man jo afvejede forskellige hensyn over for hinanden.

På den ene side havde man et hensyn til, at der er mennesker, der godt vil spille poker i klubber, og på den anden side et hensyn til, at der ikke skulle udvikles ludomani, man skulle ikke udvikle spilleafhængighed. Derfor synes regeringen, at der var tale om en fornuftig afvejning i den lovgivning.

Hvad angår de ulovlige klubber, er det rigtigt, at vi er meget opmærksomme på det, og at det er en opgave for politiet at sørge for, at det kører på en bedre måde.

Kl. 10:05

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 10:05

Tom Behnke (KF):

Ja, det var jo sådan lidt status quo, men jeg synes også, at jeg hørte ministeren sige i sin første tale, at man ville være opmærksom på det her, at man ville inddrage det i det løbende arbejde. Kan vi komme det så tæt, at regeringen, ministeren, vil lægge op til, at vi laver en evaluering af den her ordning?

Nu har den kørt i 3 år – jeg ved ikke, hvor lang tid der skal gå, men det kunne være 4 år eller 5 år, og så kunne vi få en egentlig

evaluering af det her. Vi kunne måske også inddrage den arbejdsgruppe, der sad med det forud for den egentlige lov, før vi fik den vedtaget. Vi kunne få den inddraget og så lave en evaluering.

For jeg tror, at ministeren er enig med mig i, at når vi laver en lov om, at det skal være lovligt at spille turneringspoker i foreningsregi under nogle bestemte præmisser, er det jo ærgerligt, hvis det så ikke kan lade sig gøre, fordi præmisserne er for snærende. Så bør vi vel se på det.

Så jeg vil høre: Kan jeg lokke regeringen så langt som til, at man vil iværksætte en evaluering og måske oven i købet sætte et årstal på, hvornår det kan komme til at ske, så vi kan komme lidt videre?

Kl. 10:06

Formanden :

Skatteministeren.

Kl. 10:06

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Vi er jo hele tiden opmærksomme på de problemer, som måtte opstå. Derfor er der en løbende evaluering af den her lovgivning.

Det, som jeg også sagde i min tale, er, at i det omfang, der er nogle administrative lettelser, vi kan arbejde med, er vi bestemt villige til at se på dem. Derfor er vi da åbne over for at se nærmere på de problemer, som måtte være omkring det administrative, og på mulighederne for, at pokerklubberne kan arbejde.

Men vi er ikke villige til at ændre det grundlæggende i loven fra 2009, nemlig at der skal være begrænsninger, når man har turneringspoker, og at der er et alternativ på kasinoerne.

Vi har det overordnede hensyn mellem, at folk på den ene side godt vil spille i de her grupper, og på den anden side, at vi ikke skal udvikle ludomani hos folk.

Kl. 10:07

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:07

Ole Birk Olesen (LA):

Når ministeren siger, at det egentlige formål bag den lovgivning er at forhindre ludomani, skal jeg bare lige høre, om det virkelig kan passe, når nu der er videre rammer for, hvordan man kan spille og spille om penge alle mulige andre steder end i klubberne. Altså, bliver man mindre ludoman af at spille med videre rammer på et kasino eller på nettet, end hvis man gør det i en klub?

Kl. 10:07

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:07

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det var ikke denne regering, der sad, da den her lov blev gennemført. Der var et stort udvalgsarbejde bag pokerlovgivningen fra 2009. Og der var der et meget vægtigt hensyn mellem på den ene side, at folks spilletilbøjelighed ikke blev udviklet for meget, og på den anden side, at der skulle være mulighed for, at man kunne dyrke sin hobby.

Jeg skal ikke gå ind i forskellige, store principielle diskussioner om, hvordan ludomani udvikles. Det, jeg bare ved, er, at der er fundet en balance mellem på den ene side turneringspoker i de her klubber, og at der på den anden side er kasinoer, hvor der er mere kontrol. Og det synes jeg i og for sig fungerer udmærket.

Kl. 10:08

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:08

Kl. 10:12

Ole Birk Olesen (LA):

Nu må ministeren altså beslutte sig for, om ministeren vil tage den tidligere regerings argumentation til sig, eller om ministeren ønsker at holde den tidligere regerings argumentation ud i en strakt arm.

Når ministeren bruger den tidligere regerings argumentation om ludomani, at det er derfor, man bliver nødt til at have strikse regler for klubberne, men knap så strikse regler for kasinoerne, er det vel ministerens holdning. Ellers kunne ministeren jo lade være med at bruge det som argumentation.

Kl. 10:09

Formanden :
Ministeren.

Kl. 10:09

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Forskellen er, at der er stærkere kontrol omkring kasinoerne. Det er forskellen imellem klubberne og kasinoerne. Det var meget bevidst, har jeg forstået det, da man i 2009 vedtog pokerloven, at man godt ville have sådan et klubalternativ – civilsamfundets alternativ kan man kalde det, sådan lidt mere filosofisk – til de mere kommercielle kasinoer. Forskellen er så, at de kommercielle kasinoer bliver kontrolleret langt mere målrettet, end civilsamfundets poker bliver.

Kl. 10:09

Formanden :

Tak til ministeren. Hr. Jan E. Jørgensen som Venstres ordfører.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Her, lidt over 3 år efter at pokerloven blev vedtaget, må vi jo desværre konstatere, at pokermiljøet i vidt omfang stadig minder om det vilde vesten. De ulovlige pokerklubber sidder stadig med de bedste kort på hånden, og de pokerklubber, der holder sig til reglerne, giver udtryk for, at de ikke kan hamle op med den ulovlige konkurrence. Så derfor er Venstre i udgangspunktet positiv over for tiltag, som kan hjælpe med at få trukket pokeren ud af de lyssky baglokal. Det er ganske enkelt uacceptabelt, at ulovlige pokerklubber nyder godt af de fordele, som de snyder sig til.

I beslutningsforslaget foreslås det at lempe de nuværende regler for turneringspoker i foreningsregi. Forslaget har til formål at få skabt friere rammer for de lovlige pokerklubber, og forslagsstillerne ønsker at give klubberne frihed, ved at de kan afholde flere turneringer, herunder også side- og ranglisteturneringer, og ved at loftet for indskud kan hæves ved en ugentlig eller månedlig turnering. Det er alle sammen forslag, som Venstre gerne vil være med til at drøfte nærmere, uden at jeg hermed kan sige, at vi kan give vores tilslutning til dem. Det er vigtigt, at vi også sikrer en tilstrækkelig balance, som sikrer, at svage sjæle ikke får mulighed for at spille sig fra hus og hjem.

Venstre vil gerne gøre det lettere at drive de lovlige pokerklubber for at gøre dem til et mere attraktivt alternativ til de ulovlige klubber, og vi ser gerne, at de lovlige klubber fremover får fuldt hus, om jeg så må sige. De ulovlige klubber skal lukkes, og de lovlige klubber skal have bedre vilkår. Det kan vi godt være med til at diskutere. Men om De Konservative så lige har haft en så heldig hånd, at det trumfer regeringen – for jeg må indrømme, at skatteministeren også havde gode kort på hånden, i hvert fald i denne sag – skal jeg ikke kunne sige på nuværende tidspunkt. Det må vi få afklaret nærmere under udvalgsbehandlingen.

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Hr. Ole Hækkerup som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:12

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand.

Som det jo allerede er fremgået, ønsker Det Konservative Folkeparti med det her forslag, at der indføres lempeligere regler for turneringspoker i foreningsregi, og formålet skulle være at sørge for, at der bliver flere lovlige klubber og færre ulovlige klubber. I den forbindelse er der i forslaget nævnt en række konkrete enkeltforslag.

Men jeg læser i virkeligheden forslaget sådan, at det, man ønsker, nok så meget er en diskussion af, om det er hensigtsmæssigt, som det er nu. Vi vil selvfølgelig afvise det konkrete beslutningsforslag, som det ligger lige her og nu. Det indebærer som sagt en række konkrete forslag. Men diskussionen af, hvordan vi kan gøre det her bedre, vil vi til gengæld gerne melde positivt ind på. De forslag, der ligger her, mener vi i virkeligheden det er rigtigt at lade indgå i en revision af spillelovgivningen, og på den baggrund ser vi frem til udvalgsarbejdet.

Når vi har den holdning, at der er grund til at kigge nøje på det her, og at der er grund til at tage hensyn til det her i forbindelse med en revision af spillelovgivningen, er det selvfølgelig, fordi der er en række hensyn at tage med ind i overvejelserne, når man reviderer spillelovgivningen: ludomani, andre aktører end de private klubber osv. Men jeg synes helt grundlæggende, at Det Konservative Folkeparti får rejst en vigtig debat, fordi der er en grundlæggende pointe i, hvordan vi sørger for, at der bliver flere lovlige klubber og færre ulovlige klubber.

Men på den baggrund skal jeg på nuværende tidspunkt afvise forslaget.

Kl. 10:13

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Mikkel Dencker som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti har vi igennem en hel del år arbejdet for, at der i en vis udstrækning skulle ske en liberalisering af spillelovgivningen, ikke alene hvad angår de almindelige spil, som udbydes af Danske Spil, og som nu også er blevet liberaliseret, så andre udbydere kan være med på en licens, men også hvad angår pokerområdet. Rigtig mange mennesker har poker som hobby, og derfor har vi også igennem mange år arbejdet for, at det skulle være muligt at dyrke den hobby i foreningsregi i form af turneringspoker. Derfor bakkede vi også op om den lovgivning, som er gældende i dag, og som kom for ganske få år siden.

Et vigtigt formål med den lovgivning, som vi har på området, og som regulerer turneringspoker i foreningsregi, er netop at få turneringspoker ind i en lovlig ramme, hvor tingene foregår under ordnede forhold, og hvor man ikke kan spille sig fra hus og hjem. Desværre tror jeg, og det er nok også det, som er pointen hos forslagsstillerne, at der nok er for restriktive regler for det lovlige pokerspil, hvilket gør, at de lovlige pokerklubber oplever en stor konkurrence fra ulovlige pokerklubber, og det er selvfølgelig en rigtig uheldig ting.

I beslutningsforslaget her foreslår Det Konservative Folkeparti, at der skal lempes på reglerne på nogle udvalgte punkter for at styrke de lovlige pokerklubber i konkurrencen med de ulovlige. Vi synes i

Dansk Folkeparti, at det er al ære værd, at man tager fat på det her, og vi mener faktisk også, at de ting, som forslagsstillerne foreslår her, er ting, som er ganske ufarlige at gennemføre, og som vil kunne give de anerkendte og lovlige pokerturneringer en større konkurrencefordel i forhold til de ulovlige.

Så derfor vil vi da fra Dansk Folkepartis side sige, at vi støtter beslutningsforslaget her, og vi vil også gerne kigge på, om der var flere tiltag, der kunne være med til at styrke den lovlige turneringspoker på bekostning af den ulovlige. Så vi ser frem til udvalgsarbejdet, og vi agter at stemme for beslutningsforslaget, når vi når til andenbehandlingen.

Kl. 10:16

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 10:16

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet, formand, og tak til hr. Tom Behnke for dette forslag. Vi diskuterer jo mange ting her i salen, og der er en tendens til, at emnerne går lidt igen. Men det her spørgsmål er et emne, som vi faktisk ikke har beskæftiget os så meget med i den her valgperiode, så det vil jeg egentlig gerne kvittere for bliver taget op. Det er jo forfriskende.

Jeg er sådan set enig med forslagsstillerne i, at ulovlige pokerklubber naturligvis er et problem. Jeg ved ikke helt, om det her er hele den korrekte løsning, men vi vil også være meget konstruktivt indstillet på at diskutere og drøfte det osv. Jeg tror faktisk, at nogle af de her tiltag kan være med til at løse problemet med ulovlige pokerklubber isoleret set, men vi kan så være bange for, at der kan være en række uheldige bivirkninger ved at gøre det, fordi lovgivningen og det arbejde, der var tilbage i 2009, sådan som jeg har forstået det, også bygger på en række hensyn til at bekæmpe ludomani og kriminalitet – noget, som vi nok alle sammen er enige om at vi skal forsøge at begrænse.

Men jeg vil meget gerne være konstruktiv og gå ind i udvalgsarbejdet sammen med hr. Tom Behnke og øvrige kræfter, som ønsker at kigge på det her. Så synes jeg jo også, at det er fornuftigt, som ministeren nævnte, at spilmyndigheden og politiet vil kigge på, om de også kan gøre mere inden for de nuværende rammer for at komme problemet til livs.

På den baggrund må vi meddele, at vi som udgangspunkt ikke er indstillet på at støtte forslaget, men vi er indstillet på at gå konstruktivt til værks i udvalgsarbejdet.

Kl. 10:18

Formanden :

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 10:18

Tom Behnke (KF):

Det vil jeg gerne kvittere for, for det er jo i virkeligheden den helt rigtige tilgang et til beslutningsforslag, at man siger: Der er måske noget her, som vi skal se lidt nærmere på. Kvittering for det.

Det, der gør sig gældende, er jo, at vi lige nu er i en situation, hvor vi opfordrer politiet til at lukke de ulovlige klubber. Samtidig har vi en lov, der er så restriktiv i forhold til de lovlige klubber, at loven i sig selv lukker de lovlige klubber. Så har vi hverken de ulovlige eller de lovlige klubber, og så er den lovgivning, vi har lavet, sådan set inderlig overflødig.

Derfor skal man jo spørge sig selv: Ønsker man overhovedet, at det skal være muligt i dagens Danmark at spille turneringspoker for små beløb, hvor man ikke kan spille sig fra hus og hjem? Det kan man altså ikke for 300 kr., så er det i hvert fald en meget billig hus-

leje, man har, så det kan jo ikke lade sig gøre. Så spørgsmålet er, om man overhovedet ønsker, at den her mulighed skal være til stede. Og det er her, jeg gerne sådan helt principielt vil høre, om De Radikale er enig i, at det sådan set er smart, hensigtsmæssigt og fornuftigt, at helt almindelige mennesker kan få lov til at spille lidt kort en gang imellem og hygge sig med det og i den forbindelse smide lidt penge i en pulje.

Kl. 10:19

Jeppe Mikkelsen (RV):

Vi kan bakke op om de intentioner, der ligger i den nuværende såkaldte pokerlov, nemlig at det skal være muligt at spille lidt i ny og næ som en hobby. Jeg spiller også lidt poker i ny og næ – det er dog som oftest ikke om penge – og det tror jeg at der er mange danskere der gør. Jeg synes også, det er o.k., at man kan gøre det i en vis udstrækning, men der skal være nogle begrænsninger på det.

Kl. 10:19

Formanden :

Der er ikke flere bemærkninger fra hr. Tom Behnke. Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Dagens forslag handler om at skaffe nogle yderligere lempelser for pokerspil. En af begrundelserne er, at politiet ikke gør noget ved de ulovlige klubber. Jeg ved nu ikke, om det er løsningen sådan bare at lovliggøre det, der er ulovligt. Skal vi også gøre det med hash, og skal vi også tillade fri hastighed, fordi lovgivningen ikke bliver overholdt? Det synes jeg måske er et rigtig dårligt udgangspunkt.

Men hvorom alting er, støttede SF i 2009 de lempelser, der kom i lovgivningen, og jeg har forstået, at der også kom en lempelse sidste år. Det er selvfølgelig i vores interesse, at vi har en lovgivning, der også fungerer, når vi nu har det udgangspunkt. Umiddelbart skulle der være skabt en fin balance mellem at give mulighed for at kunne dyrke pokerspil som en hobby og samtidig søge at sikre, at der ikke er for mange, der kommer galt af sted, når de spiller. Jeg skal bare tilføje, at jeg som ganske ung sad som vekselerer i en helt lovlig spilleklub, så jeg har set mange skæbner komme galt af sted, og jeg har selvfølgelig også stærke holdninger til det.

Selvfølgelig skal lovgivningen fungere, og jeg synes, det er fornuftigt, at skatteministeren vil sørge for, at der bliver indledt drøftelser med politiet, så vi får en indsats, der kan sikre, at vi ikke har ulovlige klubber. Der er jo kommet nogle indspark i debatten her i dag, som jeg er sikker på at man kunne overveje som indspark, når spillelovgivningen skal revideres til efteråret.

Jeg tror, at for nærværende vil vores indstilling være, at vi ikke kan støtte det her beslutningsforslag, men jeg vil sige, at debatten selvfølgelig ikke stopper her.

Kl. 10:21

Formanden :

Hr. Tom Behnke for en kort bemærkning.

Kl. 10:21

Tom Behnke (KF):

Det er mest, fordi jeg synes, at jeg hørte fru Karina Lorentzen Dehnhardt bevæge sig ud i, at man ikke bare skal lovliggøre ulovlige ting, fordi det så pludselig bliver lovligt, hvilket altså er en mere principiel diskussion. Det synes jeg er lidt ærgerligt i den her sammenhæng. Det er jo ikke det, der er tale om.

Men det får mig alligevel til at spørge ind til SF's sådan helt principielle holdning til de lovlige klubber for turneringspoker med små

beløb i foreningsregi, hvor man kan hygge sig med et spil kort en aften, og jeg vil gerne høre, om SF er for eller imod, at det overhovedet finder sted.

Kl. 10:22

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:22

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg har støttet de lempelser, der kom bl.a. i 2009. Vi synes, der skal være en balance mellem at have mulighed for at dyrke det her som sin hobby og at undgå, at der er alt for mange, der kommer galt af sted med det. Derfor skal vi selvfølgelig være varsomme, når vi snakker om udvidelser, men jeg synes sådan set, at jeg kvitterede for de indspark, der er i debatten. Man kan håbe, at det også bliver en slags indspark i forhold til, at spillelovgivningen skal revideres.

Kl. 10:23

Formanden :
Hr. Tom Behnke.

Kl. 10:23

Tom Behnke (KF):

Mit andet spørgsmål er i forhold til det, der kommer til at ske til efteråret. Det, der er lagt op til til efteråret, er spillelovgivningen generelt – det er ikke så meget den her lov, der er i spil – som skal evalueres/måske revideres til efteråret. Der vil jeg høre, om SF med sin position som regeringsparti vil gå ind og presse på for, at når der kommer en evaluering/revidering til efteråret, bliver den her lov aktivt taget med, eller at man i hvert fald overvejer, om der er noget her, der kunne ændres, sådan at livet blev nemmere for de lovlige klubber, så de ikke behøver at lukke.

Kl. 10:23

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:23

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes, man skal være varsom med at love ting her fra Folketingets talerstol, som man måske ikke kan komme til at overholde. Så jeg vil bare sige, at jeg er opmærksom på de her indspark i debatten. Jeg ønsker sådan set også, at vi har en lovgivning, som skal fungere, og vi skal varetage det hensyn, der ligger til, dels at vi ikke får for mange ulovlige klubber, dels at vi ikke får for mange ludomaner.

Jeg kvitterer for, at der er kommet nogle indspark her, og dem kan vi selvfølgelig drøfte videre, men jeg vil ikke her fra talerstolen love, hvad det præcis er, jeg kan tage udgangspunkt i.

Kl. 10:24

Formanden :

Tak til SF's ordfører. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Der er jo mange udmærkede spil, og jeg mener, at poker i virkeligheden er et af dem, men der er heller ingen tvivl om, at der i poker ligger en djævel, der hedder ludomani, og som kan få folk drevet ud i stor social katastrofe. Derfor er vi enige, når ministeren siger, at de ulovlige pokerklubber, hvor de mange penge jo er på spil, skal kontrolleres i højere grad, end det sker i dag, med en politimæssig indsats. Det er vi helt for.

Jeg synes også, det er en god idé, at man får nye muligheder for at lave legale pokerturneringer, og jeg har også forstået de henven-

delser, vi har fået, sådan, at der kan være brug for at kigge på nogle af reglerne, som måske er for stramme i forhold til at gøre noget for disse legale pokerturneringer, hvor der jo er begrænsninger på indsatsen, sådan at de måske kan få lov til at udfolde sig noget mere. Det hørte jeg også ministeren sige: at der var nogle regler der, man hele tiden ville følge, og at man i givet fald selvfølgelig også ville komme med nogle forslag til ændringer. Det synes jeg bare vi skal tage som et tilsagn fra ministeren om, at der kommer sådan en fokus på, hvad der måske er af begrænsninger, som er for stramme i forhold til at kunne udvikle pokerturneringer inden for en legal ramme, så de også på den måde er et alternativ til de ulovlige pokerklubber.

Så vi er ikke indstillet på at støtte beslutningsforslaget, da det jo også er meget detaljeret, hvad det er, man synes der skal ske, men vi synes bestemt, man skal kigge på, om der er nogle regler, der bør revideres.

Kl. 10:26

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:26

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Da jeg hørte SF's ordførers talen om sin ungdoms oplevelser bl.a. som vekselerer i et kasino og hr. Frank Aaens talen om sit indtryk af, at djævelen findes i spillet, fik det mig til at tænke på min opvækst ude på landet, hvor der var to slags mennesker: enten de missionske, som kom i kirken, eller dem, der ikke var missionske, som spillede kort og gik til dans – og min far dansede og spillede kort, så vidt jeg husker, en gang om måneden i en whistklub, hvor de var fem herrer, der mødtes.

De oplevelser får måske mig til så at tænke på det lidt latterlige i, at vi overhovedet har en regulering af, at folk spiller med hinanden om penge. Det latterlige består jo i, at vi tror, at det er noget, vi kan regulere, som om vi kan komme ind i folks stuer og sige: Fy, fy! I må ikke spille om 50 kr., men I må gerne spille om en 10'er. Det er jo udtryk for en total overvurdering af ens egen rækkevidde, så derfor ser vi positivt på det her forslag fra De Konservative.

Vi bifalder enhver liberalisering af området, som kan bringe lovgiverne ned på jorden og få dem til at erkende, at der er nogle ting, som de ikke kan styre, og som det måske også er meget godt, at de ikke kan styre, herunder hvad private mennesker spiller med hinanden om af beløb, eller om de lader være. Al den snak om ludomani tror jeg egentlig bare er et dække over, at man gerne vil have folk over i kasinoerne, hvor der er op til 75 pct. i afgift på tingene, frem for at de er i klubberne, hvor der kun er 15 pct. og ikke særlig stor kontrol. Det tror jeg er den egentlige årsag, det er ikke så meget en bekymring for ludomani.

Kl. 10:28

Formanden :

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke fra De Konservative.

Kl. 10:28

(Ordfører for forslagsstillerne)

Tom Behnke (KF):

Tak for det. Og tak for debatten. Der var ikke den store tilslutning til forslaget, lige med undtagelse af Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, og det takker jeg meget for. Jeg er i øvrigt meget enig i det, som hr. Ole Birk Olesen siger, om, at selv det, vi her foreslår, helt principielt jo stadig væk er snærende og stramme regler. Men selv om det er det, kan hr. Ole Birk Olesen jo se, hvor svært det er at komme igennem med det. Det er faktisk umuligt på nuværende tids-

punkt. Så det er op ad bakke – men som der var en, der sagde til mig, så er op ad bakke jo også fremad. Så mon ikke vi på et eller andet tidspunkt alligevel får så meget diskussion og debat om det her, at der kommer til at ske noget.

Det tror jeg trods alt der gør, for jeg hørte flere af ordførerne sige, at der måske er noget om snakken; det er måske for svært at drive de lovlige klubber; det kunne godt være, man skulle se på reglerne. Jeg hørte endda ministeren give udtryk for, at hvis der var tale om, at man kunne lempe reglerne, sådan at det blev administrativt nemmere, så var det noget af det, man kunne se på. Og det er også noget af det, man faktisk har set på allerede, for siden loven blev vedtaget for mere end 3 år siden, har man været inde at revidere i den praksis, der er, den kontrol, spillemyndigheden udøver, og hvad man tillader af turneringer derude. Så der er bevægelse i tingene; vi er bare fra konservativ side utålmodige, fordi vi synes, det går alt, alt for langsomt.

Det, der gør sig gældende, er, at vi nu har en lovgivning, som vi vedtog for lidt mere end 3 år siden. Den lovgivning er så restriktiv, at jeg allerede dengang forudså, at det ville blive meget, meget svært at drive de lovlige klubber. Det er kun ildsjæle, entusiaster, der vil kaste al deres fritid ind i det og bruge oceaner af timer på det uden at kunne se, at de får noget som helst ud af det. Oven i købet er det sådan, at dem, der står for turneringerne, jo ikke selv må deltage i dem. Så det er fuldstændig frivilligt, når der bliver lagt kræfter i det.

Med den måde, hele systemet er skruet sammen på, forudså jeg allerede dengang, at det simpelt hen ville være for restriktivt. Vi har så set nogle lempelser undervejs, i forhold til hvor sent man må tilmelde sig turneringerne og hvordan man tilmelder sig turneringerne. Der er kommet nogle lempelser, og jeg håber, vi kan komme videre, for det er stadig væk alt for svært at drive de lovlige klubber, og det er rigtig ærgerligt. For det, der sker, er, at når det ikke er attraktivt at komme i de lovlige klubber, hvis de lovlige klubber oven i købet er lukket – hvilket de er mange steder rundt i landet – så søger de, der har lyst til at spille poker, og som ikke vil gå ind på et kasino, over i de ulovlige klubber. Og hvad er det så, der sker der? Ja, der sker jo så alt det, som flere ordførere har beskrevet som det onde, djævelen og jeg ved ikke, hvilke udtryk der er blevet brugt i dag.

Det, der sker, er, at det kan godt være, at man går over i den ulovlige klub for spille en turnering, måske på nogenlunde samme præmisser som i den lovlige, men i de ulovlige klubber huserer der også det, der hedder cash poker, altså kontant poker, hvor der smides penge på bordet i løbet af turneringen. Og der er vi altså ude i at tale om ludomani. Der er vi ude i at tale om, at man kan spille sig fra hus og hjem. Det er det, der foregår i de ulovlige klubber. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre i de lovlige, for der er et loft over, hvor meget man må betale ind, og jeg tror ikke, der er nogen i Danmark, der må gå fra hus og hjem, fordi de har tabt 300 kr. en aften i en pokerturnering. Det findes ikke. Det argument holder simpelt hen ikke. Så det her er lidt ærgerligt.

Det, som forslaget her går ud på, er jo, at vi, om jeg så må sige – for nu at blive i jargonen – er gået all in og har taget alle de elementer, hvor vi har kunnet se, at der er problemer. Og jeg ved jo godt, at det så også for nogle ordføreres vedkommende har gjort, at de om noget af det sådan har ment, at det måske er meget fornuftigt, og at noget af det ikke er så fornuftigt. Vi kunne godt have taget et punkt ad gangen og stillet otte beslutningsforslag, men jeg tænkte, at det var der ingen grund til. Lad os nu bare få ideerne op på bordet og få en diskussion af det, og så kan vi jo køre videre derfra. For det, der er formålet med beslutningsforslaget, er at lempe reglerne og lette livet for de lovlige pokerklubber, således at almindelige mennesker, der ikke har lyst til at søge de ulovlige klubber, som gerne vil være lovlige borgere, har et sted, hvor de kan gå hen og dyrke deres hobby, deres spil, og udfordre sig selv og hinanden på deres evner udi det her kortspil.

Det sidste, jeg lige skal sige, er noget om ludomani, for det er der mange, der har dvælet rigtig meget ved, og de har begrundet den nuværende meget stramme lovgivning med, at det er for at undgå ludomani. Men så tror jeg simpelt hen ikke, man ved, hvad det er, der foregår. Så tror jeg ikke, man ved, hvad ludomani er. For ludomani er jo afhængigheden af spillet og de hurtige gevinster. Sådan en pokerturnering varer fra 2-3 timer og opefter. Der er da ikke nogen ludomaner, der vil sidde og arbejde og arbejde i 2-3-4 timer for at få en gevinst. Så har man simpelt hen misforstået, hvad det er, der foregår i turneringspoker, og man har misforstået, hvad ludomani er. Og det jo lidt ærgerligt, men det er klart, at hvis forudsætningerne ikke holder, når man går ind til et beslutningsforslag som det her, så bliver konklusionen også lidt skæv.

Kl. 10:33

Men jeg vil opfordre alle til, at man lige overvejer en gang til, om det her i virkeligheden ikke er det modsatte af ludomaniskabende. Det er derfor, at vi skal styrke de lovlige klubber, og det er derfor, vi skal holde liv i de lovlige klubber, så lovlige borgere kan få lov til at dyrke deres hobby der for små penge.

Det andet, jeg vil opfordre til, er, at regeringen, regeringspartierne, overvejer meget, om ikke det her kan komme med, altså selve loven om turneringspoker i foreningsregi, ind til november, når man alligevel skal se på spillelovgivningen generelt, og så lige prøve at se, om der ikke var nogen af de her elementer, jeg har nævnt, der kunne komme med, ikke nødvendigvis dem alle sammen. Jeg tror, at der var mange, der ville klappe i deres hænder ude i landet, hvis bare et par af de her elementer kunne komme med og på den måde gøre det lidt nemmere. Så kan vi jo fortsætte drøftelserne og diskussionerne. Der kan komme flere argumenter på banen, og jeg tror også, at vi under udvalgsbehandlingen kan få lov til at spørge mere ind til det og få udboret nogle af de her elementer og høre, hvor problemet egentlig er henne. Jeg tror ikke, at der er problemer med det her beslutningsforslag, men der er jo også politik – det må vi tage højde for. Tak for en god debat.

Kl. 10:34

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt. (*Karina Lorentzen Dehnhardt* (SF): Nej, det tror jeg ikke). Det så sådan ud.

Så siger jeg tak til ordføreren. Der er ikke flere, der vil have ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 93:

Forslag til folketingsbeslutning om, at flygtninge skal have ret til fuld folkepension.

Af Finn Sørensen EL (m.fl.).

(Fremsættelse 02.04.2013).

Kl. 10:35

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Social- og integrationsministeren.

Kl. 10:35

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for ordet, formand. Forslagsstillerne foreslår, at regeringen fremsætter et lovforslag, der sikrer, at flygtninges bopæl i oprindelseslandet sidestilles med bopæl her i riget, når bopælstiden ved beregning af folkepension skal opgøres. Forslagsstillerne ønsker, at retstilstanden fra før den 1. januar 2011 bliver genoprettet i forhold til opgørelse af flygtninges bopælstid ved beregning af folkepension. Baggrunden for beslutningsforslaget er ifølge forlagsstillerne, at afskaffelsen af flygtninges automatiske ret til fuld folkepension er en uanstændig behandling af flygtninge. Flygtninge har ikke selv haft et frit valg, med hensyn til hvor de skal have bopæl.

Reglerne før den 1. januar 2011 om, at flygtninges bopælstid i oprindelseslandet skulle sidestilles med bopælstid i Danmark, skulle sikre flygtninges sociale tryghed på lige fod med Danmarks øvrige indbyggere. Efter de regler, der gælder nu, er flygtninge ligestillet med øvrige danskere og indvandrere i forhold til opgørelse af optjeningsgrundlaget for ret til folkepension. Det er kun bopælsår i Danmark eller den øvrige del af riget, der tæller med ved optjening af ret til folkepension, og bopælsårene skal ligge i optjeningsperioden mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen. Det er de samme principper, der gælder for alle. Der er således tale om en formel ligebehandling af alle personer, danske som udenlandske, i forhold til optjening af folkepension.

Afskaffelsen af de særlige regler for flygtninges optjening af folkepension blev vedtaget ved lov nr. 1603 af 22. december 2010 som et led i udmøntningen af finanslovsaftalen mellem den daværende borgerlige regering, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne. Reglerne blev ændret med virkning fra den 1. januar 2011. Der blev dog fastsat en overgangsregel, således at flygtninge, der var ankommet til Danmark før den 1. januar 2011, og som når folkepensionsalderen før den 1. januar 2021, er omfattet af de regler, der tidligere var gældende. Før reglerne blev ændret, fik flygtninge i modsætning til danske statsborgere, der ikke har opholdt sig i landet, ret til fuld folkepension.

Det er rigtigt, at flygtninge og andre, der først senere i livet kommer her til landet, med de gældende regler har vanskeligere ved at optjene ret til fuld folkepension i Danmark, og specielt flygtninge kan ikke antages at have supplerende rettigheder til pension fra hjemlandet. Der er flere forskellige muligheder for at yde supplerende hjælp, så flygtninge, der enten ikke har ret til folkepension eller ret til en mindre brøkpension, kan få et bedre forsørgelsesgrundlag. En folkepensionist, der ikke har optjent ret til en fuld pension, men alene en brøkpension, kan ansøge om løbende personligt tillæg til brøkpensionen, hvis den pågældendes økonomiske forhold er særlig vanskelige.

En person, der har nået efterlønsalderen, og som ikke kan få folkepension på grund af betingelserne om optjening, kan få hjælp efter aktivloven. Beløbet har samme størrelse som det beløb, en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen kan få.

Efter boligstøtteleven kan der efter en konkret vurdering af støttemodtagernes forhold udbetales forhøjet boligstøtte efter gunstigere regler end de almindelige regler om boligsikring. Personer, der f.eks. er visiteret til almene ældreboliger, kan på den måde få mulighed for at betale huslejen.

Der findes således særlige muligheder for at yde supplerende hjælp til f.eks. flygtninge og andre personer, der ikke har optjent ret til folkepension eller kun har optjent ret til en brøkpension, og det er naturligvis helt afgørende. Med afskaffelsen af fattigdomsydelserne har denne regering desuden sikret, at flygtninge, der ikke er berettiget til social pension, og som ikke har nået efterlønsalderen, alt andet lige har et bedre forsørgelsesgrundlag, end før denne regering kom til.

Regeringen finder det vanskeligt at se, hvor pengene kan findes til at genetablere retstilstanden, som den var før den 1. januar 2011. Bespærelserne ved at ændre reglerne fra den 1. januar 2011 er jo høstet, så hvis retstilstanden skal genetabes, skal pengene findes på ny, og det er meget vanskeligt i en krisetid, hvor det har været nødvendigt at prioritere og tilpasse en lang række velfærdsydelser. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, og det indstilles, at B 93 forkastes.

Kl. 10:39

Formanden :

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:39

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ministeren. Jeg må sige, at jeg er meget skuffet over ministerens holdning til det her. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad det er, der sådan væsentligt har forandret sig, siden dengang de nuværende regler blev vedtaget af det daværende flertal, hvor ministerens parti sammen med Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten var enige om at betegne det her forslag som et nyt lavpunkt i regeringens fattigdomsskabende politik, som et usympatisk og uigennemtænkt forslag. Det er det ene spørgsmål: Hvad er der sket siden dengang, siden ministeren nu afviser at fastholde den holdning, vi i fællesskab havde på det tidspunkt?

Det andet spørgsmål er spørgsmålet om, at det er svært at finde pengene. Der findes ingen konkret beregning. Der anslås, at det er ca. 200 flygtninge, det drejer sig om – plus/minus, men en meget lille gruppe. Hvis vi anslår, at det ville koste 75.000 kr. pr. flygtning at genoprette retstilstanden – det er måske endda i overkanten, men bare for at være på den sikre side – så taler vi om 15 mio. kr. årligt. Kan ministeren bekræfte, at regeringen for nylig har fundet ca. 4 mia. kr. til lettelse af selskabsskatten, og at regeringen sidste år sammen med højrefløj fandt ca. 14 mia. kr. til lettelse i indkomstskatten, ikke mindst til topskatteydere?

Kl. 10:41

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:41

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne afvise, at der er tale om en udgift på 15 mio. kr. Hvis man kigger på, hvad det på sigt vil betyde, og hvad det vil få af konsekvenser, så taler vi om et beløb, som er på flere hundrede millioner kroner, og det er for mig at se en væsentlig forskel. Dernæst vil jeg gerne sige, at noget af det første, regeringen gjorde – i øvrigt sammen med Enhedslisten, og endnu en gang tak for det – var, at vi afskaffede fattigdomsydelserne.

Når man derfor kigger på det her forslag, må man sige, at vi har afskaffet fattigdomsydelserne, og når man ser på, hvad der findes af muligheder for at give supplerende hjælp til mennesker, som er i den her situation, så listede jeg op i min tale, hvad det drejer sig om. Det betyder bl.a., at flygtninge, der bor i Danmark, har mulighed for at opnå et forsørgelsesgrundlag. Også hvis man ikke har optjent ret til fuld folkepension, men alene en brøkpension, så vil der ydes et personligt tillæg. Har man slet ikke optjent ret til social pension, kan man i stedet få penge fra aktivloven, som svarer til den ydelse, en gift folkepensionist får. Derudover kan man lettere få boligstøtte. Man har en gunstigere boligstøtte end efter de almindelige regler om boligsikring, hvis en flygtning f.eks. er visiteret til en almen ældrebolig.

Dermed kan man sige, at det er korrekt, at der er et forsørgelsesgrundlag. Det svarer til, hvad en gift folkepensionist, som ville have været en dansk statsborger, der hele tiden havde opholdt sig i Dan-

mark, ville få. Det er ikke et prangende beløb, men det er et forsørgelsesgrundlag.

Kl. 10:42

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:42

Finn Sørensen (EL):

Tak. Hvad omkostningen ved at gennemføre det angår, er det da muligt, at ministeren har ret i, at det vil koste flere hundrede millioner kroner; det må vi jo så få opklaret efterfølgende gennem nogle spørgsmål. Jeg vil stadig væk sige, at selv om det skulle vise sig at være rigtigt, er det jo en klatskilling, undskyld ordet, sammenlignet med de milliarder, som regeringen har delt ud i skattelettelser til nogle af de rigeste og mest vellønnede, velstillede borgere her i landet gennem skattereformen sidste år og gennem den seneste aftale om en vækstplan sammen med de borgerlige partier.

Jeg skal da bekræfte, at de pågældende flygtninge kan søge de til-læg, som ministeren redegør for, men det kunne man også på det tidspunkt, hvor reglerne blev ændret af det daværende borgerlige flertal; det forhindrede os altså ikke i sammen med de nuværende regeringspartier at betegne det som et nyt lavpunkt i regeringens fattigdomsskabende politik og som et usympatisk og et uigennemtænkt forslag.

Så det er vel ikke noget argument for, at man skal ændre holdning til et usympatisk forslag.

Kl. 10:44

Formanden :

Ministeren.

Kl. 10:44

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er jo et valg, om det er det her, man vil prioritere, og det kan vi altid tage en debat om. Jeg synes, at jeg har redegjort for, at vi tilbyder mennesker et forsørgelsesgrundlag. Det er nu på lige fod med det, som danske statsborgere, der har været i Danmark, vil kunne få. Og derudover kan vi tilbyde en gunstigere boligstøtteordning, sådan at man har mulighed for at være i eksempelvis en ældrebolig. Vi har i regeringen valgt at satse benhårdt på at skabe arbejdspladser, vi har valgt at satse på at skabe vækst, fordi man, hvis man skal trække Danmark ud af krisen, bliver nødt til at sørge for, at der er noget at leve af i fremtiden. Vi bliver nødt til at have indtægter, for at vi kan bruge penge på at have en god folkeskole, på at have et godt sundhedsvæsen og for også at have råd til at have en ordentlig indvandrerpolitik og en værdig politik i forhold til landets flygtninge, som vi står meget, meget på mål for. Så det er ikke sådan, at man bare kan tage det ene beløb ud og sammenligne det med det andet.

Regeringens målsætning er meget, meget klar: Vi vil skabe arbejdspladser, vi vil skabe råd til velfærd. Og den velfærd, der er, og som så, kan man sige, er mere presset, fordi Danmark har været igennem en krise, indgår naturligvis hele tiden i de prioriteringer, som vi foretager.

Kl. 10:45

Formanden :

Tak til ministeren. Hr. Eyvind Vesselbo som Venstres ordfører.

Kl. 10:45

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Som ministeren jo meget rigtigt sagde, drejer det her beslutningsfor-slag sig om at give en mulighed for, at flygtninge får fuld folkepension, ved at man medregner opholdet i hjemlandet i den samlede op-

tjeningstid. Jeg må da sige, at jeg jo sådan set godt kan forstå hr. Finn Sørensens spørgsmål til ministeren og til de andre partier, helt sikkert. Og det, der står i beslutningsforslaget, nemlig at Enhedsli-sten forventer fuld opbakning fra regeringen til dette beslutningsfor-slag, kan jeg sådan set godt forstå ud fra det, hr. Finn Sørensen også selv læste op, altså det med, at da tingene blev ændret ved lov i de-cember 2010, var det, som hr. Finn Sørensen sagde, et forslag, der var både usympatisk og uigennemtænkt, og et forslag, som rammer en i forvejen udsat gruppe af ældre flygtninge.

Nu tales der jo meget om zigzagkurs i disse tider. Der må man jo i hvert fald sige, at det, når ministeren nu har sagt, at hun ikke kan støtte det her forslag, vel klart er et udtryk for en zigzagkurs, eller måske bare en »zigkurs«, fordi man har ændret holdning fra noget, man sagde tidligere, i øvrigt ret markant.

Der kan jeg sige, at Venstre ikke har nogen zigzagkurs i den her sag; vi ændrer ikke holdning. Vi lavede om på lovgivningen sammen med De Konservative, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, der var herinde på det tidspunkt, netop for at gøre det, som ministe-ren jo også understregede med, at nu fik alle lige vilkår, altså, nu fik flygtninge samme vilkår som alle andre i det her land. Så man har-moniserede vilkårene.

Samtidig synes jeg jo, at den ændring, der blev lavet, var meget, meget blid, idet der er en overgangsordning på 10 år, fra 2011 til 2021, hvor man som flygtning, kan vi sige, fortsat har bedre vilkår for at optjene folkepension end danskere, som rejser til udlandet. Så jeg må sige, at den ordning, vi lavede i 2010, kan jeg stå fuldstændig inde for, og derfor kan vi ikke støtte det her forslag. Samtidig er der jo det, som jeg også synes ministeren understregede meget klart og tydeligt, nemlig en mulighed for at få et forsørgelsesgrundlag for flygtninge, både ved hjælp af løbende ydelser og specielle ydelser til bolig osv.

Så alt i alt kan vi ikke støtte det her forslag. Vi mener, at den lov, der blev lavet i 2010, og som trådte i kraft den 1. januar 2011, er en retfærdig ordning, fordi den sidestiller flygtninge med andre i det her land.

Kl. 10:48

Formanden :

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:48

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren. Ordførerens holdning kommer til gengæld ikke bag på mig, og det er da meget godt, at ordføreren selv kan dementere, kan man sige, sine hyppige udtalelser om, at ordføreren ligesom er den fremmeste fortaler for social indignation her i Folketinget. Så tak for en klar melding.

Kl. 10:49

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:49

Eyvind Vesselbo (V):

Nu mener jeg jo ikke, at det, som hr. Finn Sørensen siger om f.eks. de udsatte grupper, har noget med den her sag at gøre. Det her er ret-tidig omhu. Det er en retfærdighed, at flygtninge får samme vilkår som andre danske, også de udsatte grupper i Danmark. Jeg kan ikke helt forstå, hvad det var, hr. Finn Sørensen ville, men det ved hr. Finn Sørensen nok selv.

Jeg skal lige – hvis der ikke er flere spørgsmål – sige, at jeg også udtaler mig her på De Konservatives vegne.

Kl. 10:49

Kl. 10:53

Formanden :

Vil hr. Finn Sørensen igen? Nej. Så siger jeg tak til Venstres ordfører, og så er det fru Maja Panduro som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:50

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Det vil formentlig ikke komme som nogen stor overraskelse for forslagsstilleren og forhåbentlig heller ikke for så mange andre, at i Socialdemokratiet synes vi, at det er et meget sympatisk forslag, som Enhedslisten fremsætter.

Når vi alligevel ikke kan støtte det i dag, er det jo af de grunde, som ministeren skitserede, nemlig at den besparelse, som man hented, da man i den tidligere borgerlige regering sammen med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, som var med dengang, traf den her beslutning, jo altså er hentet, så vi vil skulle finde pengene igen. Det kan man jo så diskutere videre, og det tror jeg da bestemt også at vi vil gøre, også med foreslagsstillerens parti.

Men det er vigtigt lige at få understreget her, at nogle af de betæneligheder, som vi jo også havde i forhold til, om det her var i strid med internationale konventioner, f.eks. i forhold til formel ligebehandling, har man jo undersøgt. Det vurderes det altså ikke at være, fordi man jo tværtimod med den lovændring, man lavede – og det kan man jo så synes er sympatisk eller ej – gjorde det sådan, at flygtninge blev behandlet netop på præcis samme måde som borgere i det her land eller som andre udlændinge, som er kommet hertil på anden vis. Så der er altså tale om formel ligebehandling, og derfor har man skønnet, at det ikke er i strid med vores internationale forpligtelser.

Det er måske også vigtigt lige at få sagt, også til os selv og hinanden, at det jo ikke er sådan, at de her mennesker så vil stå med et forsørgelsesgrundlag på 0 kr. Tværtimod vil de jo have mulighed for dels de forskellige tillæg, som ministeren skitserede, dels have mulighed for, hvis man f.eks. når efterlønsalderen og ikke har optjent nogen pension overhovedet, det, der svarer til den indkomst, som en gift folkepensionist har. Det er jo ikke et forsørgelsesgrundlag, som man kan bade i mælk og honning i, men det er dog et forsørgelsesgrundlag.

På den baggrund kan Socialdemokraterne altså ikke i dag støtte beslutningsforslaget, om end vi har sympati for det.

Kl. 10:52

Formanden :

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren. Jeg vil gerne bekræfte, at vi meget gerne vil være med til at finde pengene, og det kan jo ikke blive svært. Der kan jo ikke være problemer med landets økonomi, når der er råd til at give 14 mia. kr. i skattelettelser, sådan som man gjorde sidste år i en aftale med højrefløjen, eller give lidt over 4 mia. kr. i lettelser af selskabsskatten til virksomheder, der oven i købet for manges vedkommende har store overskud og udbetaler store udbytter til aktionærerne. Så det kan ikke blive svært at finde de penge. Og det vil Enhedslisten meget gerne deltage i.

Jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvordan mener ordføreren egentlig at den holdning, som ordføreren har nu, rimer med regeringens klare målsætning i regeringsprogrammet om, at regeringen gerne vil måles på, om den er i stand til at mindske ulighed og fattigdom? Mener ordføreren, at det forslag, som vi var enige om at være modstandere af i 2010, er et forslag, der mindsker ulighed og fattigdom, eller betyder det gennemførte forslag, at vi øger ulighed og fattigdom?

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:53

Maja Panduro (S):

Må jeg ikke bare sige – og det kan jo så også være en kommentar til den første del af hr. Finn Sørensen's tale, som det måske mere var end et spørgsmål – at når vi i den her regering er så optaget af at få sat gang i dansk økonomi igen, er det jo ikke for Mærsk's skyld eller for finanssektorens skyld. Det er jo også en af grundene til, at vi friholder dem, når vi giver erhvervsskattelettelser, for det synes vi ikke at de skal have. Når vi er så optaget af at få sat gang i økonomien, er det jo især for de menneskers skyld, som vi socialordførere er så optaget af, nemlig dem, som kæmper for at finde sig et arbejde, som kæmper for med det yderste af neglene at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet og for stadig væk at kunne få lov til at stå op og være en del af et arbejdsfællesskab og have en indtægt på den måde. For det tror vi på, ligesom – tror og håber jeg – hr. Finn Sørensen gør, er det, folk helst vil. Og det er også det, som er bedst for den enkelte, altså at vide, at der er nogen, der opdager det, hvis man ikke kommer ud af sengen om morgenen.

Det er derfor, at vi er så optaget af det, og det er derfor, at det er det, som gennemsyrrer alt, hvad vi overhovedet laver.

Når jeg kan leve med den måde, som det er på nu, er det jo, fordi noget af det allerførste, vi gjorde sammen med hr. Finn Sørensen's parti, og som ministeren også refererede til, f.eks. var at fjerne start-hjælpen, sådan at de mennesker, som er omfattet af forslaget her, i det mindste ikke skal være på starthjælp, men foruden de ekstra supplerende ydelser, der er mulighed for at få, vil kunne have en indtægt, der f.eks. svarer til en gift folkepensionist. Det anerkender jeg ikke er voldsomt meget, men jeg synes, at det er til at forsvare i den økonomiske situation, vi er i nu.

Kl. 10:55

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:55

Finn Sørensen (EL):

Tak. Vi har jo meget delte opfattelser af, hvor meget jobskabelse der er i de planer og forlig, som regeringen har lavet med højrefløjen. Lad det nu ligge. Jeg vil bare spørge, hvordan det helt konkret hjælper den gruppe mennesker, vi taler om her.

Jeg kan jo bare tage eksemplet med de flygtninge, der kommer til Danmark, mindre end 3 år før de når folkepensionsalderen. De bliver jo ramt rigtig hårdt af de regler. De kan ikke få folkepension, men de bliver henvist til en kontanthjælp på niveau med pensionen til en gift folkepensionist. Og sådan som vi forstår det, er den gruppe også afskåret fra at få boligydelse, varmehjælp, helbredstillæg og de øvrige ydelser, som en folkepensionist har ret til.

Så helt konkret: Hvordan hjælper alle de fine planer, man har lavet med højrefløjen, den gruppe mennesker – og i det hele taget den gruppe flygtninge, vi taler om her – her og nu?

Kl. 10:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:56

Maja Panduro (S):

Det hjælper dem jo forstået på den måde – og det tror jeg også godt at hr. Finn Sørensen er klar over – at når vi ikke har styr på økonomien, er det jo især dem, som er mest udsat, det går ud over. Hvis vi

ikke får styr på økonomien i Danmark – og den har ved gud sejlet – er der jo i yderste fald heller ikke råd til at udbetale den ene og den anden ydelse. Og derfor bliver vi altså nødt til at have styr på penge. Det er ikke ensbetydende med, at vi altid kan have prioriteringsdiskussioner, og jeg glæder mig over det, hvis Enhedslisten vil deltage i dem. Der skal man være meget hjertelig velkommen, og vi har jo et nyligt eksempel på, at det faktisk kan lade sig gøre.

For så vidt angår forsørgelsesgrundlaget for de mennesker, der f.eks. endnu ikke har nået pensionsalderen, sådan som hr. Finn Sørensen skitserede – har de jo netop mulighed for at få en ydelse, som svarer til en gift folkepensionists. Det er dog et forsørgelsesgrundlag. Og derudover gælder der for dem lempeligere regler i forhold til tilskud., sådan at man f.eks., sådan som jeg har forstået det, rent faktisk kan få boligstøtte i stedet for boligsikring. Og der er en ganske stor forskel.

Så der *bliver* taget hensyn. Jeg ville gerne kunne gøre mere for den gruppe, og det må vi jo hele tiden diskutere. Men jeg synes ikke, det er rigtigt at skitsere det, som om de her mennesker ikke har noget forsørgelsesgrundlag overhovedet. Så det er jeg glad for at hr. Finn Sørensen, i hvert fald i sit sidste spørgsmål her, heller ikke gjorde.

Kl. 10:58

Formanden :

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Mikkel Dencker som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil med det samme løfte sløret for, hvad Dansk Folkepartis konklusion var, da vi læste beslutningsforslaget her, og det var, at det er et klart nej til beslutningsforslaget. For det, som Enhedslisten foreslår med beslutningsforslaget, er at udstyre flygtninge med en særlig ret til at få udbetalt fuld folkepension, uanset hvor lang eller hvor kort tid de har opholdt sig her i landet, og dermed være fritaget for de optjeningsregler, som gælder for alle andre mennesker, der bor her i landet.

For det er jo sådan, at skal man have folkepension, ja, så gælder det, at man skal have optjent ret til det ved at have boet her i landet igennem rigtig mange år. Det gælder for indfødte danskere, som i en periode af deres liv har valgt at bosætte sig uden for landets grænser. De kan så ikke få fuld folkepension, hvis ikke de har boet her i tilstrækkelig mange år. Og det gælder selvfølgelig også for udlændinge, som vælger at flytte hertil, ikke som flygtninge. De skal også optjene retten. Det, som Enhedslisten foreslår, er så, at flygtninge skal undtages fra de her optjeningsregler, som gælder for alle andre.

Det er ikke noget, som vi i Dansk Folkeparti kan bakke op om på nogen måde. Tværtimod er det jo efter pres fra Dansk Folkeparti, at vi har de regler, som gælder i øjeblikket, og som nemlig går ud på, at alle, der bor her i landet, er omfattet af de samme regler, og at der dermed er fuld ligestilling til folkepension, altså at det er de samme regler, som alle mennesker optjener folkepension efter. Det er regler, som blev indført for 2½ år siden efter en aftale mellem Dansk Folkeparti og den daværende regering samt Kristendemokraterne og bakket op af Liberal Alliance. Det er en ordning, som vi er godt tilfredse med, som vi fortsat bakker op om, og som vi derfor ikke kan tilslutte os bliver afskaffet igen.

Jeg forstår så godt, at hr. Finn Sørensen og Enhedslisten undrer sig over regeringens standpunkt, for jeg har siddet og læst referatet af debatten, der var i Folketinget, dengang vi indførte den nuværende ordning. Der var det meget hårde ord, som både Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre brugte om den ordning, der gælder nu, men den står man så og forsvare i dag. Så det kan jeg godt forstå man undrer sig over i Enhedslisten. Det er da en zigzagkurs, men det er ikke en zigzagkurs, som vi i det her tilfælde i Dansk Folkepar-

ti vil bebrejde regeringen, for det er trods alt en ny kurs i den rigtige retning.

Så med de ord skal jeg sige, at vi afviser beslutningsforslaget.

Kl. 11:00

Formanden :

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:00

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak til ordføreren. Det indlæg kom jo så heller ikke på nogen måde bag på mig. Jeg tror desværre, det er rigtigt, som ordføreren siger, at det her forslag blev gennemført efter et pres og et krav fra Dansk Folkeparti; det er der nok ikke nogen tvivl om. Man kan jo så beklage, at den daværende regering bøjede sig for det, og endnu mere beklage, at det gør den nuværende regering også.

Jeg vil prøve at se, om jeg kan rykke ordføreren bare en lillebitte smule i hans argumentation. Det er jo rigtigt, at der er tale om en formel ligestilling, og jeg er glad for, at socialministeren brugte det ord – det er jo en formel ligestilling. Men vil ordføreren ikke indrømme, at der altså er forskel på disse flygtninges situation og så den situation, hvor folk helt bevidst vælger at flytte fra deres eget hjemland for at bosætte sig i Danmark og dermed selvfølgelig bliver underkastet de regler, der er for opsparing i folkepension her i landet? Vil ordføreren ikke indrømme, at der er en forskel på mennesker, som bliver tvunget til at flygte fra deres hjemland – og det er jo sådan, de bliver defineret, når de bliver anerkendt som flygtninge her i Danmark – og så mennesker, der flytter af egen fri vilje, og at det kunne være et rigtig godt argument for en forskelsbehandling på det her punkt?

Kl. 11:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:02

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil lige begynde med at bekræfte hr. Finn Sørensen i det, som han lagde ud med at sige, nemlig at den nuværende ordning blev indført efter pres fra Dansk Folkeparti. Det tror jeg er rigtigt. Jeg mener, at det var et synspunkt vi i Dansk Folkeparti stod alene med igennem noget tid, hvorefter vi så fik overtalt Venstre og Konservative til at bakke op om det, og Liberal Alliance tilsluttede sig også, og det var fint. Og nu er vi så glade for, at de nuværende regeringspartier også er med og deler den her holdning, så nu er det Enhedslisten, der står ret isoleret.

I Dansk Folkeparti går vi ind for, at der er ligestilling i forbindelse med optjening af folkepension, og det skal gælde for alle mennesker. Og det er jo fortsat sådan, at selv om man ikke skulle have optjent fuld folkepension, er der stadig væk adgang til et forsørgelsesgrundlag efter nogle individuelle vurderinger. Det gør, at alle vil kunne føre en rimelig tilværelse, også selv om de ikke har optjent fuld folkepension.

Kl. 11:03

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:03

Finn Sørensen (EL):

Tak, men det, jeg bad ordføreren forholde sig til, var, om det ikke er rigtigt, at der er forskel på at være flygtning og være tvunget til at flygte fra sit hjemland og så helt frivilligt at vælge at flytte til et andet land for, om man så må sige, at søge lykken der. Der er vel en væsentlig forskel, og det kunne jo være et godt argument, at man si-

krede disse mennesker et lidt mere rimeligt forsørgelsesgrundlag end det, der tilbydes dem med de nuværende regler.

Kl. 11:03

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:03

Mikkel Dencker (DF):

Der kan være flere grunde til, at folk har været bosat uden for landets grænser. Der kan også være børn, som er danske statsborgere, men som, mens de har været mindreårige, er blevet bragt til udlandet af deres forældre og dermed er blevet sat bagud i relation til at optjene folkepension. Så der kan være flere grunde til det.

Men som jeg sagde lige før, er der stadig væk et forsørgelsesgrundlag at få, også for mennesker, som ikke har optjent folkepension fuldt ud, og det synes vi stadig væk er rimeligt. Og vi mener ikke, det er rimeligt, at danske statsborgere her i deres eget fædreland skal stilles ringere i relation til at optjene ret til folkepension end borgere, der kommer til udefra. Så derfor må jeg sige, at vi ikke kan imødekomme Enhedslistens synspunkt her.

Kl. 11:04

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Liv Holm Andersen som radikal ordfører.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Med dette beslutningsforslag ønsker Enhedslisten som redegjort for af ministeren og tidligere ordførere at ændre optjeningsreglerne for folkepension for flygtninge, så flygtninge får ret til fuld folkepension. Forslagsstillerne ønsker således, at retstilstanden fra før den 1. januar 2011 bliver genoprettet, så år i oprindelseslandet sidestilles med år i Danmark i forhold til optjening.

Jeg tror, vi er mange, om ikke alle, i den her sal, som mener, at flygtninge er en særlig gruppe, som skal vises særlige hensyn. Derfor er vi eksempelvis også blevet enige om, med Enhedslisten i øvrigt, at flygtninge skal undtages fra optjeningsprincippet i forhold til børnechecken. Venstre og Konservative fastholdt jo eksempelvis også i deres regeringsperiode trods et gentaget pres fra Dansk Folkeparti, at flygtninge fortsat skal have mulighed for at få fuld førtidspension og altså ikke brøkpension på det område.

Således kan forslagsstillerne formentlig høre, at jeg og Radikale Venstre mener, at tankerne bag det her forslag udelukkende er sympatiske, men det er jo sådan, at selv sympatiske forslag i politik også skal finansieres med nogle midler. Og som alle, sikkert også Enhedslisten, har bemærket, har der jo været og er i øvrigt fortsat et stort behov for at prioritere på alle områder, således også på socialområdet. Med andre ord er jeg og Radikale Venstre positive over for intentionen i forslaget, men vi støtter ikke det her forslag, fordi vi ikke har finansiering.

Kl. 11:06

Formanden :

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:06

Finn Sørensen (EL):

Undskyld, jeg skal lige bede ordføreren gentage de sidste ord, for jeg hørte dem simpelt hen ikke.

Kl. 11:06

Liv Holm Andersen (RV):

Ja, det havde noget med finansiering at gøre, så det var måske derfor, hr. Finn Sørensen ikke hørte det. Men jeg sagde, at jeg syntes,

og det synes Det Radikale Venstre, at intentionen i forslaget selvfølgelig er meget sympatisk, og det ville da også være underligt, hvis ikke vi syntes det, for vi har jo været med til sammen med Enhedslisten at fjerne optjeningsprincippet, f.eks. i forhold til børnecheck til flygtninge. Men vi kan ikke støtte det her beslutningsforslag, fordi vi ikke har finansieringen på plads.

Kl. 11:07

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:07

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det var måske en lidt uartig bemærkning, så jeg måske bevidst fravalgte at høre, hvad ordføreren sagde, fordi det handlede om finansiering. Jeg tror, at ordføreren udmærket er klar over, at Enhedslisten har mange gode forslag til at finansiere både det her og en række andre forslag, som kan fremme regeringens målsætning om at mindske ulighed og fattigdom. Det er så mit spørgsmål. Nu har jeg så ikke mulighed for at vende tilbage, men mit spørgsmål er: Mener ordføreren, at de regler, der gælder på det her område nu, og som ordføreren altså vil fastholde, fremmer regeringens målsætning om at mindske ulighed og fattigdom, eller trækker de den modsatte vej, så de øger ulighed og fattigdom?

Kl. 11:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:07

Liv Holm Andersen (RV):

Først vil jeg gerne sige, at det da ikke var min hensigt at være uartig, og jeg er også ked af, at hr. Finn Sørensen ikke har mulighed for at komme tilbage med flere spørgsmål, men jeg er sikker på, at vi kommer til at snakke meget mere om det her. For det er vi fra Radikale Venstres side også interesseret i.

Til det helt konkrete spørgsmål vil jeg sige, at jeg tror på, at det, som fremmer en målsætning om færre fattige i Danmark, færre, der står uden for et fællesskab, er det, som regeringen gør, nemlig at sætte gang i væksten, finde flere arbejdspladser, for alt andet lige vil det også komme socialt udsatte i forskellige grupper til gode. Og så vil jeg også gerne understrege det, der er blevet understreget af flere ordførere og også af ministeren heroppe fra talerstolen, og det er, at det jo ikke er sådan, at de her mennesker står uden forsørgelsesgrundlag, for de har jo netop ret til den folkepension, som svarer til det, en folkepensionist, der er gift, får, og så er der mulighed for både de her tillæg og boligstøtte osv. Så det er jo ikke sådan, at man står uden et forsørgelsesgrundlag.

Men jeg er da helt på det rene med, at det ikke er noget højt forsørgelsesgrundlag, og det er også derfor, jeg ligesom har understreget, at jeg sådan set synes, at intentionen i forslaget er meget sympatisk, men der er behov for at prioritere på socialområdet nu, og det er det, vi gør. Og så er der behov for at få skabt et større råderum, og det er det, vi også er i gang med.

Kl. 11:09

Formanden :

Tak til den radikale ordfører. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for ordet. Jeg vil gerne starte med at kvittere for Enhedslistens forslag. Jeg synes, det er et rigtig relevant forslag, fordi flygtninge jo

ikke har en kinamands chance for at opnå en fuld pension, da de jo netop ikke har boet her i landet fra barnsben.

Jeg synes stadig, at det var en svinestreg, da de borgerlige rørte ved det princip i 2010, hvorefter flygtninge ikke længere kunne få en fuld pension, og at vi altså ikke længere udviste det hensyn til, at en flygtning ikke kunne optjene en fuld pension. Men jeg anerkender også, at vi er i en tid, hvor vi prioriterer hårdt. Og vi har gjort noget for flygtninge og indvandrere, nemlig i forbindelse med starthjælpen, kontanthjælpsloftet og børnechecken.

Det er dog et SF-ønske, at vi på sigt måske får mulighed for at se på det her. Og der er jo heldigvis en lang indfasning af det her, så måske kan man nå at redde noget undervejs.

Jeg vil da også sige, som det har været nævnt tidligere, at det jo er sådan, at flygtninge ikke står helt uden et forsørgelsesgrundlag. Og præcis det, at vi har afskaffet både starthjælp og kontanthjælpsloft, vil faktisk få en indvirkning for den her gruppe mennesker. Men jeg er klar over, at det selvfølgelig ikke er helt det samme som en folkepension.

Jeg vil bare sige, at jeg forstår og har sympati for beslutningsforslaget, men som det også er blevet sagt her fra talerstolen – og jeg er godt klar over, at det er en prioriteringssag – skal det her altså også finansieres. Derfor må jeg også anerkende, at vi ikke kan sige ja til Enhedslistens beslutningsforslag på nuværende tidspunkt.

Kl. 11:11

Formanden :

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Finn Sørensen (EL):

Jeg vil gerne kvittere for ordførerens klare udmelding om sympati for forslaget. Det er jo den første ordfører, der udtrykker det så klart. Det er jeg selvfølgelig glad for. Det er jeg også for ordførerens meget præcise betegnelse af, at det var en svinestreg at indføre det her. Så håber jeg jo så på ordførerens opbakning i den videre kamp for at gøre op med denne svinestreg. Det tror jeg på at ordføreren gerne vil være med til. Så det ser jeg frem til, selv om jeg selvfølgelig er ked af, at ordføreren ikke kan støtte forslaget her i dag.

Jeg vil gerne stille det samme spørgsmål, som jeg har stillet til de andre regeringspartiers ordførere: Mener ordføreren, at de nuværende regler fremmer regeringens målsætning om at mindske ulighed og fattigdom, eller trækker de nuværende regler i den modsatte retning og er med til at øge ulighed og fattigdom?

Kl. 11:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:12

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu skal jeg jo retfærdigvis sige, at det her ikke er noget, den her regering har fundet på. Det er noget, den tidligere regering har fundet på. Og man kan sige, at de penge, der er sparet ved det her, er sådan set allerede brugt og indrulleret i det store statsapparat.

Jeg synes faktisk, at man må anerkende, at vi har prøvet at gøre noget for den her gruppe personer, nemlig at røre ved både starthjælpen, kontanthjælpsloftet og børnechecken. Det er ting, der trækker i den rigtige retning, men jeg anerkender da, at de muligheder, det trods alt giver den her gruppe, ikke er det samme som en fuld pension.

Kl. 11:12

Formanden :

Hr. Finn Sørensen.

Finn Sørensen (EL):

Det var jo ikke noget krystalklart svar på mit spørgsmål. Det er vel forholdsvis enkelt at forholde sig til, om nogle regler fremmer regeringens målsætning om at mindske ulighed og fattigdom, eller om de trækker den anden vej. Så kunne ordføreren ikke lige prøve en gang til at svare på: I hvilken retning trækker de nuværende regler?

Kl. 11:13

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:13

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg anerkender, at der er et problem på det her område. Men jeg synes også, at ordføreren bør anerkende, at denne regering faktisk på en lang række punkter gør en hel del for at mindske uligheden, bl.a. at røre ved starthjælpen og kontanthjælpsloftet og give næsten gratis tandlægebehandling til de mest udsatte personer. Vi gør, hvad vi kan, inden for rammerne af de midler, som vi nu engang har til rådighed. Det hele er et spørgsmål om prioritering, og vi prøver at forvalte pengene så godt, som vi kan.

Jeg synes, at hr. Finn Sørensen må anerkende, at vi trods alt trækker i den rigtige retning, men der er selvfølgelig mange ting, man kan tage fat på, og vi kan ikke love, at vi gør noget ved det hele på en gang. Men vi bestræber os på at gøre det så godt, som vi kan.

Kl. 11:13

Formanden :

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance stemte i sin tid for L 72, som Enhedslisten i dag med det her beslutningsforslag ønsker at rulle tilbage. Det daværende lovforslag harmoniserede reglerne om opgørelse af bopælstid i forhold til folkepension, og harmoniseringen betød, at optjeningsreglerne for folkepension i dag gælder for flygtninge, på præcis samme måde som de gælder for øvrige indvandrere og danskere, der har haft ophold i andre lande.

Det betyder, at enhver, der har haft bopæl i landet i mindst 3 år før folkepensionsalderen, vil have ret til at få pension, og pensionens størrelse vil afhænge af bopælstiden i Danmark. Det vil sige, at en flygtning ud over at få tryghed og asyl i Danmark også tildeles en brøkpension svarende til, hvor mange år vedkommende har boet i Danmark. Derudover har alle pensionister mulighed for efter individuel vurdering at modtage personlige tillæg efter pensionsloven som f.eks. helbredstillæg, varmetillæg, boligydelse og nedsat licens.

Endvidere fremgår det af den rapport, som Pensionsstyrelsen fremlagde i forbindelse med lovforslaget i 2010, at de nye regler vil betyde, at flygtninges forsørgelsesniveau herefter som udgangspunkt i de første 7 år efter ankomst til landet vil svare til starthjælp og her efter kontanthjælp, og at flygtninge, der ikke vil kunne opnå ret til folkepension, vil kunne opnå ret til et forsørgelsesgrundlag svarende til satsen for en gift folkepensionist uden andre indtægter.

Liberal Alliance ser derfor ingen grund til at ændre den vedtagne lov, og vi kan ikke stemme for B 93.

Så vil jeg lige knytte en kommentar til det forhold, at samtlige regeringspartier – Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre – heglede denne lov ned, før de selv kom i regering, og at de nu sammen med Enhedslisten har et flertal for at lave loven om, hvis de ønsker det, men vælger ikke at gøre det. Det er symptomatisk for den

måde, som især Socialdemokraterne og SF, men altså også i det her tilfælde Det Radikale Venstre, har håndteret overgangsfasen fra at være oppositionsparti til at være regeringsparti på.

I opposition var man fuldstændig uansvarlig, man sagde hvad som helst, og man var fuldstændig ligeglad med, hvad man sagde, og ligeglad med, om man kunne gennemføre det efter valget. Nu er man så kommet i regering, og så har man ansvar, og så må man jo erkende, at der er en økonomisk virkelighed og alle mulige andre former for virkeligheder, der spiller ind på, hvilken politik man kan føre, og så fører man en helt anden politik.

Man har tidligere brugt den undskyldning, at det er, fordi man ikke fik flertal ved folketingsvalget. Man har ikke flertal for sin politik, og derfor kan man ikke gennemføre den. I denne sag har man flertal. Regeringspartierne, som var imod lovændringen, har sammen med Enhedslisten flertal til at gøre præcis, som de vil. Og der er masser af milliarder kroner, som blev lovet væk i »En fair løsning«, som ikke er blevet brugt, og som man hævdede at man havde. Dem kunne man jo så bruge her, hvis man ønsker at bruge det flertal, men det gør man ikke, og det er, fordi man erkender, at det, man gik til valg på i 2011, var fup og fidus, det hang ikke økonomisk sammen. Selv om man ikke har brugt alle de milliarder kroner, man lovede, har man end ikke millioner af kroner til det her, som formentlig vil koste i omegnen af 100 mio. kr. om året.

Derfor er regeringens – Socialdemokraternes, SF's og i dette tilfælde også Det Radikale Venstres – oppositionsstrategi og regeringsarbejde afsløret i al deres hulhed.

Kl. 11:17

Formanden :

Tak til ordføreren. Fru Benedikte Kiær som konservativ ordfører.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Min udmærkede kollega fra Venstre fik jo ellers hilst fra Det Konservative Folkeparti, men jeg nåede heldigvis at komme i salen alligevel, så jeg lige kunne komme op og give det her beslutningsforslag et par ord med på vejen.

Nu er der blevet sagt mange ting af de andre ordførere, så jeg vil ikke gentage mange af de gode ting, der er blevet sagt af de andre ordførere, og dermed forlænge debatten, men blot fremhæve det forhold, at med det lovforslag, L 72, som blev vedtaget i december 2010, er det sådan set blevet sikret, at der er en ligestilling mellem alle befolkningsgrupper i Danmark. Det vil sige, at folkepensionen er afhængig af, hvor lang tid man har boet i Danmark. Det vil sige, at alle hører ind under det, der hedder en brøkpension. Den ligestilling kan vi sådan set rigtig godt lide. Alle er på den måde lige for loven, også på folkepensionsområdet.

Derfor er vores holdning til det her beslutningsforslag, at vi siger klart og tydeligt nej.

Kl. 11:19

Formanden :

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten.

Kl. 11:19

(Ordfører for forslagsstillerne)

Finn Sørensen (EL):

Tak for debatten af vores forslag. Jeg er selvfølgelig ked af, at der ikke kan samles flertal for et forslag, som efter vores opfattelse har en beskedent omkostning sammenlignet med de skattelettelser, der i øvrigt deles ud, men det vender jeg lige tilbage til til sidst i mit indlæg.

Jeg vil gerne starte med at citere fra det fælles betænkningsbidrag, som de nuværende regeringspartier og Enhedslisten kom med den 9. december 2010, dengang de nuværende regler var til behandling i Folketinget. Jeg citerer:

»Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget finder, at lovforslaget udgør et nyt lavpunkt i regeringens fattigdomsskabende politik. Forslaget er både usympatisk og uigennemtænkt. Forslaget rammer en i forvejen udsat gruppe af ældre flygtninge. Partierne er uforstående over for, at regeringen nu bryder med hensynet til, at flygtninge ikke har samme mulighed som danskere i udlandet eller indvandrere for at optjene pension. Hidtil har bopælstiden i oprindelseslandet for flygtninge indgået i beregningen af folkepension. Det er en udmærket ordning, som sikrer flygtninge ligestilling og social tryghed i alderdommen.

Resultatet af lovforslaget vil være, at mange flygtninge fremover må imødesee en alderdom præget af dårlige levevilkår, idet lovforslaget indebærer en betragtelig indkomstnedgang for denne gruppe. Det vil endog være således, at borgere med flygtningebaggrund, der kommer til Danmark efter det fyldte 62. år, slet ikke vil kunne modtage pension i Danmark. Dette er så meget desto mere kritisabelt, eftersom lovforslaget omhandler varige ydelser.

Set i lyset af risikoen for diskrimination kan det undre, at overvejelser om relationen til de internationale konventioner ikke har fundet vej til lovforslaget. Dette gælder særlig, idet den korte høringsfrist langt fra sikrer kvalitet i Folketingets behandling af lovforslaget.«

Egentlig taler det jo for sig selv. Enhedslisten er fuldstændig enig i det, vi var med til at skrive sammen med den daværende opposition. Nu skal vi så høre de nuværende regeringspartier bruge den samme argumentation, som det borgerlige flertal brugte dengang, nemlig at det er for at skabe ligestilling. Men dengang var de nuværende regeringspartier og Enhedslisten i hvert fald enige med hinanden om, at der faktisk var en saglig grund til en forskelsbehandling af den gruppe borgere, vi taler om her. Eller måske skulle man sige mennesker. Rigtige borgere er de jo ikke, de er flygtninge. Det var en ironisk bemærkning, skal jeg sige af hensyn til den skrevne tekst, for der ville det ikke se kønt ud.

Man må jo anerkende, at der altså er en forskel på, om man er flygtning, eller om man helt frivilligt har sagt til sig selv: Jeg flytter fra mit hjemland, jeg prøver lykken i Danmark og ser, hvordan jeg kan klare mig der; der må jeg så bare vide, at mine muligheder for at få folkepension i Danmark er bestemt af, hvor mange år jeg har boet i Danmark. Det er fair nok. Sådan er reglerne. Men her har vi altså en gruppe mennesker, der er tvunget til at flygte fra deres hjemland, og det er vi enige om, for ellers ville vi jo ikke anerkende deres status som flygtninge. Det er jo en væsentlig anden situation. Så jeg savner stadig væk en begrundelse, selvfølgelig især fra de nuværende regeringspartier, for, at vi ikke skal behandle disse mennesker anstændigt.

Man mener så nu, at man behandler og har behandlet dem anstændigt ved at afskaffe de såkaldte fattigdomsydelser. Det anerkender vi selvfølgelig at vi har gjort sammen med regeringen, og vi er glade for det, og det er da et af de punkter, hvor der er en tydelig forskel mellem det nuværende folketingsflertal med den nuværende regering og det tidligere flertal. Men det ændrer jo altså ikke på, at disse mennesker stadig befinder sig i en meget svær økonomisk situation. Der er ikke ændret på de regler, som gælder for disse mennesker, og som gør, at de har et ringere livsgrundlag, et lavere forsørgelsesgrundlag end de fleste andre pensionister. Det har vi simpelt hen svært ved at forstå at man ikke vil rette op på.

Kl. 11:24

Vi får jo så en videre behandling af det her beslutningsforslag, hvor vi må stille nogle spørgsmål. Som jeg opfatter det, har vi fået

bekræftet vores opfattelse af, at den gruppe flygtninge, der kommer til Danmark, mindre end 3 år før de når folkepensionsalderen, er ramt særlig hårdt. De kan ikke få folkepension og bliver henvist til en kontanthjælp på niveau med pensionen til en gift folkepensionist, og hvis vi ellers har fundet det rigtige tal, drejer det sig brutto om lidt over 8.000 kr. Samtidig er de afskåret fra at få boligydelse, var-mehjælp, helbredstillæg og de øvrige ydelser, som en folkepensionist har ret til, som ministeren oplyste. Vi vil så stille spørgsmål til, så vi kan se det helt konkret, at denne gruppe flygtninge uden problemer vil få betalt selve boligudgiften. Det er jo ganske udmærket, men det retter ikke op på de øvrige forhold.

Så er der en diskussion om prioritering, og der må jeg sige, at det er svært at tage alvorligt for Enhedslisten, at man afviser et sådant forslag med henvisning til, at vi skal prioritere, og at det er svære tider. Jeg har flere gange under debatten lige mindet både regeringspartierne og oppositionen om, at man i fællesskab sidste år var enige om at lette indkomstskatten for ca. 14 mia. kr., når det er fuldt indfaset. Det er i øvrigt en lettelse, der i høj grad blev betalt af mennesker på overførselsindkomster, og det vil bl.a. sige den gruppe flygtninge, som vi taler om her.

Jeg har også mindet regeringspartierne og oppositionen om, at man i fællesskab har gennemført en såkaldt vækstplan, hvor et meget stort og vigtigt element er lettelser af selskabsskatten for over 4 mia. kr. Det er jo en besynderlig form for prioritering, at der er råd til i den grad at kaste skattelettelser i grams til de bedst stillede dele af befolkningen, mens man ikke har råd til at hjælpe en lillebitte gruppe pensionister, som vi taler om her.

Så jeg synes, at det kunne være rigtig godt, hvis regeringspartierne brugte nogle bedre proportioner og principper, når de skulle prioritere landets udgifter.

Kl. 11:26

Formanden :

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke nogen, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre ordentlige forhold for prostituerede.

Af Mai Henriksen (KF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA) m.fl. (Fremsættelse 28.02.2013).

Kl. 11:26

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Social- og integrationsministeren.

Kl. 11:27

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Vi skal til at drøfte prostitution, og det gør vi jo fra tid til anden, og når vi gør det, gør vi det tit ud fra en snak om, hvordan vi bedst muligt hjælper de kvinder, men også mænd, som er i prostitution, og giver dem en reel mulighed for at vælge en anden tilværelse. Derfor

har de fleste af Folketingets partier også bakket op om Exit Prostitution, som vi havde et godt og langt samråd om i går, en indsats, der skal tilbyde mennesker, som er i prostitution, og som ønsker at forlade prostitution, nogle gode muligheder for at kunne gøre det, baseret på en metode, som vi ved vil kunne give folk en reel mulighed for at kunne flytte deres tilværelse og opnå en tilværelse uden prostitution.

Exit Prostitution handler ikke kun om dem, som ønsker at forlade prostitution, men også om de kvinder og mænd, som kan være i prostitution, og som har dårlige sociale vilkår. De kan have et misbrug, de kan have en dårlig økonomi, de kan have børnesager kørende, de kan have en hel masse andre ting, der gør, at deres tilværelse ikke er specielt fornøjelig. Exit Prostitution retter sig mod begge typer prostituerede, både dem, som ønsker at forlade det, og dem, som ikke er klar til det.

Beslutningsforslaget, som vi nu skal behandle, har fokus på en anden ting. Det har ikke fokus på at hjælpe kvinder ud af prostitutionen, men det har til gengæld fokus på at gøre prostitution til et lovligt erhverv, og det synes jeg egentlig er ærgerligt, for jeg tror, at den tilgang, vi skal tage til det, er, hvordan vi bedst muligt støtter folk i at forlade prostitution i stedet for at lovliggøre det. Et forslag om at undersøge mulighederne for, at prostituerede gives faglige rettigheder, bl.a. gennem medlemskab af fagforeninger – det er det, som der står – kan umiddelbart virke meget sympatisk, men forslaget viser efter min mening, at man ikke rigtig har gjort sig klart, hvad det er, man lukker op for.

For regeringen er det primært sigtet at hjælpe mennesker i prostitution ud af prostitution. At lovliggøre prostitution som erhverv og dermed give prostituerede ret til at optjene dagpenge på baggrund af beskæftigelse ved prostitution risikerer kun at medføre én ting, nemlig at fastholde mennesker i prostitution, og det ønsker regeringen ikke at være med til. Der er da ikke noget til hinder for, at en prostitueret kan optjene ret til dagpenge ved almindelig lovlig beskæftigelse sideløbende med prostitutionen, men det er det klare udgangspunkt, at kun lønmodtagerbeskæftigelse eller drift af lovlig selvstændig virksomhed kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet, og derfor kan den prostituerede ikke optjene ret til dagpenge på baggrund af prostitution. Af samme grund kan det naturligvis heller ikke kræves, at et ledigt a-kassemedlem står til rådighed som prostitueret eller sendes i aktivering som prostitueret.

For så vidt angår faglige rettigheder, er sagen jo den, at fagforeninger og faglige rettigheder er noget, som man kun kan forbinde med lønmodtagere og et reelt ansættelsesforhold. I en prostitutions-sammenhæng vil det betyde, at arbejdsgiveren tjener penge på den prostituerede lønmodtagers arbejde; det er det, som vi i almindelig tale betegner som rufferi. Og det bliver på intet tidspunkt regeringens politik at åbne op for rufferi. Danmark har en lovgivning, hvor prostitution er afkriminaliseret, men det er heller ikke at betragte som et lovligt erhverv, og den sondring mener jeg at det er vigtigt at opretholde. Ved at gøre prostitution til et lovligt erhverv risikerer vi at overse eller i værste fald negligere de sociale problemstillinger, som et liv i prostitution indebærer. Regeringen ser prostitution som et alvorligt socialt problem, som først og fremmest kræver sociale løsninger. Løsningerne er ikke altid ligetil, men udgangspunktet er, at mennesker i prostitution skal sikres en reel mulighed for at vælge et andet liv, og det skal ske gennem målrettede og sammenhængende sociale indsatser.

Derfor har vi Exit Prostitution, som jeg startede med at fortælle om, og det forventer jeg mig rigtig meget af som et program, som ikke kun vil komme til at hjælpe dem, der ønsker at forlade prostitution, men også dem, som er i det, og som har rigtig dårlige sociale forhold, og som ønsker at få en bedre tilværelse.

Ligesom i efterårets debat om kriminalisering af købesex er det vigtigt, at vi har fokus på, hvem det er, vi ønsker at hjælpe, og her skal fokus naturligvis være på de prostituerede. Det er de prostitue-

rede, det handler om, og det er dem, der skal sikres en reel mulighed for at vælge et andet liv. For regeringen handler det om at komme de underliggende sociale problemer til livs, der kan føre til et liv i prostitution, og det kan man ikke bare lovgive sig ud af, hverken på den ene eller den anden måde.

Med de ord er det derfor regeringens klare holdning, at beslutningsforslaget er en helt forkert måde at gribe et så alvorligt socialt problem an på, som prostitution må siges at være. At nedsætte et udvalg, som bl.a. har til opgave at se på mulighederne for, at det i Danmark skal være fuldt lovligt at tjene penge på andres prostitution, kan regeringen derfor ikke tilslutte sig.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra fru Benedikte Kiær.

Kl. 11:32

Benedikte Kiær (KF):

Jeg synes, det er ærgerligt, at ministeren trækker det meget hårdt op, som om beslutningsforslaget går ud på, at man skal kunne tjene penge på andres prostitution, og at det egentlig drejer sig om aktivering som prostitueret osv. osv. Jeg synes egentlig, det er ret ærgerligt, at man går ind og undergraver en ret væsentlig debat.

Det her forslag lægger jo også vægt på, at det er vigtigt at hjælpe dem, der har behov for hjælp til at komme ud af det. Men det med at gøre alle mennesker, som er inden for prostitutionsområdet, til ofre, lægger forslaget op til at man skal gøre op med og i stedet for give nogle rettigheder, som måske også kan betyde – og det er, hvad regeringen lægger meget vægt på, nemlig at man forlader prostitution – at man har bedre mulighed for at forlade prostitution. Vil ministeren ikke tilkendegive, at man ved at have nogle rettigheder, have nogle muligheder for at kunne ernære sig uden at være prostitueret hele tiden, fordi man har nogle rettigheder, sådan set nemmere kan forlade prostitution?

Kl. 11:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 11:33

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Vi ved meget lidt om, hvad det er, der får kvinder til at forlade prostitution. Derfor har vi i det satspuljeprosjekt, vi i fællesskab har sat i søen – det, der hedder Exit Prostitution – haft SFI til at lave et feltstudie for at finde ud af, hvad det er for nogle metoder, der rent faktisk virker, når man gerne vil have prostituerede til at vælge en anden tilværelse. I den forbindelse har SFI lavet et forstudie, hvor de bl.a. har interviewet nuværende prostituerede og tidligere prostituerede. Den forundersøgelse ligger inden i det arbejde med Exit Prostitution og hele den indsats, der er.

Den konservative ordfører påpeger, at man ikke skal se alle prostituerede som ofre, og det er jeg sådan set enig i; det tror jeg ikke man skal. Men jeg synes bare ikke, at løsningen på en udfordring som prostitution er at gå ud ad den tangent, hvor man gerne vil tale om, at det skal være et lovligt erhverv. Jeg ved ikke, hvordan man skulle gå ind og støtte op om det psykiske arbejdsmiljø eller se på, hvordan alle de regler, der ville gøre sig gældende i forhold til arbejdsmarkedet, ville se ud. Det, der i virkeligheden er tale om, er, at man vil lave en form for særordning med det forslag, der er blevet fremsat, og det støtter regeringen ikke.

Kl. 11:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Benedikte Kiær.

Kl. 11:34

Benedikte Kiær (KF):

Hvis man så kigger på nogle af de undersøgelser, der er blevet lavet, også af SFI, ser man, at der faktisk er en rigtig stor gruppe, som ikke ønsker at forlade prostitution sådan her og nu. Det er sådan set den gruppe, som vi egentlig gerne vil kunne give en hjælpende hånd. Vi kan heller ikke – ministeren siger også, at ministeren ikke kan – gå ind og pege præcis på, hvordan man egentlig skulle kunne give nogle rettigheder, for det er et svært område. Vi tilkendegiver alle sammen, at det ikke bare lige er sådan, at man kan skære dem alle over en kam i forhold til resten af arbejdsmarkedet, men man synes, det er en rigtig god idé at få skatteindtægter fra dem, der ernærer sig ved prostitution.

Men fordi vi netop erkender, at det er et svært område, foreslår vi jo, at der skal nedsættes et udvalg, der kigger på, hvordan man kan sikre de kvinder og mænd, som ernærer sig ved prostitution, og som ikke vil forlade prostitution lige her og nu, nogle bedre muligheder for at få hjælp og i det hele taget ret til at få hjælp, hvilket måske i sidste ende kunne betyde, at de forlader prostitution, når de gerne vil, i stedet for at det er, som det er i dag, hvor det er ret dunkelt, og hvor de kriminelle miljøer desværre virkelig gør sig meget gældende på det område og måske kan fastholde nogle i prostitution.

Kl. 11:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 11:35

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det, jeg synes er rigtig svært ved den her debat, er, at hvis man nu går ud ad det spor og vælger at sige, at man lovliggør prostitution, vil det betyde, at der vil være nogle kvinder og også mænd, som vil være i en situation, hvor de måske vil føle, at det er det arbejde, de kan få. Hvordan skal vi gå ind og kontrollere, at der ikke er nogen, der bliver bedt om at udføre et stykke arbejde, som vi ikke synes de bør udføre?

Jeg synes, det er en farlig vej at gå. Jeg synes ikke, det er den vej, vi skal gå. Dem, der ernærer sig ved prostitution, har mulighed for at gøre det. Vi har afkriminaliseret området, men vi har ikke åbnet op for muligheder i forhold til dagpenge eller faglige rettigheder, ligesom vi heller ikke vil sende unge mennesker i erhvervspraktik eller folk i aktivering på bordeller.

Kl. 11:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg vil bare høre lidt i forhold til det her med exitstrategier, for det er rigtigt, vi alle sammen har været med via satspuljer, så vidt jeg husker, hvor vi har forsøgt at lave de her exitstrategier, men kan ministeren oplyse, hvor mange der egentlig er kommet ud af prostitution via de her projekter?

Kl. 11:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 11:36

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det kan jeg godt, fordi jeg havde et langt og godt samråd om det i går, hvor jeg redegjorde for, hvordan udviklingen af »Exit Prostitution« har været. Det er et udviklingsprojekt, og det vil sige, at vi arbejder med at skulle udvikle en ny metode, en metode, som baserer

sig på CTI, som er en meget intensiv støtte til de mennesker, som går ind i projektet.

Det er en metode, vi har arbejdet med i forbindelse med hjemløstestrategien, og som har vist sig dér – det bliver meget snart offentliggjort – at have haft utrolig god virkning. Det er en intensiv støtte, hvor man sammen med den, man hjælper, formulerer målene, er en, der holder i hånden, er med til at skabe ejerskab over eget liv og rent faktisk også kommer i mål, fordi der er en koordinerende og helhedsorienteret indsats.

Når man laver sådan et udviklingsprojekt, starter man jo med at lave designet for det, og derfor er det ikke løbet af stabelen endnu, men det kommer det til at gøre i løbet af juni måned, og derfor kan jeg oplyse, at mens vi har udviklet det, har lige præcis det her projekt jo ikke hjulpet nogen kvinder ud, men der er eksempelvis Aalborg, der har taget en kvinde ind, som er begyndt at arbejde, men der kommer til at komme mange flere.

Kl. 11:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Pia Adelsteen.

Kl. 11:37

Pia Adelsteen (DF):

Det er i hvert fald håbet. Men alt andet lige må man så også sige, at der jo altså er sexarbejdere, som ikke ønsker at forlade prostitution, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ministeren, om man ikke vil se på de her ting. Altså, Straffelovrådet har bl.a. været ude med nogle anbefalinger om rufferiparagraffen, hvor man måske kunne ændre nogle ting dér; det har man p.t. fra regeringens side valgt ikke at følge. Jeg siger ikke, at det er let, for det mener jeg faktisk ikke at det er, tingene er ikke bare sort-hvide osv., men man kunne om ikke andet så se på, om man måske kan ændre nogle ting, som gør det nemmere for de prostituerede, som ønsker at blive ved med at være prostitueret eller sexarbejder, som de ønsker at kalde sig selv, og give dem bedre forhold.

Kl. 11:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 11:38

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg anerkender sådan set, at der er mennesker, som er sexarbejdere, og som ikke ønsker at ændre den situation, men jeg ønsker ikke at gå ind og ændre i lovgivningen, sådan at rufferi, dvs. at tjene på andre menneskers prostitution, bliver lovligt. Det byder mig sådan set imod, fordi jeg synes, at det åbner op for en hel masse ting, som det er svært at se hvordan skal afgrænses. Derfor er det ikke noget, som jeg går ind for, og det er heller ikke en politik, som regeringen har.

Kl. 11:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Jan E. Jørgensen, der har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 11:39

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvordan man forholder sig til Straffelovrådets anbefalinger, for det var jo sådan, at Socialdemokraterne og SF ønskede, at prostitution skulle gøres ulovligt. Straffelovrådet nåede så frem til en anbefaling om, at det ikke var nogen god idé, og den anbefaling har regeringen valgt at følge. Der vil jeg godt sige: Det synes jeg der skal lyde en stor respekt for. Det er et af de få områder, hvor jeg ikke har tænkt mig at håne regeringen for løftebrud. Men Straffelovrådet foreslog jo så i anden ombæring, at man til gengæld skulle gøre noget for at lette de prostitueredes adgang til ek-

sempelvis at kunne ansætte en telefonmedarbejder eller en chauffør eller en dørmænd eller andre ting, som kunne gøre, at de prostituerede fik en vis form for beskyttelse, og den anbefaling har regeringen så valgt ikke at følge. Hvorfor følger man første halvdel og ikke anden halvdel, når tingene hænger direkte sammen?

Kl. 11:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 11:40

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at jeg betragter prostitution som et skadeligt og også alvorligt socialt problem, og derfor mener jeg ikke, at det skal være lovligt at tjene penge på, at andre mennesker sælger deres krop.

Når der så bliver spurgt om rufferi, vil jeg sige, at der jo har været nogen debat om selve ordlyden af de paragraffer, og der er i et bidrag, som jeg har modtaget fra Justitsministeriet, anført, at de gældende regler i straffeloven om medvirken til andres prostitution er sprogligt forældede, men at de ikke indholdsmæssigt er uklare, og dermed kan man sige, at det godt kan være, at de er sprogligt forældede, men de er sådan set ikke indholdsmæssigt uklare, og det synes jeg er værd at hæfte sig ved. Det betyder eksempelvis også, at det efter straffeloven er strafbart at stå for driften af et bordel, og det gælder også, selv om de prostituerede, der arbejder på bordellet, er tilfredse med vilkårene og ikke føler sig udnyttet eller misbrugt.

Efter de gældende regler og de regler, som Justitsministeriet har foreslået i et lovforslag, som i øjeblikket behandles, er der derfor fortsat lagt op til, at det skal være strafbart at drive virksomhed med andres prostitution.

Kl. 11:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jan E. Jørgensen.

Kl. 11:41

Jan E. Jørgensen (V):

Men det var jo heller ikke det, jeg spurgte om. Straffelovrådet har ikke anbefalet, at egentligt rufferi gøres lovligt, men at det skal være muligt for eksempelvis prostituerede sammen at ansætte en telefon-dame til at hjælpe sig, uden at telefondamen selv skal være prostitueret, give mulighed for, at man kan ansætte en chauffør f.eks., som kan hjælpe en, hvis en kunde bliver voldelig eller andet. Når Socialdemokraterne bekymrer sig om de prostitueredes forhold – og respekt for det – forstår jeg ikke, hvorfor man ikke også i hvert fald vil undersøge, om der kan være muligheder for, at de prostituerede kan få hjælp til at beskytte sig selv mod f.eks. voldelige kunder, uden at man som i dag skal henvende sig til Hells Angels eller andre, som tilbyder beskyttelse.

Kl. 11:42

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 11:42

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

I forhold til det er der at sige, at efter straffeloven anses det i sig selv som misbrug at tjene penge ved at drive virksomhed med andres prostitution. Straffelovens regler er desuden udformet med henblik på også at ramme et eventuelt skjult misbrug. Det er jo det, man skal ind at kigge på, hvis man taler om at lave de her regler om, nemlig hvornår der kan være tale om et skjult misbrug. Det omfatter derfor også visse former for mellemmandsvirksomhed, hvor der ikke er nogen bagmand.

Formålet med straffelovens regler om medvirken til andres prostitution er bl.a. at straffe den, der tjener penge på at drive virksomhed med andres prostitution. Som eksempel kan nævnes den, der driver et bordel. Dette gælder også, selv om de prostituerede ikke følger sig misbrugt på bordellet. Men det er en misforståelse, at straffelovens regler om medvirken til andres prostitution skulle være upræcise. Når vi taler helt konkret om rufferi og det at åbne op, synes jeg ikke, at det er en vej, man skal gå, og det er ikke en vej, regeringen støtter.

Kl. 11:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til social- og integrationsministeren. Så går vi til ordførerrækken, og den første ordfører er fru Fatma Øktem fra Venstre.

Kl. 11:43

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Hensigten med det beslutningsforslag, vi i dag behandler, er at få regeringen til at nedsætte et udvalg, der skal komme med en række anbefalinger til, hvordan prostituerede kan sikres bedre forhold.

I Venstre er vi enige med forslagsstillerne i, at prostituerede skal arbejde under sikre og ordentlige forhold. Men selv om vi er enige i formålet med forslaget, må vi alligevel erklære os uenige på nogle vigtige punkter. Et centralt område, som udvalget skal komme med anbefalinger til, er reglerne om rufferi og medvirken til prostitution. I Venstre er vi meget optaget af straffelovens anbefalinger om rufferi og medvirken til prostitution. Derfor har vi med stor interesse læst Straffelovrådets nylige betænkning om seksualforbrydelser, hvor de foreslår en modernisering af rufferiparagraffen.

For Venstre handler det først og fremmest om at fastholde det egentlige formål med rufferiparagraffen: at ingen kan tjene penge på andres prostitution. Men når det er sagt, mener vi – ligesom Straffelovrådet anbefaler – at der er brug for en modernisering af reglerne om rufferi. Som det er i dag, kriminaliserer reglerne nemlig mennesker, der ikke har til hensigt at udnytte prostituerede. Det kan for eksempel være sikkerhedsvagter eller telefondamer. Venstre ser dog ingen grund til at nedsætte et udvalg, der skal komme med nye anbefalinger til ændringer af rufferiparagraffen, når vi jo allerede har en række dugfriske anbefalinger fra Straffelovrådets betænkning, så det element synes vi er overflødig og lidt et spild af ressourcer.

Et andet centralt emne, som et eventuelt udvalg skal komme med anbefalinger til, er arbejdstagerrettigheder til prostituerede. I Venstre mener vi ikke, at prostituerede i Danmark skal have almindelige arbejdsmarkedsrettigheder såsom ret til dagpenge, fagforening og barselsorlov m.m. Vi anser i Venstre ikke prostitution for at være et erhverv på lige fod med alle andre erhverv, vi anser det som et erhverv, hvor der skal tages nogle særlige sociale hensyn. Derfor ønsker Venstre ikke, at det rettighedsmæssigt skal sidestilles med andre erhverv.

Da Venstre er imod at give arbejdstagerrettigheder til prostituerede, er vi selvsagt også imod et udvalg, der skal komme med anbefalinger på netop det område, for det giver jo ikke nogen mening at bede et udvalg om at komme med anbefalinger til noget, som man ikke har tænkt sig at gennemføre alligevel.

Så selv om Venstre er enige med Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti i målet om at sikre ordentlige forhold til prostituerede, er vi altså ikke enige i det forslag, der bliver lagt frem i dag. På den baggrund kan vi derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til den socialdemokratiske ordfører, hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 11:46

(Ordfører)

Rasmus Horn Langhoff (S):

Som Socialdemokrat er jeg af den klare overbevisning, at vi skal hjælpe de mest udsatte grupper i vores samfund, og vi skal naturligvis sætte alle sejl til for at hjælpe de kvinder, der er fanget i prostitution. Jeg er derfor for, at vi beskytter og hjælper prostituerede, men jeg er til gengæld ikke for, at vi med det her beslutningsforslag og det, som vil være konsekvensen af det her beslutningsforslag, nedsætter et udvalg, som jo dybest set vil fastholde kvinder i prostitution og vil blåstempe hele prostitutionsmiljøet. Jeg mener, at forslaget her er et skridt i den forkerte retning. Bedre vilkår for prostituerede sikres med en udstrakt, hjælpende hånd til de prostituerede og en hård kurs over for bagmændene. Her er regeringen allerede godt i gang, og derfor støtter Socialdemokratiet ikke det her forslag.

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Benedikte Kiær.

Kl. 11:47

Benedikte Kiær (KF):

Det er blot til ordførerens meget korte bidrag, at jeg lige vil spørge: Når ordføreren taler om en hård kurs, og at ordføreren meget gerne vil have alle prostituerede ud af prostitution, hvad gør vi så over for de kvinder, som ikke vil forlade prostitution? Skal vi bare køre en hård kurs over for dem?

Kl. 11:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:48

Rasmus Horn Langhoff (S):

Vi skal blive bedre til at hjælpe de kvinder, som er fanget i prostitution, og vi skal blive bedre til at sikre, at alle kvinder, som er i prostitution, oplever, at der er en udstrakt hånd fra samfundet, at samfundet gerne vil hjælpe prostituerede ud af prostitution, hjælpe med at komme i uddannelse, hjælpe med at komme i arbejde – hjælpe med at vise, at der er en vej ud af prostitution.

Kl. 11:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Benedikte Kiær.

Kl. 11:48

Benedikte Kiær (KF):

Jamen igen: Det er, som om ordføreren skærer alle prostituerede over én kam og siger, at de alle sammen er ofre, og at de alle sammen inderst inde gerne vil ud af prostitution. Men der er jo lavet en SFI-undersøgelse, og den er ikke mange år gammel, som faktisk viser, at der er rigtig mange af de prostituerede – det er ikke gadeprostituerede, for de vil meget gerne ud af det, det kan man se af den her undersøgelse, men nogle af dem, som er på klinik eller noget andet – som ikke vil ud af prostitution. Det kan godt være, at de kommer det på et tidspunkt, men lige nu og her vil de ikke ud af prostitution.

Men jeg kan høre, at ordføreren gør dem til ofre. Hvad vil ordføreren egentlig gøre for at få dem ud af prostitution, når det er det, der er målet for ordføreren? Skal det være en hård kurs?

Kl. 11:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:49

Rasmus Horn Langhoff (S):

Vi vil i hvert fald ikke være med til at nedsætte et udvalg sammen med De Konservative, som skal blåstemple hele prostitutionserhvervet, og som skal blåstemple den kæmpestore udnyttelsesindustri, som foregår alt for mange steder rundtomkring i verden.

Kl. 11:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Adelsteen.

Kl. 11:49

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Må jeg ikke godt starte med at sige, at i Dansk Folkeparti synes vi, det er vigtigt, at prostituerede får så gode forhold, som det er muligt. Jeg er heller ikke i tvivl om, at forslagsstillerne har de bedste intentioner med forslaget. Jeg er så måske lidt uenig i alle de her lister, der er sat op, om, hvad man skal se på. Det kan være ganske godt at se på det, men jeg mener faktisk ligesom Venstres ordfører, at vi allerede har en række anbefalinger af nogle konkrete ting, som man kunne gøre, og som sandsynligvis ville forbedre forholdene for de frivillige sexarbejdere, der er. For det er jo dem, vi taler om her.

Jeg mener faktisk, det er sådan, at vi typisk kan opdele sexarbejderne i to kategorier, nemlig dem, der helt frivilligt har valgt at være sexarbejdere, og de personer, som typisk er det på grund af nogle sociale problemer eller et misbrug osv. Og det er også to forskellige indsatser, vi skal gøre. Vi kan tale exitstrategier herfra og til nytårs-aften, men hvis man frivilligt har valgt at være sexarbejder, er man overhovedet ikke interesseret i at gå ind i en exitstrategi, medmindre det pludselig kommer, og så skal muligheden selvfølgelig være der. Men så længe man føler, man har det godt med at være sexarbejder, så skal vi også forsøge at give sexarbejderne ordentlige forhold.

Det er også derfor, at Straffelovrådets anbefalinger i forbindelse med en modernisering af rufferiparagraffen kan være ganske glimrende at se på. Men vi skal altså også bare huske på, og det er jo nok det, der præger diskussionerne, hver gang vi taler om prostitution og sexarbejdere, at tingene ikke er sort-hvide. Og når vi laver lovgivning, er det ganske vanskeligt på det her område, mener jeg, fordi lovgivningen gælder alle.

Altså, i forslaget, vi behandler i dag, tales der, synes jeg, en hel del om, at prostituerede skal have arbejdstagerrettigheder. Der tales også lidt om, at man kan anskue det som et erhverv, og jeg synes faktisk, at der kan være problematikker ved begge dele. Hvis man giver dem arbejdstagerrettigheder, ved jeg godt, for det har vi diskuteret mange gange, at det ikke har noget at gøre med, at min datter skal i praktik som prostitueret, for vi er også alle sammen enige om, at det her er specielt, så det er slet ikke sådan nogle ting, vi skal have ind over. Og der synes jeg et eller andet sted at ministeren går galt i byen.

Men hvis man skal betragte det som et erhverv, kunne min bekymring gå på de menneskehandlede piger, f.eks. fra Østeuropa, som så kunne komme hertil og sige: Jamen vi er selvstændige erhvervsdrivende, og vi gør det her helt frivilligt. Og hvad er det så, vi er inde på? Det er jo derfor, det gør lovgivning så vanskelig lige præcis på det her område. For jeg tror, at ingen af os ønsker, at vores børn bliver prostituerede. Samtidig har jeg respekt for, at man også har et frit valg. Jeg voksede op i 1970'erne, hvor jeg lærte, at man bestemte over sin egen krop, og jeg synes faktisk et eller andet sted, at det er helt legitimt, at man siger: Jamen det her er noget, jeg har valgt. Og så længe man har det godt med det, er det vel o.k.

Men jeg synes, at lige præcis sådan en debat, som vi har i dag, og det er godt, vi har den, tydeliggør, hvor vanskeligt det er at lovgive på området, og at det måske nok er derfor, vi har de her debatter ofte, og nok også derfor, at vi har uenigheder. Men moralske opstød over, at nogle er sexarbejdere, vil vi altså ikke have fra Dansk Folkepartis side. Det må man selv bestemme. Men vi støtter ikke forslaget.

Kl. 11:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Benedikte Kiær.

Kl. 11:53

Benedikte Kiær (KF):

Jeg vil sige tak til ordføreren fra Dansk Folkeparti for at give det her beslutningsforslag mange pæne ord med på vejen. Så kan det være, at ordføreren igen vil overveje sin stillingtagen til forslaget, hvis jeg fremhæver, at i den liste, der er lavet, står der »kan« hele tiden. Det er jo simpelt hen bare inspiration til, hvad et udvalg kunne kigge på. Det er ikke en »skal«-liste, men kun en »kan«-liste, for jeg medgiver fuldstændig ordføreren, at det her er et vanskeligt område. Men det er et område, hvor staten med glæde tager imod skattekrone, men ikke vil give nogen rettigheder. Men hvad er det for nogle rettigheder, vi skal give? Det er det, der er svært, og det er derfor, der står »kan« hele tiden og ikke »skal«.

Kl. 11:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:54

Pia Adelsteen (DF):

Det er også ganske rigtigt, men jeg synes måske, det er lidt spild, spild af ressourcer simpelt hen, at nedsætte et udvalg, for jeg tror ikke, at nogen af os, der sidder herinde, er i tvivl om, hvor problemerne ligger. Vi ved, der ligger problemer omkring rufferiparagraffen. Vi ved, der ligger problematikker omkring det måske at være medlem af en a-kasse. Vi ved udmærket godt, hvor problemerne er. Spørgsmålet er, hvordan man lovgivningsmæssigt kan finde en løsning, som gør, at det er holdbart, uden at vi ligesom sidestiller det at være sexarbejder med alt andet.

Så vi herinde er jo ikke i tvivl om, hvor problemerne er, og så kan vi da nedsætte nok så mange udvalg, som kommer med nogle anbefalinger, men det er i sidste ende stadig væk os herinde, der kommer til at sidde og se på: Kommer det her så helt præcis til at hænge sammen? Det er derfor, Dansk Folkeparti ikke støtter det.

Kl. 11:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til den radikale ordfører, fru Marlene Borst Hansen.

Kl. 11:55

(Ordfører)

Marlene Borst Hansen (RV):

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg holder den her ordførertale på vegne af både Radikale Venstre og SF.

Overskriften på beslutningsforslaget, der er fremsat af Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti, er, at prostituerede skal sikres ordentlige forhold. Det lyder jo umiddelbart ganske tilforladeligt og som noget, ikke ret mange kan være uenige i, for naturligvis mener vi i Radikale Venstre, at alle mennesker, der lever i Danmark, skal leve under ordentlige forhold, uanset hvem man er, og uanset hvilke valg man har truffet. Men når man så dykker lidt mere ned i det her forslag og kigger på, hvad det så er for et udvalgsarbejde, der

foreslås igangsat, og hvad udvalget skal beskæftige sig med, hører enigheden op.

Forslagsstillerne nævner som første bullet, at det foreslåede udvalg bør tage stilling til, hvordan prostitution formelt kan anerkendes som et erhverv. Jeg kan fra radikal side sige, at vi ikke mener, at prostitution kan eller bør anerkendes på linje med andre selvstændige erhverv. Vi mener, at prostitution er et socialt problem, og vi mener ikke, at vi skal sende nogen som helst signaler til vores børn og unge, som står og skal vælge en levevej, så det for dem kan se ud, som om prostitution er en mulighed på linje med, om man kunne tænke sig at være frisør eller ejendomsrådgiver.

Vi kender ikke de præcise følger af prostitution, men der er meget, der tyder på, at de er betydelige. Jeg siger ikke, at det er det for alle, men det er det for så mange, at det er nok til, at jeg i hvert fald ikke mener, at vi på nogen måde kan sige, at det er et erhverv på lige fod med alle andre. Det primære må være at hjælpe mennesker ud af prostitution og forebygge, at mennesker vælger at prostituere sig, samt mindske antallet af kunder, som ønsker at købe sig til en seksuel ydelse.

Radikale Venstre mener, at fordi der er nogle meget få mennesker, som lever et langt og lykkeligt liv som prostitueret, vil det, at man så siger, at prostitution er et anerkendt erhverv, være at lade hånt om de rigtig, rigtig mange, for hvem prostitution er nedværdigende, fysisk skadende og psykisk skadende enten for nuværende eller på længere sigt.

Derfor kan Radikale Venstre og SF ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så går vi til Liberal Alliances ordfører, fru Mette Bock.

Kl. 11:58

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Vi har i Liberal Alliance – og det har jeg personligt også – meget, meget svært ved at forstå, at nogle mennesker frivilligt vælger prostitution. Men omvendt må vi jo se i øjnene, at det er der faktisk mennesker der frivilligt vælger.

Prostitution har vi kendt lige så længe, som der har været beretninger om menneskers gøren og laden, og hvordan vi har behandlet salg af sex, og hvor udbredt det har været, og hvilke muligheder der har været for at leve et godt liv som prostitueret, har derimod været helt forskelligt op igennem historien. I perioder har man forfulgt kvinder og mænd, som solgte sex, straffet dem fysisk og holdt dem uden for det etablerede samfund. Og i andre perioder har salg af sex været mere accepteret og fundet sted under mere fredelige vilkår.

Jeg tror, vi bliver nødt til at se i øjnene, at prostitution ikke er noget, der går væk, så set ud fra Liberal Alliances synspunkt er spørgsmålet ikke, om vi skal lukke øjnene for, at salg af sex er der. Spørgsmålet er, hvordan vi indretter vores samfund, så også mennesker, som træffer valg, som vi ikke forstår og ikke bifalder, kan bevare deres personlige frihed, værdighed og integritet.

I Danmark har vi i en årrække haft en diskussion om prostitution, som har bølget frem og tilbage, og som har handlet om forbud eller ikke forbud. Nu har regeringen så på baggrund af en anbefaling fra Retsplejerådet besluttet, at salg af sex ikke skal gøres ulovligt. Det er vi glade for i Liberal Alliance. Retsplejerådet konkluderer, at erfaringerne med at ulovliggøre salg af sex i andre lande ikke har ført til bedre vilkår for de prostituerede – tværtimod. Så set ud fra en politisk synsvinkel, er det netop det, vi bør have for øje, nemlig at give de kvinder og mænd, som er i erhvervet, bedre muligheder for at indrette deres liv, som de ønsker. Derfor bakker vi i Liberal Alliance også op om det gode initiativ fra De Konservative, der har taget ini-

tativet til det beslutningsforslag, vi behandler i dag, og som vi er medforslagsstillere på.

Vi foreslår, at der nedsættes et udvalg, som skal bestå af personer med kendskab til arbejdsmarkedsret, erhvervsret, socialret, strafferet og de faktiske forhold i prostitutionsmiljøerne, og at det udvalg kan komme med anbefalinger til, hvordan der kan gives bedre sociale og faglige rettigheder til prostituerede. Vi rejser en række spørgsmål, men vi forestiller os ikke, at vi har alle svarene på nuværende tidspunkt. På tirsdag skal vi diskutere et helt konkret forslag, som vi fremsætter fra Liberal Alliances side, om at sørge for, at de mennesker, der ansættes af prostituerede, ikke kommer i klemme i lovgivningen. I dag er der en gråzone for f.eks. telefondamen, revisoren eller rengøringshjælpen, hvad der giver stor usikkerhed både for de prostituerede og de mennesker, der på ærlig vis udfører et stykke arbejde for dem. Forslaget er helt konkret, og jeg må også understrege, at baggrunden for forslaget er grundigt gennearbejdet af Retsplejerådet, og den debat ser vi frem til at tage fat på på tirsdag.

I forhold til det beslutningsforslag, vi behandler i dag, bør det være i alle parter interesse at indrette vores samfund, så det er et samfund, hvor der er plads til at være forskellige og træffe valg i livet, også valg, som man ikke selv måtte ønske at træffe. Vi håber derfor på bred tilslutning til forslaget, selv om der jo ikke er noget, der tyder på det, men vi synes, der er brug for at få undersøgt mulighederne for bedre vilkår for mennesker i prostitutionsbranchen. Og jeg har under alle omstændigheder meget vanskeligt ved at forstå, at man end ikke ønsker forholdene bedre belyst, sådan som det her forslag faktisk har til hensigt.

Kl. 12:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Benedikte Kiær.

Kl. 12:02

(Ordfører for forslagsstillerne)

Benedikte Kiær (KF):

Hele prostitutionsdebatten er i den grad præget af fordomme og ikke af fakta – myter og fordomme som f.eks., at langt de fleste af de prostituerede bliver tvunget ud i prostitution, at de prostituerede har et misbrug, eller at der altid kan findes en eller anden ulykkelig historie om et overgreb i barndommen. At alle disse myter og fordomme findes, vidner dagens debat også om. De prostituerede bliver i alt, alt for høj grad skåret over en kam som nogle hjælpeløse ofre.

Der er ingen tvivl om, at der er mænd og kvinder, der på den ene eller på den anden måde bliver tvunget ud i prostitution, og det kan være den eneste måde, hvorpå de kan skaffe penge til f.eks. deres misbrug, eller de kan have en samlever, som tvinger dem til at være prostituerede.

Men der er altså også kvinder og mænd, der fortæller, at de helt frit og med åben pande har valgt at være prostituerede. Jeg kan ikke selv forstå eller sætte mig ind i, hvordan man er i stand til at kunne sætte en pris på at sælge en meget personlig handling mellem to mennesker. Men uanset hvilken mening eller holdning vi måtte have, bliver vi nødt til at acceptere, at der faktisk er kvinder og mænd, der af egen fri vilje vælger at blive prostituerede og gerne vil blive ved med at være prostituerede – i hvert fald et stykke tid.

En rapport fra SFI – Det Nationale forskningscenter for Velfærd bekræfter faktisk dette. Når man læser rapporten, kan man se, at det egentlig er meget klart, at debatten bør nuanceres. Vi bliver nødt til at acceptere, at nogle prostituerede har et ønske om at blive i prostitution, i stedet for at vi blot gør dem til ofre. Selv om man ikke kan lide prostitution, forsvinder den ikke med et forbud. Den forsvinder ikke, hvis man lukker øjnene. Derimod giver man, hvis man blot vil lave forbud og lukke øjnene, altså mere frit spil til de skumle bagmænd og det kriminelle miljø. Vi ved, at ved at vi fortsat fører den

her debat i et meget skingert toneleje, forstærker vi faktisk nogle af de prostituerede kvinders og mænds følelse af, at de er anderledes, og at de er udenfor. Det er faktisk en følelse, som vi i den grad forstærker. Vi stigmatiserer og isolerer dem, og det synes jeg er ganske uheldigt – meget uheldigt.

Samtidig må vi også erkende, at vi ikke er gode nok til at hjælpe de grupper, som har behov for og virkelig ønsker hjælp. Det ville være befriende, hvis vi kunne komme væk fra holdningen om, at alle prostituerede er ofre, og i stedet for fokusere vores kræfter og energi på en bedre social indsats over for dem, der har behov for og ønsker hjælp. Det er egentlig det, der er formålet med det her forslag.

Med forslaget foreslår vi, at der bliver nedsat et udvalg, hvor der skal sidde nogen, der faktisk har kendskab til alle de her områder, som er svære at definere, når man har at gøre med et område som prostitution, nogen, der har kendskab til arbejdsmarkedsret, erhvervsret, socialret, strafferet og de faktiske forhold i prostitutionsmiljøet.

Det udvalg skal komme med nogle anbefalinger til, hvordan vi i videst muligt omfang kan give nogle sociale og faglige rettigheder til de prostituerede, så de også får mulighed for og ret til at få hjælp og måske også kunne få meget bedre mulighed for faktisk at komme ud af miljøet, hvis de egentlig ønsker at komme ud af miljøet, så de ikke bliver fastholdt i miljøet af kriminelle, fordi de faktisk får nogle rettigheder, de ikke har i dag. Formålet med forslaget er således at sætte fokus på retten til at få hjælp og støtte.

I forbindelse med forslaget er der blevet sagt den ene dumsmarte bemærkning efter den anden. Det skete, da forslaget blev fremsat, men vi har sådan set også hørt dem i dag. Der er kommet nogle dumsmarte bemærkninger om, om man så skal kunne komme i aktivering som prostitueret, og om det, hvis vi giver nogle rettigheder i stil med dem, vi kender fra dagpengesystemet, så vil betyde, at man som ledig skal stå til rådighed for et nyt job som prostitueret, og om, hvad vi skal gøre ved arbejdsskader, og hvordan vi egentlig definerer dem.

At komme med sådan nogle dumsmarte bemærkninger er at forklejne debatten, og det er at gøre grin med de mennesker, de kvinder og mænd, som er prostituerede. Egentlig er det paradoksalt, at der er så mange ordførere, så mange partier og så mange politikere, som her i debatten totalt afviser at se på, om vi kunne tildele de prostituerede nogle rettigheder, sådan som vi ellers kender det fra arbejdsmarkedet.

For det er jo nogle ordførere, som ikke ser noget problem i, at en prostitueret betaler skat af sin prostitution, men der bliver sagt nej til rettigheder og endda til at kunne trække udgifter fra, hvis man har en klinik og f.eks. vil betale en telefondame for at tage telefonen.

Jeg kan forstå, at vi på tirsdag skal behandle et forslag, som netop giver mulighed for, at man kan ansætte en telefondame. Det er en debat, som jeg vil følge meget nøje. Jeg er ikke selv ordfører i den debat, men jeg vil følge den meget nøje, og egentlig håber jeg meget, at regeringspartierne besinder sig og bakker op om dette. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at man som prostitueret – og det er ikke ulovligt, og man betaler skat af sin prostitution – ikke har mulighed for at få en, der kan køre en rundt, en, der kan agere chauffør og derved også hjælpe en i nogle af de faretruende situationer, som man kan risikere at komme i.

Jeg synes, det er ærgerligt, at det her beslutningsforslag bliver afvist, særlig fordi det at give nogle bedre rettigheder vil betyde, at der så er flere, der vil kunne få lettere ved at forlade prostitution, når de ønsker det – hvis de ønsker det – hvilket jo er noget, særlig regeringspartierne ordførere har et brændende ønske om. Men som sagt glæder jeg mig til at se udfaldet af debatten på tirsdag og må beklage, at der ikke kan findes flertal for det her beslutningsforslag.

KI. 12:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Ligestillingsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 120:

Forslag til folketingsbeslutning om at underskrive og ratificere Europarådets konvention om vold mod kvinder.

Af Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 16.04.2013).

KI. 12:08

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet. Vi byder velkommen til justitsministeren, der nu er kommet til stede og kan tale om forslaget.

KI. 12:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tusind tak for det, formand.

Vi skal som sagt i dag behandle et beslutningsforslag om at underskrive og ratificere Europarådets konvention om vold mod kvinder. Beslutningsforslaget pålægger regeringen at underskrive Europarådets konvention om vold mod kvinder inden udgangen af folketingsåret 2012–2013. Endvidere pålægges regeringen at ratificere konventionen inden udgangen af 2013.

Jeg kan oplyse, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, i daglig tale Europarådets konvention om vold mod kvinder, blev åbnet for undertegnelse den 11. maj 2011 i Istanbul. Konventionen kaldes derfor også undertiden for Istanbulkonventionen. Konventionen har bl.a. til formål at beskytte kvinder mod alle former for vold og forebygge, retsforfølge og udrydde vold mod kvinder og vold i hjemmet.

Konventionen fastslår en lang række forpligtelser for de kontraherende stater. Den stiller således krav om koordinerede politikker, inddragelse af ikkestatslige organisationer og civilsamfundet, udpegning af koordinerende organer, dataindsamling og også forskning. Konventionen indeholder også regler om forebyggelse, herunder bevidstgørelse, undervisning, uddannelse af fagfolk, behandlingsprogrammer og inddragelse af den private sektor og medierne. Konventionen indeholder endvidere regler om beskyttelse og støtte, herunder information, støttetilbud, bistand til klager, krisecentre og også telefonrådgivning. Den stiller desuden en række krav til indholdet af de kontraherende staters så at sige materielle ret, både på det civilretlige område og også af mere strafferetlig karakter.

Konventionen forpligter de kontraherende parter til at kriminalisere fysisk og psykisk vold, voldtægt, tvangsægteskab, skamfering af de kvindelige kønsdele, tvangsabort og tvangssterilisering. Den indeholder også regler om erstatning, forældremyndighed og samvær, straffemyndighed, forældelse, sanktioner og skærpende omstændigheder ved strafudmålingen. Den stiller desuden krav til de

kontraherende staternes processuelle regler om efterforskning og retsforfølgning, herunder med hensyn til risikovurdering og risikostyring, tilhold, bortvisning, efterforskning og retshjælp. Konventionen indeholder endvidere regler om indvandring og asyl, herunder om opholdsstatus, kønsbaserede asylansøgninger og forbud mod tilbagesendelse.

Endelig indeholder konventionen regler om internationalt samarbejde vedrørende bekæmpelse af vold mod kvinder og om en international overvågningsmekanisme, herunder om oprettelse af en uafhængig ekspertgruppe for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet. Konventionen træder i kraft, når 10 lande har ratificeret den. I midten af maj 2013, altså her i år, var der 29 stater, der havde undertegnet konventionen, men kun 4 stater, som også havde ratificeret konventionen. Det var Albanien, Montenegro, Portugal og Tyrkiet, der som de eneste lande altså har ratificeret konventionen. Konventionen er derfor ikke trådt i kraft endnu.

Jeg har tidligere redegjort over for Retsudvalget og Ligestillingsudvalget om status for overvejelserne om en dansk undertegnelse og ratifikation af konventionen. I december 2012 oplyste jeg over for Retsudvalget, at Justitsministeriet er i færd med at undersøge, i hvilket omfang det vil være nødvendigt at ændre dansk lovgivning, for at Danmark kan leve op til forpligtelserne i henhold til konventionen. Jeg oplyste også, at undersøgelsen omfatter lovgivning inden for flere forskellige ministerområder til brug for regeringens beslutning om en eventuel dansk undertegnelse af konventionen med henblik på en efterfølgende ratificering.

Endelig oplyste jeg, at jeg forventer her i første halvår af 2013 at kunne orientere Folketingets Retsudvalg om udfaldet af undersøgelsen. I marts 2013 oplyste jeg som svar på spørgsmål fra udvalget det samme over for Ligestillingsudvalget. Jeg kan oplyse, at status i dag er den samme, som den var i december 2012 og i marts 2013. Justitsministeriet er sammen med de øvrige berørte ministerier stadig i gang med at undersøge, i hvilket omfang det vil være nødvendigt at ændre i dansk lovgivning, for at Danmark kan leve op til forpligtelserne i henhold til konventionen. Jeg forventer stadig at kunne orientere Retsudvalget om resultatet af undersøgelsen her i indeværende halvår.

Kl. 12:14

Som det fremgår af det, som jeg sagde tidligere, pålægger konventionen altså de kontraherende stater en lang række forpligtelser, ikke blot på det strafferetlige og strafprocessuelle område, men også med hensyn til erstatningsret, familieret, udlændingeret, hvortil jo altså også kommer forpligtelser på både socialområdet, sundhedsområdet, undervisningsområdet og med hensyn til den generelle ligestillingspolitik. Det er derfor også en stor opgave at sammenholde forpligtelserne efter konventionen med gældende dansk lovgivning på de berørte ministeriers område.

Status er altså, at jeg i dag ikke har et samlet overblik over, i hvilket omfang det vil være nødvendigt at ændre dansk lovgivning, for at Danmark kan leve op til forpligtelserne i henhold til konventionen, men jeg forventer at have det overblik her i indeværende halvår, altså inden for de næste ca. 5 uger.

Det er på den baggrund min opfattelse, at regeringen og Folketinget ikke i dag har det fornødne grundlag for at træffe en beslutning om Danmarks tiltrædelse af konventionen. En vedtagelse af beslutningsforslaget ville bl.a. indebære, at Folketinget i medfør af grundlovens § 19 giver samtykke til Danmarks ratifikation af konventionen. Før den nævnte undersøgelse er afsluttet, foreligger der imidlertid efter regeringens opfattelse ikke et forsvarligt grundlag for, at Folketinget kan give et sådant samtykke.

Selv om regeringen altså af disse grunde ikke kan støtte beslutningsforslaget, vil jeg selvfølgelig gerne tilføje, at regeringen er enig i konventionens målsætning om at beskytte kvinder mod alle former for vold og at forebygge, retsforfølge og udrydde vold mod kvinder

og selvfølgelig også vold i hjemmet. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Regeringen tager selvfølgelig klar afstand fra vold mod kvinder.

Det ændrer imidlertid ikke ved, at beslutningen om, hvorvidt Danmark skal undertegne og ratificere Europarådets konvention om vold mod kvinder, efter regeringens opfattelse skal ske på et ordentligt og ikke mindst oplyst grundlag. Og det er altså baggrunden for, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Kl. 12:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 12:16

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det, og tak til ministeren for kommentarerne.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre, er, hvorfor det har taget over 2 år at finde ud af, hvad konsekvenserne af en eventuel dansk tilslutning vil være. Det har tidligere været fremme, at der snart ville komme noget fra ministeriet, så hvad er knasterne?

Derudover kunne jeg selvfølgelig godt tænke mig at høre, om ministeren ikke kan bekræfte, at det her er et stort, grundlæggende problem, som vi bør gøre noget ved – også selv om det måtte koste nogle penge. Så jeg kunne derfor godt tænke mig at høre, om det er de økonomiske udgifter, som regeringen er bekymret for.

Kl. 12:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 12:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er ingen tvivl om, at der er tale om et problem. Der er ingen tvivl om, at regeringen selvfølgelig deler intentionerne med det, der står i konventionen, om, at der skal gøres noget ved vold mod kvinder og vold i hjemmet. Det kan der ikke være to synspunkter om. Men i min tale redegjorde jeg for, at der en hel række politiske emner, der skal tages stilling til, da det er en meget omfattende konvention, og det har taget lidt tid.

Vi regner med at kunne afslutte den her undersøgelse, som jo altså har betydet, at vi har skullet indhente bidrag fra ganske mange ministerier, inden for de ca. 5 uger, som vi har sagt det ville tage, så vi kan orientere Retsudvalget om, hvad vores vurdering vil være af det. Det synes vi er den rigtig måde at gøre det på, ikke mindst fordi man, hvis man skal tilslutte sig en sådan konvention, jo skal følge grundlovens bestemmelser herfor.

Kl. 12:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nikolaj Villumsen.

Kl. 12:17

Nikolaj Villumsen (EL):

Så vil jeg bede ministeren bekræfte, at der er en række lande, som Danmark normalt sammenligner sig med, der har givet tilsagn om, at de vil tilslutte sig konventionen. Og er ministeren ikke lidt bekymret for, at Danmark kommer til at halte bagefter lande, vi normalt sammenligner os med – vi er kendt for at være et foregangsland på ligestillingsområdet – når regeringen formentlig i dag afviser et forslag om at tilslutte os denne konvention?

Kl. 12:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er på ingen måde bange for, at vi kommer til at halte bagefter. Det betyder ikke, at det her ikke er et vigtigt spørgsmål. Hvis man ser på, hvad regeringen i øvrigt har sat i gang i forhold til at hjælpe

kvinder, som er udsat for vold, så synes jeg, at der er god grund til at ranke ryggen.

Så er der spørgsmålet om tilslutning til konventionen og det at ratificere den: Det er rigtigt nok, som jeg sagde, at der er 29 lande, som har undertegnet konventionen, men jo altså kun 4 stater, som har ratificeret den på nuværende tidspunkt, og det er altså, som jeg sagde, Albanien, Montenegro, Portugal og Tyrkiet; de har ratificeret den.

Hvad de andre lande gør sig af overvejelser på nuværende tidspunkt, har jeg ikke noget grundlag for at sige noget om. Jeg kan sige, at fra regeringens side deler vi som sagt intentionerne om, at der skal sættes ind over for vold mod kvinder og vold i hjemmet som sådan. Det gør vi på en række andre strækninger. Vi deler intentionerne på det felt, som de fremgår af konventionen, men det er klart, at hvis vi skal tilslutte os det her, skal det ske på et ordentligt og oplyst grundlag.

Kl. 12:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 12:19

Pia Adelsteen (DF):

Det er jo helt korrekt, som justitsministeren siger, altså at konventionen er meget omfattende. Jeg skal bare høre, om Danmark ikke har været med til at forhandle den.

Kl. 12:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 12:19

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er en meget omfattende konvention, og hvordan den er blevet til, og hvilken rolle Danmark har spillet i den, kan man eventuelt stille et skriftligt spørgsmål om, og så svarer vi selvfølgelig på det.

Kl. 12:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 12:20

Pia Adelsteen (DF):

Det gør jeg så. Det havde jo ellers været rart at vide, for nogle gange undrer det mig. Ikke at jeg er totalt tilhænger af konventioner, det vil jeg skynde mig at sige, men netop den her er ekstremt omfattende og berører virkelig mange punkter, og jeg havde det indtryk, at der selvfølgelig havde været deltagelse fra dansk side i at forhandle den på plads.

Kl. 12:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så siger vi tak til justitsministeren, medmindre han vil svare. Så giver vi ordet til fru Fatma Øktem, der indleder ordførerrækken, og hun er ordfører for Venstre.

Kl. 12:20

(Ordfører)

Fatma Øktem (V):

Efter flere år som ambassadør for »Stop volden mod kvinder – bryd tavsheden« er emnet, vi diskuterer i dag, noget, der optager mig meget. Igennem årene har jeg mødt og talt med utallige kvinder, der har været udsat for vold, og jeg har set de konsekvenser, som volden kan have, og bl.a. derfor har jeg også altid været glad for, at både Danmark og Venstre har været fortalere for en målrettet og ambitiøs indsats på området.

Med beslutningsforslaget vil Enhedslisten have, at Danmark underskriver og ratificerer Europarådets konvention om vold mod kvinder. I Venstre forstår vi godt Enhedslistens undren over, at regeringens beslutning om, hvorvidt Danmark skal tiltræde konventionen eller ej, har trukket så meget ud. Der er som bekendt nu gået 2 år, siden konventionen blev vedtaget, uden at regeringen har taget stilling, og det vækker da undren hos os i Venstre, når regeringen tilsyneladende i marts 2012 lovede Kvinderådet en afgørelse i løbet af efteråret 2012. Nu skriver vi snart sommer 2013, og vi er stadig ikke klogere på regeringens holdning. Det er under al kritik, at ministeren gentagne gange udskyder og dermed nedprioriterer konventionen igen og igen.

Når det er sagt, vil jeg sige, at Venstre ikke støtter Enhedslistens beslutningsforslag, og det er der flere grunde til.

For det første vil vi ikke træffe beslutning om at tiltræde en konvention på et fuldstændig uoplyst grundlag. Det burde heller ikke være i Enhedslistens interesse at trumfe en beslutning om at tiltræde en konvention igennem, før vi har afdækket, hvilke konsekvenser det vil have for dansk lovgivning.

For det andet er Venstre uenig i konventionens definition af køn, ikke fordi jeg vil gå ind i indholdet af konventionen her, men vi er fuldstændig uenig i definitionen af køn, sådan som det fremgår af konventionens kapitel 3. Venstre er ikke enig i, at køn er en social konstruktion. Vi mener først og fremmest, at køn er biologisk, og derfor synes vi også, at det er underligt og malplaceret at skrive i en konvention, at køn alene er en social konstruktion. Der er tale om en videnskabelig og politik debat om, hvordan køn skal defineres. Den debat har mange forskellige fløje og synspunkter, og alene af den grund mener vi ikke, at det giver mening at konventionsfæste et begreb, som det gøres her.

Endelig vil Venstre ikke tiltræde en konvention uden at kende de økonomiske konsekvenser, og det gør vi ikke, i og med at regeringen fortsat nøler med at give dette overblik til Folketinget. Vi ønsker en klar melding på, hvad implementeringen af konventionen kan komme til at medføre af udgifter.

På den baggrund kan Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 12:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra Nikolaj Villumsen.

Kl. 12:24

Nikolaj Villumsen (EL):

Nu afviser Venstre jo at tilslutte sig det her forslag, med henvisning til at vi ikke ved, hvilke konsekvenser det har. Samtidig siger ordføreren, at det her er enormt vigtigt for Venstre.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, hvad det er for nogle konsekvenser, Venstre frygter. Altså, det, vi taler om, er jo vanvittig vigtigt. Vi taler om at hjælpe ofre for vold, vi taler om at forebygge vold, og vi taler om at straffe dem, der er ansvarlige for, at volden udøves. Hvilke dårlige konsekvenser kunne det have? Man kunne selvfølgelig forestille sig, at det ville koste nogle penge, men er det ene og alene penge, der skal afgøre, om Danmark yder en indsats for at hjælpe de voldsramte kvinder, hvilket åbenbart ligger Venstre meget på sinde?

Kl. 12:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:24

Fatma Øktem (V):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi som sagt er enige i det overordnede mål. Men vi vil gerne have en kortlægning og kan ikke forstå, hvorfor vi skal gå ind og tage stilling til det, før vi har en

kortlægning af det. Det handler ikke om, hvorvidt vi vil eller ikke vil være med til at bekæmpe vold – ikke alene ved at gøre noget i Danmark, men selvfølgelig også ved at sende et signal udadtil.

Jeg synes, det er en forkert rækkefølge, det kommer i. Der er ikke noget galt i, at vi går ind og ser på, om der er nogle områder, hvor vores lovgivning er i modstrid med det her, og hvor meget det økonomisk kommer til at koste.

Det er jo ikke, fordi vi frygter noget, men det er for have et klart overblik over, hvor man skal lave ændringer, og hvad det er for nogle ændringer, det handler om.

Kl. 12:25

Første næstformand (Bertel Haarder):
Nikolaj Villumsen.

Kl. 12:25

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg er meget enig med ordføreren i, at det er pinligt, at redegørelsen fra regeringen har trukket ud, men jeg synes, det er lidt underligt at bruge det som en undskyldning. Altså, hvis vi mener, at det her er helt afgørende og vigtigt, kunne vi jo beslutte, at vi ville sikre det og så bagefter tage konsekvenserne af det. Det være sig lovgivningsmæssigt og økonomisk.

Hvis kampen mod volden mod kvinder ligger os på sinde, er det da helt afgørende, at vi som land reagerer og går foran, når der er et godt forslag til, hvordan man kan forebygge og afhjælpe volden og straffe dem, der er ansvarlige for volden. Derfor undrer det mig meget, at Venstre ikke er parat til, hvis man mener det så meget, at tilslutte sig forslaget og så senere tage konsekvensen af, hvad det måtte koste.

Kl. 12:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:26

Fatma Øktem (V):

Forskellen på ordføreren og mig er måske, at jeg ikke vil tilslutte mig noget, før jeg lige præcis ved, hvad jeg tilslutter mig. Det ligger os meget på sinde, at vi skal gøre noget på området, men nu har ministeren jo lige oplyst, at vi i løbet af 5 uger får en kortlægning af, hvad det betyder. Så tager vi selvfølgelig drøftelsen derefter.

Men sådan som jeg overordnet ser på det i dag, er det en konvention, Enhedslisten beder os om at tage stilling til, uden at vi lige præcis ved, hvor den strider imod vores lovgivning, og hvilke økonomiske konsekvenser den får.

Kl. 12:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 12:27

(Ordfører)

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg skal lige starte med at sige, at den her tale holder jeg også på vegne af SF. Og jeg kan sige, at vi selvfølgelig er meget optaget af, at vi gør alt, hvad vi kan, for at sætte ind mod partnervold. Det er et alvorligt samfundsproblem, som vi også tager meget alvorligt. Det er alvorligt både for dem, der bliver udsat for vold, for deres familier og for samfundet generelt.

Netop derfor er jeg også glad for, at regeringen har taget en række initiativer på det her område. Der er blevet gennemført to undersøgelser, som giver bedre viden om vold i nære relationer og om indsatsen mod vold, og senere i år vil den nationale strategi blive

evalueret, så vi bedre kan planlægge, hvad der skal tages af initiativer fremover.

Derudover er der jo også fra regeringens side blev iværksat en »White Ribbon«-kampagne, en kampagne, som jeg selv er en del af, og som blev startet den 8. marts i år for at bryde tavsheden og tabuet om mænds vold mod kvinder. Fagfolk i kommunerne kan også i år blive uddannet i at kunne spotte vold, så der kan sættes tidligt og rigtigt ind, og sammen med Enhedslisten har regeringen givet bedre beskyttelse til udenlandske kvinder i voldelige parforhold i Danmark.

Der er derfor ingen tvivl om, at der allerede bliver gjort rigtig meget for at bekæmpe vold mod kvinder, og i forhold til Europarådets konvention vil jeg sige, at regeringen jo, som vi hørte her, allerede er godt i gang med at undersøge de lovgivningsmæssige konsekvenser af en dansk tiltrædelse, inden vi så træffer beslutning herom. Derfor støtter Socialdemokratiet ikke forslaget i dag.

Kl. 12:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 12:29

Nikolaj Villumsen (EL):

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre fra Socialdemokraternes ordfører, er, om Socialdemokraterne er enig i, at det er fuldstændig uacceptabelt, at det antal af kvinder, som man anslår der årligt udsættes for vold, er 29.000, og at der er 33.000 børn, som er i hjem, hvor der finder vold sted, og enig i, at det haster, at vi gør en ordentlig indsats her fra dansk side.

Kl. 12:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:29

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg kan sige, at det er jeg fuldstændig enig i. Det er et meget, meget alvorligt problem, og vi skal have sat alt ind på at få bekæmpet den her vold. Det har frygtelig alvorlige konsekvenser for de mennesker, der bliver slået på, men også meget alvorlige konsekvenser for de børn, der vokser op i voldelige hjem med den utryghed, det giver at skulle leve i et voldeligt hjem. Så det er et meget, meget alvorligt problem, som regeringen tager meget alvorligt.

Kl. 12:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nikolaj Villumsen.

Kl. 12:29

Nikolaj Villumsen (EL):

Det er jeg rigtig glad for at høre. Kan man så også forvente, at Socialdemokraterne er parat til at tage konsekvensen, hvis den redegørelse, som forhåbentlig snart kommer, gør det klart, at det vil have økonomiske konsekvenser, og at det vil have lovgivningsmæssige konsekvenser, hvis Danmark skal forpligte sig til at sikre en ordentlig indsats som foreskrevet i den her konvention?

Kl. 12:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:30

Rasmus Horn Langhoff (S):

Jeg har intet imod den her konvention. Jeg synes, det er rigtig fint, at vi på alle mulige områder forpligter hinanden til at gøre en indsats. Men vi kan naturligvis ikke træffe beslutning om at tiltræde noget, som vi ikke kender konsekvenserne af.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Og så går vi til Dansk Folkepartis ordfører, fru Pia Adelsteen.

Kl. 12:30

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det.

Må jeg ikke godt starte med at sige, at i Dansk Folkeparti er vi imod vold mod kvinder, vold mod børn, vold mod mænd, vold mod dyr – jeg ved næsten ikke, hvor jeg skal ende. Sådan tror jeg de fleste af os herinde har det. Jeg vil også godt sige, at der ikke er nogen prioriteret rækkefølge, så er vi også ude over den diskussion.

Forslaget her, som går ud på at pålægge regeringen at underskrive Europarådets konvention, synes jeg i sig selv er, ja, omfattende, når vi simpelt hen ikke kender til de lovgivningsmæssige konsekvenser, det vil have. Der er nogle ting, der undrer mig, og det var måske også derfor, jeg stillede ministeren det spørgsmål, jeg gjorde: Hvem har egentlig været med fra dansk side til at forhandle det her? For det er jo ekstremt omfattende, hvilket jo så også har gjort, at det tager den her meget, meget lang tid, før vi ligesom kan få et overblik over, hvilke lovændringer der skal være. Det synes jeg da kunne være nok så interessant at vide: Hvem har egentlig været med fra dansk side til at forhandle, hvad der skal stå i den her konvention?

Når det så er sagt, vil også godt sige, at fra Dansk Folkepartis side er det jo altså ikke konventioner, der i vores øjne ændrer hverdagen for de mennesker, der er udsat for vold. Det er det ikke. En underskrift på et stykke papir ændrer ingenting. Det gør det arbejde, vi udfører hver eneste dag, mennesker, der er ude at hjælpe, osv. Det er en helt anden indsats, det er ikke en underskrift på et stykke papir.

Det kan godt være, at en underskrift på en konvention viser noget i forhold til omverdenen, viser noget om, hvilke værdier vi står for, men hvis konventionen så samtidig pålægger os at ændre nogle andre ting grundlæggende, fordi den netop er meget omfattende, og hvis det at underskrive og ratificere sådan en konvention også gør, at vi får en meget stor udgift, som måske ikke går til at bekæmpe vold mod kvinder eller børn eller mænd, eller hvor vi nu er på vej hen, men til alt muligt andet, så er det altså i mine øjne fuldstændig omsonst. For underskrifter på konventioner og hensigtserklæringer hjælper ikke den enkelte person, der er udsat for vold. Derfor kan vi i Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget.

Må jeg så ikke også bare komme med en kommentar i forhold til Enhedslisten. For Enhedslisten er regeringens parlamentariske grundlag, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, at vi ser det ene beslutningsforslag efter det andet fra Enhedslisten, når man reelt som parlamentarisk grundlag kunne have taget en snak med den regering, man støtter, og have sagt: Det her ønsker vi altså at få ind i nogle forhandlinger. Det forstår jeg faktisk ikke at man ikke gør.

Hele pointen med at være parlamentarisk grundlag er, at man faktisk også har indflydelse. Og her de sidste uger, før vi går ind i den mødefri periode, har jeg i hvert fald set rigtig mange beslutningsforslag fra Enhedslisten, som har fået mig til at studse over, at de ligesom ikke har sat sig ned med den regering, de trods alt er parlamentarisk grundlag for, og har sagt: Det her ønsker vi rent faktisk at forhandle med den regering, vi støtter.

Kl. 12:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Hr. Nikolaj Villumsen, værsgo.

Kl. 12:34

Nikolaj Villumsen (EL):

Ja, for jeg har nemlig trykket på knappen.

Tak til Dansk Folkepartis ordfører for talen. Jamen altså, man kan jo diskutere Enhedslistens strategi på mange områder. Jeg vil bare sige, at det her er et emne, der ligesom mange andre emner ligger os meget på sinde, og derfor gør vi alt, hvad vi kan, på alle niveauer for at presse på, for at Danmark gør noget for de kvinder, der rammes af vold i hjemmet, og for at hjælpe de børn, der oplever at leve i familier, hvor man tæver hinanden.

Jeg kan forstå på Dansk Folkeparti, at Dansk Folkeparti synes, den her konvention er lidt for omfattende. Der kunne jeg først og fremmest godt tænke mig at høre fra Dansk Folkeparti: Er man ikke enig i, at det ikke er et så let problem at løse, og at det derfor godt kunne være, at en omfattende indsats er påkrævet for at sikre, at vi kommer vold mod kvinder til livs?

Derudover siger Dansk Folkeparti, at det her er et ligegyldigt stykke papir. Det undrer mig. Altså, hvis man underskriver det, forpligter man sig eksempelvis til at sikre, at der er tilstrækkeligt med krisecentre, hvor de voldsramte kan komme hen. Er Dansk Folkeparti ikke enig i, at et tilstrækkeligt antal krisecentre helt konkret ville gøre en forskel og ville hjælpe nogle af dem, der er på flugt fra vold i hjemmet?

Kl. 12:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:35

Pia Adelsteen (DF):

Jo, krisecentre kan hjælpe. Det er jeg slet ikke i tvivl om, det er også derfor, vi har dem i Danmark. Men må jeg ikke sige to ting.

Vi hørte fra justitsministeren, hvilke fire lande der har ratificeret den konvention. Der er 29 lande, der har underskrevet, og så er der fire lande, der har ratificeret. Jeg ved ikke, om ordføreren for Enhedslisten har været en tur i Albanien og sikret sig, at de har de krisecentre, der nu skal til. For det er jo fint nok at ratificere og underskrive, men hvis man stadig væk ikke gør noget reelt ved problemet, er det fuldstændig ligegyldigt, og jeg er altså ikke helt sikker på, at de har de krisecentre, der skal til. Jeg kunne i hvert fald godt forestille mig, at det ikke var tilfældet. Det er den ene ting.

Så er der den anden ting. Det er i forhold til det her med, at Enhedslisten fremsætter forslag, hvor de har noget på hjerte. Det er jo farlig fint, men stadig væk vil jeg gerne påpege, at Enhedslisten er regeringens parlamentariske grundlag. Nu har Dansk Folkeparti 10 års erfaring med at være en regerings parlamentariske grundlag, og hvis vi havde noget på hjerte, som vi virkelig brændte for, så bragte vi det altså ind i nogle forhandlinger, hvor vi sagde: Er der nogle af de her ønsker, vi kan få opfyldt? Hvis vi ikke kunne få nogen af dem opfyldt, kunne vi selvfølgelig fremsætte beslutningsforslag, men så var man også meget sikker på, at de blev stemt ned, og så er det jo mere eller mindre paradeforslag. Jeg kan da måske godt undre mig lidt over, at Enhedslisten ikke har taget det her op med regeringen.

Kl. 12:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nikolaj Villumsen.

Kl. 12:36

Nikolaj Villumsen (EL):

Nu er det jo sådan, at vi faktisk normalt ikke sammenligner os med Albanien, men vi sammenligner os eksempelvis med England, og Dansk Folkeparti er jo også glade for den nuværende konservative regering i England. Der har premierminister Cameron jo klart meldt ud, at man fra engelsk side vil tilslutte sig konventionen. Det afviser Dansk Folkeparti at gøre i dag. Det synes jeg er underligt.

Jeg håber også, at ordføreren har bemærket, at når man tilslutter sig sådan en konvention, er man forpligtet til at følge den, og man

kan blive kritiseret for ikke at gøre det. Derfor er der jo også en række ngo'er, som har henvendt sig til Folketinget, til en minister, og bedt om, at Danmark tilslutter sig, fordi det vil være et værktøj i hænderne på dem, der til daglig arbejder med at prøve at bekæmpe vold mod kvinder. Er det ikke en henvendelse, som gør indtryk på Dansk Folkeparti, altså at dem, der sidder og arbejder med det, håber, at Danmark kan tilslutte sig? Og hvorfor afviser Dansk Folkeparti det så i dag?

Kl. 12:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:37

Pia Adelsteen (DF):

Der er to årsager til, at vi afviser. Den ene er, at jeg ikke kender og ikke kan overskue de lovgivningsmæssige og økonomiske konsekvenser, som en underskrift på den her konvention vil have. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at det er rigtigt, at vi jo får henvendelser fra en masse ngo'er om, at vi skal gøre dit og gøre dat. Men alt andet lige er det altså os herinde i Folketinget, der har ansvaret for, at vi kan overskue, hvad det rent faktisk er, vi sætter i gang, og at vi ikke bare tror, at det er noget, og så er det måske noget helt andet.

Hvis man arbejder med vold mod kvinder, synes jeg, det er rigtig vigtigt, at man har nogle værktøjer, men jeg mener faktisk også, at man har nogle værktøjer i Danmark. Det er muligt, at man vil få flere værktøjer ved at underskrive konventionen, fordi man så også er forpligtet. Men det, jeg siger, er jo netop, at vi mangler et overblik over, hvilke konsekvenser det vil have, og det har vi altså brug for, før vi overhovedet tager stilling til, om vi skal skrive under på det her.

Kl. 12:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til den radikale ordfører, fru Lone Loklindt.

Kl. 12:39

(Ordfører)

Lone Loklindt (RV):

Enhedslisten har fremsat et beslutningsforslag om at underskrive og ratificere Istanbulkonventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet. Det er som allerede nævnt en konvention, der er vedtaget i Europarådets Ministerråd tilbage under VK-regeringen, og som justitsministeren vist nævnte åbnede for undertegnelse tilbage i april 2011.

Jeg vil på Det Radikale Venstres vegne gerne kvittere for muligheden for at debattere ikke bare beslutningsforslaget, men også substansen i konventionen, som er epokegørende i sig selv. Konventionens formål er at indføre en nultolerance over for vold mod kvinder. Konventionen anser vold mod kvinder som en alvorlig overtrædelse af menneskerettighederne og en form for diskrimination. Det er faktisk første gang, at en traktattekst kriminaliserer vold mod kvinder ikke bare ud fra biologi, men på baggrund af kvindens position eller rolle i familien og i samfundet. Det, man internationalt kalder gender based violence.

Konventionen er ganske præcis, og det er nok det, som giver ministerierne visse kvaler i forhold til at overskue de nødvendige ændringer i love og retspraksis og retsprocesser i Danmark. Det handler overordnet om forebyggelse, beskyttelse, retsforfølgelse og monitorering. Den dækker fysisk vold, psykisk vold, forfølgelse, seksuel vold, herunder voldtægt også i ægteskabet, seksuel chikane, tvangsægteskab, skamfering af kvinders kønsdele og abort og sterilisation under tvang.

Det tydelige og underliggende budskab er, at vold mod kvinder og vold i hjemmet ikke er et privat anliggende. Det er et overgreb, som konventionen kvalificerer som brud på menneskerettighederne og som diskrimination. Det er overgreb, som påvirker ikke bare det direkte offer, men også børn og andre familiemedlemmer, som er vidne til overgrebene.

I marts i år deltog jeg i folketingsdelegationen til kvindekommisionens møde i FN, hvor overskriften – sjovt nok – var: Bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og piger. I den forbindelse kunne det desværre konstateres, at vold mod kvinder er et verdensomspændende problem. Selv om de mest brutale former for vold såsom omskæring og voldtægt brugt som krigsvåben hovedsagelig foregår i fattige og skrøbelige stater, kunne vi konstatere, at vold mod kvinder også er udbredt i Europa. Herhjemme fortæller unge piger, at det kan være svært at sige fra, og i Danmark vurderes kærestevold, hustruvold og vold i hjemmet at udsætte op mod 75.000 børn og voksne for vold. Derfor er der brug for at sende tydelige signaler om nultolerance over for vold, også psykisk vold, seksuel chikane.

Konventionen lægger således meget vægt på oplysning, ikke mindst over for drenge og mænd, om at respektere kvinders rettigheder, og at kultur, traditioner og religion ikke kan forklare eller undskylde nogen former for vold. Konventionen er en opfordring til større lighed mellem kønnene, for vold mod kvinder er dybt rodfast i uligheden mellem mænd og kvinder i samfundet og holdes i live af en kultur, der er præget af intolerance og fornægtelse.

På internationalt plan har Danmark en høj profil i forhold til at kæmpe for kvinders ligestilling og ikke mindst kvinders seksuelle og reproduktive rettigheder. Derfor vil en dansk undertegnelse af ratificeringen også støtte vores arbejde ude i verden frem for den manglende underskrivelse, der fremstår som et paradoks. Men vi skal naturligvis have et ordentligt beslutningsgrundlag, når vi i Folketinget skal tage beslutning om undertegning og ratificering, og den vurdering involverer flere ressortministerier. Processen tager tid, men fra Det Radikale Venstres side er vi i udgangspunktet positive, og jeg ser frem til en afklaring i en ikke for fjern fremtid.

Jeg noterer jo også, som justitsministeren sagde, at det åbenbart kan ske, allerede inden denne samling er slut. Vi anerkender, at der er behov for grundige analyser, og vi kan derfor ikke tilslutte os beslutningsforslaget fra Enhedslisten, selv om intentionen er god.

Kl. 12:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 12:43

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak til den radikale ordfører, som jo også understreger, at der er rigtig, rigtig meget positivt i den her konvention. Det er der også andre radikale der har ment. Tidligere har man fra radikal side kaldt det både pinligt og uansvarligt, at Danmark ikke havde underskrevet konventionen. Er ordføreren enig i, at det er pinligt og uansvarligt, at Danmark ikke har underskrevet konventionen endnu?

Kl. 12:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:43

Lone Loklindt (RV):

Jeg mener i hvert fald, at medmindre der er noget, der taler voldsomt imod, i forhold til den undersøgelse, der er i gang, så skal vi selvfølgelig undertegne den her konvention. Men det er også rimeligt – som det i det hele taget altid har været praksis i Folketinget og i den danske regering – at man, før man undertegner, også vil være sikker på, at man kan ratificere.

Det vil sige, at vi rent faktisk også har til hensigt at gennemføre de lovændringer, der skal til. Derfor er det ærgerligt, at det tager så lang tid. Men vi anser det for meget nødvendigt, at der selvfølgelig er det korrekte grundlag, sådan at vi forhåbentlig kan få i virkeligheden hele Folketinget til at bakke op om, at der skal ratificeres.

Kl. 12:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Nikolaj Villumsen.

Kl. 12:44

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg er enig med fru Lone Loklindt i, at det er ærgerligt, at Danmark ikke har underskrevet den konvention. Men det er jo desværre sådan, at det har trukket meget ud. Og der har De Radikale tidligere ment, at det både er pinligt og uansvarligt. Så mener De Radikale stadig, at det er pinligt og uansvarligt, at vi ikke har underskrevet konventionen?

Kl. 12:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 12:45

Lone Loklindt (RV):

Nu er det faktisk sådan, at vi har fået en tilkendegivelse fra justitsministeren om, at vi i den her folketingssamling får et analyseresultat i forhold til, hvad det betyder. Dermed mener jeg, vi får et besluthingsgrundlag. Og så håber jeg ikke, at der skal bruges ord som pinligt og uansvarligt længere. Jeg håber, det bliver sådan, at vi får et grundlag, der vil vise, at det kan lade sig gøre at ratificere inden længe.

Kl. 12:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så går vi til Liberal Alliances ordfører, fru Mette Bock.

Kl. 12:46

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Enhedslistens beslutningsforslag, B 120, har til formål at pålægge regeringen at underskrive Europarådets konvention om vold mod kvinder inden udgangen af folketingsåret 2012-13 og at ratificere konventionen inden udgangen af 2013. Der er ingen tvivl om, at vold mod kvinder skal bekæmpes, og vold i hjemmet er meget ofte ikke kun et problem for de voksne, det skaber også utryghed og kan føre til overgreb og svigt videre i de næste generationer.

I Liberal Alliance ønsker vi en langt mere målrettet indsats rettet mod vold i hjemmet. Vi hverken kan eller skal acceptere overgreb inden for hjemmets fire vægge. Når familien skaber ufrihed og undertrykkelse, må samfundet træde til, både civilsamfundet, stat og kommune og andre institutioner. Ressourcerne kan og skal koncentrerer der, hvor der er mest behov. Mennesker, som med deres adfærd har vist, at de ikke kan tage vare på hinanden, at de udøver vold over for hinanden, ikke kan tage vare på deres børn eller andet, må og skal vi gribe fat i. Gør vi ikke det, svigter vi som samfund dem, der har aller mest behov for beskyttelse.

Vi mener i Liberal Alliance, at samfundet skal blande sig mindre i, hvordan vi lever vores liv, så længe vi ikke skader andre eller fratager dem deres mulighed for at leve, som de vil, men i familier, hvor der finder vold sted, er der ingen frihed for dem, der udsættes for volden, og derfor ønsker vi i Liberal Alliance en tidligere og langt mere konsekvent indsats fra myndighedernes side, når det handler om vold i hjemmet.

Liberal Alliance har igennem vores formandskab i Ligestillingsudvalget lagt op til en fælles udtalelse på tværs af partier, som vil betyde, at ministeriet hurtigst muligt får lavet en udredning om, hvad det vil betyde for dansk lovgivning, hvis Danmark underskriver konventionen. Og så snart en sådan foreligger, vil vi tage stilling til en egentlig politisk drøftelse af, hvorvidt vi bedst bekæmper vold igennem danske initiativer, eller om det også kan være til gavn at underskrive konventionen og ad den vej sætte fokus på vold mod kvinder og vold i det hele taget.

Liberal Alliance kan derfor ikke tilslutte sig forslaget, men afventer udredningen.

Kl. 12:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Jeg kan forstå, at den konservative ordfører føler sig dækket ind af, hvad Venstres ordfører sagde, og derfor giver jeg nu ordet til justitsministeren. Nej, til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Nikolaj Villumsen. Værsgo.

Kl. 12:48

(Ordfører for forslagsstillerne)

Nikolaj Villumsen (EL):

Justitsminister for en dag. Nej, spørg til side. Det her er en meget, meget vigtig sag, som ligger Enhedslisten og mig selv meget på sinde. Det er klart, at det her jo er en fuldstændig forfærdelig form for vold, som ikke alene går ud over og er særlig skidt for de mennesker, den berører, men som også går ud over de familier, hvori den finder sted. Vi havde den anden dag i Ligestillingsudvalget foretræde fra Voldsobservatoriet, som sagde, at det var 29.000 kvinder og 33.000 børn, der årligt rammes af det her i Danmark, og derudover udsættes 10.000 mænd for partnervold. Det er selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt, og det er klart, at vi har en forpligtelse som politikere til at handle. Jeg synes ærlig talt, at når man hører så voldsomme tal, og når man ved, hvor slemt det er for den enkelte og de berørte, er det noget, der haster, og det er noget, Danmark bør reagere på, og det er et sted, hvor Danmark bør være kendt for at gå foran internationalt.

Der har været lidt diskussion frem og tilbage i dag om, hvorvidt den her konvention er god. Jeg vil gerne fra Enhedslistens side sige det helt klart: Ja, vi synes, den her konvention er god, for tilslutter man sig som land, tilslutter Danmark sig, så forpligter vi os til at sikre ordentlig forebyggelse, beskyttelse af ofre og retsforfølgelse af voldsudøverne. Jeg synes, det er helt afgørende, at Danmark sikrer at hjælpe, hvor der er behov, og tager konsekvensen og gør noget. Og jeg synes, at den konklusion, der så må være, er, at koster det penge, så må det koste penge, koster det behov for lovforandring, må det betyde en lovændring. Jeg synes ærlig talt, det er ærgerligt og trist, at Danmark i dag har et Folketing, der afviser en dansk tilslutning, mens vi kan se, at lande, vi normalt sammenligner os med, klart melder ud, at de tilslutter sig. Jeg synes, at den her konvention understreger, hvorfor det lige præcis er vigtigt at undertegne den, for det er en konvention, der er enestående i sin progressivitet. Den anerkender, at vold mod kvinder har rod i kønsroller og ulighed mellem kønnene. Det er en vigtig anerkendelse for at kunne gribe fat ved roden og for at kunne gøre noget ved problemet. Derudover vil en dansk tilslutning forpligte os til at handle, og derfor er det også, at vi fra flere af dem, der lige præcis arbejder med det her til daglig, har fået henvendelser, ikke alene til ministeren, men også til Folketinget, om, at Danmark bør tilslutte sig.

Jeg synes, det er ærgerligt, at Folketinget i dag afviser en dansk tilslutning. Til gengæld synes jeg, det er positivt, at vi har hørt, at der er en bred opbakning til at presse ministeriet til at komme med en afklaring inden sommeren. Det er pinligt, at det her har trukket ud i 2 år, hvor Danmark kunne have tilsluttet sig, men endnu ikke har gjort det. Derfor ser jeg frem til, at der kommer en konsekvensrede-

gørelse fra ministeriet inden sommeren, og så håber jeg, at vi, når vi har den, så vil opleve, at et flertal i Folketinget vil tilslutte sig den her konvention.

Kl. 12:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Der er ingen korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Ligestillingsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

5) Forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til justitsministeren:

Hvad vil regeringen gøre for at nedbringe sagsbehandlingstiderne på indfødsretsområdet?

Af Jan E. Jørgensen (V), Christian Langballe (DF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Mette Bock (LA) og Tom Behnke (KF).
(Anmeldelse 16.04.2013. Fremme 23.05.2013).

Kl. 12:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 28. maj.

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Jan E. Jørgensen, så han kan begrunde forespørgslen.

Kl. 12:53

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Forespørgselsteksten lyder: Hvad vil regeringen gøre for at nedbringe sagsbehandlingstiderne på indfødsretsområdet? Baggrunden for denne forespørgselsdebat i dag er, at der er sket en voldsom stigning i sagsbehandlingstiden for behandlingen af ansøgning om dansk indfødsret, siden regeringen tiltrådte i efteråret 2011.

Mine kollegaer i Indfødsretsudvalget og jeg selv har modtaget en række henvendelser fra ansøgere om dansk indfødsret, som har oplevet, at deres sagsbehandlingstid har været uforholdsmæssig og urimelig lang, og de har fået oplyst, at man i ministeriet har en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 14-16 måneder. Sagsbehandlingstiden for folk, der søger dansk statsborgerskab, er med andre ord øget markant under den nuværende regering. Mens den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for førstegangsansøgninger og genoptagelsesansøgninger om indfødsret i 2011 lå på henholdsvis 47 dage og 95 dage, er den aktuelle sagsbehandlingstid 14-16 måneder svarende til 425-490 dage, så det må siges at være en voldsom stigning. Det fremgår af et svar fra Justitsministeriet.

Jeg skal gøre opmærksom på, at disse sagsbehandlingstider jo altså har store konsekvenser både for den enkelte ansøger og for deres familier. Disse mennesker oplever at befinde sig i en ubehagelig gråzone, hvor de ikke nogen muligheder for at klage over den lange sagsbehandlingstid, for der er jo ikke opstillet et konkret servicemål for sagsbehandlingstiden af disse sager i Justitsministeriet. Disse mennesker er altså overladt til at vente og håbe på det bedste, og vi

mener ganske enkelt ikke, at det er en rimelig måde at behandle måske kommende danske statsborgere på.

Vi mener, at de gennemsnitlige sagsbehandlingstider er så lange, at det udgør et væsentligt problem, og med debatten i dag ønsker vi så at høre fra hestens egen mule, hvad regeringen har tænkt sig at gøre for at nedbringe sagsbehandlingstiderne på indfødsretsområdet.

Kl. 12:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forespørgerne, og vi kan straks høre, hvad der nu kommer fra hestens egen mule. Jeg giver ordet til justitsministeren.

Kl. 12:55

Besvarelse

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg kan sådan set godt forstå, at det her er et spørgsmål, der optager Folketinget. Der indgives jo ca. 4.000 ansøgninger om dansk indfødsret ved naturalisation årligt. Sagsbehandlingstiden for de her sager berører således mange borgere, og det er derfor naturligt, at spørgsmålet selvfølgelig også er genstand for en stor offentlig interesse.

Jeg tror, vi alle kan være enige om, at den aktuelle sagsbehandlingstid på 14-16 måneder er alt for lang. Derfor vil jeg gerne slå fast med det samme, at regeringen er enig i, at sagsbehandlingstiden skal nedbringes, og i den forbindelse gerne tydeliggøre over for de mange borgere, som har været og jo stadig væk er berørt af den alt for lange sagsbehandlingstid, at jeg selvfølgelig synes, at situationen er klart utilfredsstillende.

I går indgik regeringen og Enhedslisten så en ny aftale om retningslinjer for erhvervelse af dansk statsborgerskab ved naturalisation, som det hedder. Og vi er med aftalen enige om at fastholde et stærkt fokus på nedbringelse af sagsbehandlingstiden for behandlingen af sager om naturalisation. Vores mål er, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid kommer ned på 7 måneder med udgangen af 2014, og det vil jeg vende tilbage til senere.

Jeg har i løbet af det seneste halve år afgivet flere folketingsvar om sagsbehandlingstiden i naturalisationssager og vil gerne benytte denne lejlighed til samlet at belyse, hvad den lange sagsbehandlingstid skyldes, og hvad der rent faktisk allerede er gjort for at nedbringe den. Der kan ikke svares på det stillede spørgsmål, uden at man først ser på årsagerne til sagsbehandlingstiden og på, hvilke initiativer der allerede er sat i værk.

Jeg har tidligere oplyst til Folketinget, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for ansøgninger om naturalisation som sagt er på ca. 14-16 måneder. De 14-16 måneder er baseret på et skøn foretaget i november 2012 ud fra følgende parametre: 1) det samlede antal uafsluttede naturalisationssager, 2) det tidspunkt, hvor de ældste sager var modtaget i ministeriet, 3) den forventede sagsbehandlingstid pr. dag.

Det er i skønnet på de 14-16 måneder forudsat, at sagerne som udgangspunkt behandles i den rækkefølge, de er modtaget i ministeriet. Dog er Justitsministeriet selvfølgelig særlig opmærksom på at sikre en kortere sagsbehandlingstid for ansøgninger om indfødsret fra sårbare personer som børn og statsløse omfattet af FN's konvention om begrænsning af statsløshed.

Derudover skal det bemærkes, at det frem til ikrafttræden af den nye indfødsretsaftale prioriteres at færdigbehandle de sager, hvor ansøgerne opfylder de gældende betingelser for at opnå dansk indfødsret. Det skyldes, at den nye indfødsretsaftale på centrale punkter vil ændre de gældende betingelser for opnåelse af indfødsret.

Et helt aktuelt skøn peger på, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på nuværende tidspunkt er på ca. 15 måneder. I den forbin-

delse kan det nævnes, at der i første kvartal af 2013 har været en øget sagstilgang. Det er der flere grunde til, og der er flere grunde til den nuværende sagsbehandlingstid. Først og fremmest er der ikke tale om en pludselig opstået lang sagsbehandlingstid; den er opstået over længere tid. I oktober 2012 valgte Justitsministeriet at oprette et sagsstyringsarkiv med henblik på at sikre, at ansøgninger om indfødsret som udgangspunkt behandles i den rækkefølge, de modtages i ministeriet. I den forbindelse blev det klarlagt, at der i Indfødsretskontoret var sket en vis ophobning af sager. Sagsbehandlingstiden skal således bl.a. ses i lyset af, at Justitsministeriet det sidste halve år har søgt at få behandlet en række ældre og relativt komplicerede ansøgninger fra ansøgere, der ikke opfylder betingelserne for meddelelse af indfødsret. Men der er som sagt tale om en sagsbehandlings-tid, som er opstået over en længere periode af flere grunde.

Kl. 12:59

Herudover kan jeg nævne, at Indfødsretskontoret jo som bekendt i forbindelse med valget i efteråret 2011 blev ressortoverflyttet til Justitsministeriet, og Indfødsretskontorets flytning har selvfølgelig også betydet, at sagsbehandlingen i en periode er blevet forstyrret. Derudover har der i det seneste år været en vis udskiftning i og af kontorets medarbejdere.

En anden årsag er, at der i Indfødsretskontoret er udført et betydeligt arbejde som led i betjeningen af Statsløsekommissionen. Desuden skal sagsbehandlingstiden ses i lyset af, at Justitsministeriet det sidste halve år har gennemgået et stort antal sager i forbindelse med behandlingen af større og generelle problemstillinger på området, ligesom der også har været fokus på i øvrigt at give området et kvalitetsløft.

I det hele taget har det på indfødsretsområdet været en prioritet at sikre, at der foretages en grundig og fyldestgørende behandling af den enkelte sag, og at Danmarks internationale forpligtelser på området bliver overholdt. Jeg håber derfor også, at Folketinget vil kvittere for den indsats, der er gjort, for så at sige at høve ned på bunken af gamle sager og samtidig søge at højne kvaliteten på området.

Når det er sagt, ja, så er 14-16 måneder en alt for lang sagsbehandlingstid, og det skal der selvfølgelig gøres noget ved. Som jeg allerede har nævnt, blev der i går indgået en aftale mellem regeringen og Enhedslisten om nye retningslinjer for erhvervelse af dansk statsborgerskab ved naturalisation. Vi er med aftalen som sagt enige om at fastholde et stærkt fokus på at nedbringe sagsbehandlingstiden for behandlingen af ansøgninger om naturalisation. Det skal dog sikres ved, at sagsbehandlingen fortsat har en høj kvalitet, fordi disse sager jo selvfølgelig er af stor betydning for den enkelte ansøger.

Derfor er det besluttet at iværksætte en række initiativer nu og her, altså på kort sigt, men også på længere sigt. På kort sigt drejer det sig først og fremmest om en betydelig personaletilførsel til Indfødsretskontoret for hurtigst muligt at få nedbragt sagsbunken og sagsbehandlingstiden. Indfødsretskontoret er i foråret her i år, altså 2013, blevet tilført personalemæssige ressourcer svarende til 3 mio. kr., og inden udgangen af 2013 vil kontoret blive tilført yderligere personalemæssige ressourcer svarende til 7 mio. kr. Målet med den her massive ressourceindsats er i første omgang ganske enkelt at nedbringe antallet af ikkeeksperederede naturalisationssager mest muligt, hurtigst muligt, men selvfølgelig uden at det går ud over kvaliteten af sagsbehandlingen.

Justitsministeriet vil derudover for ansøgninger om naturalisation indføre et servicemål om en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 7 måneder med udgangen af 2014. Servicemålet fastsætter den tid, der i gennemsnit skal gå, fra en sag er modtaget i ministeriet, til den er afsluttet med enten et afslag eller en beslutning om at optage ansøgeren på et lovforslag om indfødsrets meddelelse. Servicemålet betyder, at det kommer til at stå klart for den enkelte ansøger, hvornår den pågældendes ansøgning kan forventes færdigbehandlet.

Fra det tidspunkt, hvor servicemålet om 7 måneder er nået, vil der desuden blive foretaget en gennemgang af alle ansøgninger med henblik på at afklare, om ansøgningerne er vedlagt de nødvendige bilag. Man vil dermed opnå, at den enkelte sag ikke fremover risikerer at ligge i længere tid, uden at der er foretaget en undersøgelse af, om sagen er fyldestgørende oplyst. Det vil samtidig med det fastsatte servicemål jo selvfølgelig blive sikret, at behandlingen af den enkelte sag igangsættes, inden for kort tid efter at sagen er modtaget.

Servicemålet vil kunne nås med en varig styrkelse af personale-normeringen, altså opnormeringen, som der er tale om i Indfødsretskontoret, så arbejdet med at nedbringe sagsbehandlingstiden og mængden af ubehandlede sager kan fortsættes. Den eksisterende sagspukkel vil dermed blive nedbragt til, hvad man kunne kalde et operationelt niveau, hvor der sikres et flow i sagsporteføljen, således at der ikke sker en ophobning af sager.

Kl. 13:04

Herudover vil der for at nå servicemålet selvfølgelig også skulle ske en effektivisering af processen for behandlingen af indfødsrets-ansøgninger. Som led i fastsættelsen af servicemålet har Justitsministeriet foretaget en kortlægning af de enkelte sagsskridt i de her sager om naturalisation. Det er bl.a. sket med henblik på at vurdere muligheden for at sikre et effektiviseringspotentiale, idet det jo dog samtidig er en prioritet at sikre, at der foretages en både grundig og fyldestgørende behandling af den enkelte sag.

Nu tænker nogle måske, at et servicemål på gennemsnitligt 7 måneder er for uambitiøst, og at sagsbehandlingstiden bør kunne være endnu kortere. Det kunne jeg forestille mig, at spørgeren bl.a. vil kigge på her efterfølgende. Det er dog, tror jeg, meget vigtigt at være opmærksom på – i hvert fald at fremhæve – at servicemålet på 7 måneder ikke kun gælder for nye ansøgninger, men for alle ansøgninger om genoptagelse.

Servicemålet er desuden fastsat med henblik på at sikre et ligebehandlingsprincip, idet ansøgninger jo som udgangspunkt skal behandles i den rækkefølge, de er modtaget i ministeriet. Der er således ikke i de 7 måneder indlagt en screening med henblik på først at behandle de sager, hvor ansøgerne umiddelbart opfylder betingelserne for at få indfødsret.

Derudover er servicemålet også fastlagt, med henblik på at Justitsministeriet ønsker at højne kvaliteten af sagsbehandlingen. Hermed tænkes bl.a. på et øget fokus på partshøring samt et fokus på at sikre, at sagerne også bliver fuldt oplyst.

Justitsministeriet har som nævnt i forbindelse med fastsættelsen af servicemålet foretaget en kortlægning af de sagsbehandlings-skridt, der foretages i naturalisationssagerne. Kortlægningen viser, at sagerne ofte indebærer en lang række sagsskridt, herunder høring af ansøgerne og andre offentlige myndigheder. De forhold gør, at der er grænser for, hvor meget den gennemsnitlige sagsbehandlingstid kan kortes ned.

Regeringen ønsker selvfølgelig, at sagsbehandlingstiden skal være så kort som mulig. Og at opnå en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 7 måneder er i lyset af alle de parametre, som jeg her har nævnt, ambitiøst, men samtidig er det også realistisk. At servicemålet på 7 måneder først kan nås med udgangen af 2014, skyldes som sagt, at der på nuværende tidspunkt desværre er en større mængde ubehandlede naturalisationssager i Indfødsretskontoret. Indtil servicemålet på gennemsnitligt 7 måneder er nået, vil Justitsministeriet kvartalsvis offentliggøre den aktuelle sagsbehandlingstid på området.

Sagsbehandlingstiden skal ned, og den skal ned så hurtigt som muligt, men en ambition om at nå servicemålet på 7 måneder hurtigere end ved udgangen af 2014 er simpelt hen urealistisk – også set i lyset af det fokus på kvaliteten, som der skal være, og som regeringen og Enhedslisten i øvrigt ønsker at der skal være på sagsbehandlingen. Og i en iver for at få nedbragt sagsbehandlingstiden må man

simpelt hen ikke glemme, at det samtidig er nødvendigt at sikre, at sagsbehandlingen fortsat er af høj kvalitet i de her sager. Det skyldes, at der jo er tale om sager, som har stor betydning for den enkelte ansøger.

Som det meget gerne nu skulle stå helt klart, så er nedbringelsen af sagsbehandlingstiden på indfødsretsområdet et meget højt prioriteret fokusområde for regeringen. Så når der spørges til, hvad regeringen vil gøre for at nedbringe sagsbehandlingstiden på indfødsretsområdet, ja, så er svaret altså det, at regeringen inden udgangen af 2013 vil tilføre Indfødsretskontoret yderligere personalemæssige ressourcer med henblik på at nedbringe antallet af ikkeeksperederede naturalisationssager mest muligt, hurtigst muligt, og dog uden at der går på kompromis med kvaliteten af den sagsbehandling, der finder sted. Regeringen vil selvfølgelig desuden fortsat arbejde på at effektivisere processen for ansøgninger om indfødsret. Og regeringen vil som sagt indføre et servicemål om den gennemsnitlige sagsbehandlingstid på 7 måneder med udgangen af 2014.

Jeg har stor tiltro til, at de tiltag, jeg her har redegjort for, vil give os helt konkrete resultater i forhold til at nedbringe sagsbehandlingstiden, samtidig med at vi søger at give området et kvalitetsløft. Så jeg er glad for den mulighed, vi i dag har, for at drøfte sagsbehandlingstiderne på indfødsretsområdet, måske også i et historisk perspektiv, og i den forbindelse beder jeg selvfølgelig Folketinget om at have forståelse for, at der på indfødsretsområdet ikke bare er behov for at have fokus på sagsbehandlingstiden, men også på at sikre, at sagsbehandlingen fortsat er af høj kvalitet i de her sager, som har stor betydning for den enkelte borger. Jeg beder selvfølgelig også Folketinget om forståelse for, at problemet med sagsbehandlingstiden i naturalisationssager ikke bare kan løses ved at indføre urealistiske mål for sagsbehandlingen. Problemet kan kun blive løst ved, at vi tager et langt sejt træk og får nedbragt sagspuklen, idet der jo dog samtidig sikres, at det sker med øje for en kvalitet i sagsbehandlingen. Tak for ordet.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Så går vi over til den egentlige forhandling, og det er først hr. Jan E. Jørgensen, Venstre, værsgo.

Kl. 13:10

Forhandling

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Som dansker kan man jo ikke andet end at blive en lille smule stolt og glad over, at der er andre mennesker ude fra verden, som også gerne vil være danskere og derfor søger om et dansk statsborgerskab. Det er glædeligt, men den måde, som vi behandler disse ansøgere på, er knap så glædelig.

Som jeg nævnte i begrundelsen for at rejse den her debat, er sagsbehandlingstiderne for ansøgning om dansk indfødsret intet mindre end eksploderet under den nuværende regering. Justitsministeriet har oplyst, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i dag er på 14-16 måneder, og det kan vi ærlig talt ikke byde ansøgere om dansk indfødsret. Det er en uanstændig måde at byde de kommende danske statsborgere velkommen på. Derfor er jeg også glad for, at justitsministeren er enig i, at det ikke er i orden. Jeg tror så, at hans ordvalg var et andet end uanstændigt, men fair nok. Men her hører det så også op.

Denne forespørgselsdebat er rejst af et flertal af partier i Folketinget bestående af Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Enhedslisten, og dermed er der jo flertal uden om regeringen. På den baggrund vil jeg da gerne ønske justitsministeren tillykke med, at det i går lykkedes at lande en aftale med

Enhedslisten, ikke bare om at få nedbragt sagsbehandlingstiderne på området, men jo også om at lempe kravene for, hvordan man kan få dansk statsborgerskab. Og om denne debat her i dag så er blevet brugt til at presse regeringen i retning af at lempe betingelserne kan jeg jo ikke sige noget om, Venstre har ikke været inviteret til forhandlinger, så vi ved ikke, hvad der er foregået.

Enhedslisten har altså valgt igen-igen at redde regeringen på målstregen, og jeg synes, at Enhedslisten har solgt sig selv alt for billigt. Sølle 7 mio. kr. har man fået til at ansøge om nogle sagsbehandlere, og jeg vil stille mig særdeles tvivlende over for, om det er nok til at få nedbragt puklen, for samtidig med at man har indgået den her aftale om de 7 mio. kr., har man jo også slækket på kravene til at få dansk statsborgerskab. Det kan jo ikke betyde andet, end at antallet af ansøgere vil stige voldsomt. Så der vil altså komme flere ansøgninger, som der jo så også skal bruges flere ressourcer på at behandle. Så om regnestykket går op i sidste ende, kan jeg stille mig meget tvivlende over for.

Som det er nu, er der ikke nogen servicekrav for, hvor længe der må gå, fra man ansøger om indfødsret, til man skal have et svar.

Derfor kan ansøgningssagerne jo i princippet trække i langdrag. Justitsministeriet har oplyst, at begrundelsen for de lange sagsbehandlingstider er, hvis jeg sådan skal sætte det ret firkantet op, det erkender jeg, at man har haft travlt, og at man bl.a. har haft travlt med andre ting.

Den forklaring er simpelt hen ikke god nok. Hvis vi skulle overføre forklaringen f.eks. til kommunale forhold, som jeg jo kender lidt til selv, så ville det svare til, at vi i Frederiksberg Kommune, hvor jeg selv sidder i kommunalbestyrelsen, skulle sige til folk, at de altså måtte vente et par år på at få behandlet deres byggeansøgning, fordi vi havde travlt med metroprojektet. Det duer jo ikke. Det er ikke en argumentation, som man kan henvise til. Og hvis det virkelig er ressourcerne, der er problemet, ja, så må det jo være op til den enhver tid siddende ansvarlige minister at foretage den nødvendige omprioritering inden for sit eget ressortområde. Til syvende og sidst er det en politisk beslutning, hvor længe vi ønsker at disse ansøgere skal vente.

Vi stiller krav til ansøgernes motivation og kvalifikationer, vi kan også godt tillade os at stille krav til os selv. Ansøgere om dansk indfødsret har krav på at blive behandlet med respekt.

Jeg havde så håbet på, at vi sammen med Enhedslisten kunne få indført nogle servicemål, som kunne gå på, at man sagde 3 måneder for de ukomplicerede sager og så 7 måneder for de komplicerede sager og vel at mærke som et maksimum. Det svarer fuldstændig til tidsfristerne for familiesammenføring, og hvorfor det skulle være vanskeligere at behandle en ansøgning om statsborgerskab end en om familiesammenføring, synes jeg ikke vi har fået en forklaring på. Men Enhedslisten har altså stillet sig tilfreds med en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 7 måneder, som det fremgår af den aftale, der blev indgået i går. Det er, som justitsministeren forudsagde at jeg ville sige, ganske enkelt for uambitiøst. Så lang tid var ikke engang jeg om at skrive speciale på jurastudiet, så at det virkelig skulle tage 7 måneder at behandle en ansøgning om statsborgerskab, forstår jeg simpelt hen ikke. Der er jo tale om gennemsnitsbetragtninger, så nogle ansøgninger kan jo altså vente i 11 måneder, hvis andre f.eks. bliver behandlet på 3 måneder.

Vi forstår heller ikke, at sagspuklen først kan være afviklet ved udgangen af 2014. Det burde kunne klares i indværende år.

Så vi er altså mere ambitiøse end regeringen og Enhedslisten, og derfor skal jeg på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at en gennemsnitlig sagsbehandlingstid i Justitsministeriets Indfødsretskontor på 14-16 måneder ved ansøgninger om dansk statsborgerskab går langt ud over, hvad man anstændigvis kan byde ansøgerne om dansk indfødsret, og pålægger regeringen:

- at indføre, offentliggøre og håndhæve servicemål, der ligger på niveau med de servicemål, der gælder for Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om familiesammenføring,
  - at omprioritere Justitsministeriets midler i nødvendigt omfang, således at Indfødsretskontoret kan tilføres de ressourcer, der gør kontoret i stand til at leve op til servicemålene,
  - at afvikle det eksisterende ventearkiv i løbet af 2013 og
  - at sikre, at den hurtigere sagsbehandling ikke får negative konsekvenser for sagbehandlingens kvalitet.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 78).

Kl. 13:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Forslaget vil indgå i de videre forhandlinger.

Jeg skal lige sige, at ordføreren, der læser et forslag til vedtagelse op, altid skal indregne, at det skal indgå i taletiden.

Det ser ikke ud til, at der er nogen bemærkninger; tak til hr. Jan E. Jørgensen. Så er det den næste ordfører, hr. Lennart Damsbo-Andersen, Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak for det. Indledningsvis vil jeg sige, at vi i Socialdemokratiet byder dagens forespørgsel velkommen. Jeg vil gerne understrege, at det for os er uacceptabelt, at behandlingstiden for ansøgninger om dansk indfødsret er så lang, som den er i dag. Generelt skal mennesker behandles ordentligt i det danske system, og det gælder især, når afgørelsen har så stor betydning for den enkelte, som den har i forbindelse med en ansøgning om indfødsret. Det har været nødvendigt at gøre noget, og derfor var det en rigtig god aftale, som Enhedslisten og regeringen indgik i går om nye retningslinjer på området. Med aftalen sætter vi en række skibe i søen, hvilket bl.a. betyder flere ressourcer på området. Allerede i år vil der blive tilført yderligere personale til at sikre en kortere sagsbehandlingstid.

Samtidig arbejdes der jo fortsat på at effektivisere processen for ansøgninger om indfødsret. Alt i alt skal den gennemsnitlige sagsbehandlingstid halveres og nå ned på 7 måneder med udgangen af 2014. Det synes jeg – i modsætning til Venstre – virker som et ambitiøst, men samtidig realistisk mål. Det er også vigtigt at bemærke, at det ikke sker på bekostning af kvaliteten i sagsbehandlingen. De afgørelser, der træffes, har naturligvis meget stor betydning for den enkelte, og derfor må vi ikke gå på kompromis med kvaliteten. Der vil med den netop indgåede aftale blive taget en række initiativer, og det er godt, men det er også helt nødvendigt, at vi nu kan se frem til, at der tilføres yderligere ressourcer på området.

Forespørgselsdebatten i dag vil formentlig ikke markere afslutningen på diskussionen om sagsbehandlingstid på indfødsretsområdet, for det er vigtigt, at vi fastholder fokus på en kortere sagsbehandlingstid. Men med aftalen i går har vi fået et godt grundlag for det fortsatte arbejde.

Afslutningsvis vil jeg på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget finder den nuværende sagsbehandlingstid i sager om dansk indfødsret (naturalisationssager) uacceptabelt lang og helt urimelig i forhold til ansøgerne. Folketinget noterer sig med tilfredshed, at Justitsministeriet løbende vil effektivisere og forbedre ansøg-

ningsprocessen for naturalisationssager, og at Indfødsretskontoret inden udgangen af 2013 vil blive tilført en betydelig personalemæssig opnormering svarende til 7 mio. kr.

Folketinget noterer sig i den forbindelse med tilfredshed, at Justitsministeriet for naturalisationssager vil indføre et servicemål om en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 7 måneder med udgangen af 2014, og at ministeriet, indtil dette servicemål er nået, kvartalsvist vil offentliggøre den aktuelle sagsbehandlingstid på området.

Folketinget opfordrer regeringen til at fastholde et stærkt fokus på at nedbringe sagsbehandlingstiden for ansøgninger om naturalisation. Samtidig skal det sikres, at sagsbehandlingen fortsat er af høj kvalitet i disse sager, der har stor betydning for den enkelte ansøger.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 79).

Kl. 13:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Også det her forslag indgår i den videre forhandling.

Tak til ordføreren ... Nej, der er lige nogle stykker med korte bemærkninger, så ordføreren skal blive stående på talerstolen. Det er først hr. Tom Behnke, De Konservative, værsgo.

Kl. 13:20

Tom Behnke (KF):

Jeg har forstået, at det, man nu vil tilstræbe, er en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 7 måneder. Er der noget loft over, hvor lang den længste sagsbehandlingstid må være?

Kl. 13:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:20

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo sådan, at når man kigger på opgørelsen over sagsbehandlingstid, kan man også se – i det svar, der er overgået til udvalget her, på det spørgsmål, der blev stillet – at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er 14-16 måneder. Der er jo heller ikke noget af det svar, der siger noget som helst om, hvad den korteste sagsbehandlingstid og hvad den længste sagsbehandlingstid er. Og jeg er ikke her fra talerstolen i stand til sige, hvad der ligger af tal for den korteste og den længste sagsbehandlingstid for et mål på 7 måneder.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:20

Tom Behnke (KF):

Men ved det, at det jo er ret klart og tydeligt, hvad det er for nogle krav, man skal leve op til, også efter regeringens ændring af, hvad det er for krav, man skal leve op til, vil der jo formentlig være rigtig mange ansøgere, som sørger for, når de sender deres ansøgning ind, at der er dokumentation for, at de lever op til alle kravene. Det vil sige, at deres ansøgning vil kunne blive ekspederet på højst 1 arbejdsdag. Jeg vil sige, at man inden for 1 time vil kunne afklare sådan en sag.

Hvis man har sådan tre-fire sager, der bliver afgjort på 1 dag, kan der altså være en anden sag, der kan få lov til at ligge i 5 år, inden den bliver afgjort. Er det ikke korrekt forstået?

Kl. 13:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:21

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jo, man kunne i princippet lave sådan en antagelse, men jeg synes, at jeg her fra talerstolen vil sige, at når man laver en gennemsnitsbetragtning og siger, at sagsbehandlingstiden i gennemsnit skal være 7 måneder, er målet 7 måneder som maksimum.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og der er nu en ny ordfører, der gerne vil have ordet for en kort bemærkning, og det er hr. Jan E. Jørgensen, Venstre, værsgo.

Kl. 13:21

Jan E. Jørgensen (V):

Nu bliver jeg tvivl om, hvad det er, man har aftalt: Har man aftalt 7 måneder som maksimum, eller har man aftalt 7 måneder som gennemsnit? Der er jo ret stor forskel.

Kl. 13:21

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det, der er aftalt, er 7 måneder som gennemsnit.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:22

Jan E. Jørgensen (V):

Ja, men så har den forrige taler, hr. Tom Behnke, vel også ret i, at der jo altså er ansøgninger, der kan vente i årevis, hvis blot andre ansøgere får behandlet deres ansøgning forholdsvis hurtigt.

Kl. 13:22

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det er jo sådan, at alle de betragtninger, man har gjort sig om sagsbehandlingstider – og det nævnte jeg også før – i forhold til de sagsbehandlingstider, der er på nuværende tidspunkt, jo er gennemsnitsbetragtninger. Derfor er der også i aftalen lagt en gennemsnitsbetragtning på de 7 måneder.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ordføreren, og den næste ordfører er hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Christian Langballe (DF):

Der er ikke nogen tvivl om, at selve intentionen om at nedbringe sagsbehandlingstiden er noget, som vi alle sammen kan blive enige om. På den anden side mener jeg nu nok, at Venstres ordfører svinger sig lige lovlig højt op, når han taler om, at det er uanstændigt, og bruger ord i den kategori.

Altså, det afgørende er selvfølgelig, at statsborgerskabet er en gave fra det danske folk. Vi stiller nogle krav, i hvert fald indtil den 15. juni, hvor vi har sagt, at det er afgørende, at man skal kunne det danske sprog på 9.-klasesniveau, dvs. forholdsvis flydende, og at man skal vide noget om dansk kultur og historie, dvs. de faktorer, der har været med til at forme det danske samfund. Og så stiller vi andre krav, og det gør vi selvfølgelig, fordi det ikke bare er et gummitempel, vi sætter på statsborgerskabet. Vi i Dansk Folkeparti tager statsborgerskabet meget, meget alvorligt, og på den baggrund er det selvfølgelig afgørende, at der i sagsbehandlingstiden ikke gås på kompromis.

Jeg kunne også nævne et andet forhold: Vi har jo en person på det nye indfødsretslovsforslag, som er under mistanke af PET for at være til fare for det danske riges sikkerhed, dvs. for forbrydelser under straffelovens § 13, altså alvorlige forbrydelse mod staten – terror eller noget, der ligner. Og det er selvfølgelig afgørende, at den her person og hans gøren og laden undersøges grundigt, og at man virkelig lægger sig i selen for at finde ud af, hvem det er, man giver statsborgerskab. Vi synes selv, det er uhyrligt, at han nu er på vej til at få statsborgerskab, men nok om det.

Men altså, det drejer sig afgørende om, at den, der får dansk statsborgerskab, vil Danmark og lægger sig i selen for Danmark, kan sproget og ved noget om dansk kultur og dansk historie. Når vi nu tager den nye aftale, som kommer, så kan jeg ikke lade være med at gå ind på den. For godt nok har den en målsætning om at sætte sagsbehandlingstiden ned – et servicemål, som man kalder det – til 7 måneder. På den anden side slækkes der jo også i den grad i forhold til sprogkundskaber, i forhold til at indfødsretsprøven afskaffes, hvor meningen var, at man skulle kunne noget om dansk kultur og historie, og i forhold til at selvforsørgelseskravet sættes ned fra 4½ år til 2½ år. Det vil sige, at man kun skal have været selvforsørgende i 2½ år for at få dansk statsborgerskab. Og de her lempelser betyder, at langt, langt flere vil få statsborgerskab.

Det virker på mig, som om man systematisk er på vej til at rulle alting tilbage til før 2001, hvor vi jo altså var oppe på nogle tal for statsborgerskab, der sagde 14.000, 20.000 osv. Hvis denne nedbringelse af sagsbehandlingstiden betyder, at det bare handler om, at flere skal have statsborgerskab, så er vi imod. Men jeg er godt klar over, at man bedyrer, at det ikke går ud over lov kvaliteten.

Jeg vil gerne læse Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse op, og det lyder som følger:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringen med den nye aftale om indfødsret lempet på betingelserne for at opnå statsborgerskab.

Folketinget konstaterer, at en gennemsnitlig sagsbehandlingstid i Justitsministeriets Indfødsretskontor er på 14-16 måneder ved ansøgninger om dansk statsborgerskab.

Folketinget konstaterer også, at der er lavet aftale om at lave et servicemål for 2014, hvor man nedbringer sagsbehandlingstiden til højst 7 måneder.

Folketinget pålægger regeringen:

- at den nye aftale om retningslinjerne for indfødsret rulles tilbage,
- at regeringen bestræber sig på, at sagsbehandlingens kvalitet altid er den bedste,
- og på den baggrund vil sikre, at sagsbehandlingstiden ikke bliver urimelig lang.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 80).

Kl. 13:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er den næste ordfører fru Zenia Stampe, Radikale Venstre.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Zenia Stampe (RV):

Jeg vil gerne indlede med at takke forespørgerne for at rejse spørgsmålet om sagsbehandlingstider på indfødsretsområdet. Det er et fuldstændig rimeligt, relevant og også meget aktuelt spørgsmål.

Jeg vil også gerne takke ministeren for en meget grundig redegørelse for årsagerne til de lange sagsbehandlingstider. Indfødsretskontoret har ganske enkelt ikke haft de nødvendige ressourcer til at sikre en hurtig sagsbehandling, samtidig med at man har skullet indhente gamle hængepartier, rette op på tidligere fejl, rydde op og betjene

Statsløsekommissionen. Der er derfor gode og forståelige årsager til, at Indfødsretskontoret ikke har kunnet følge med. Men det ændrer naturligvis ikke ved, at 14-16 måneders sagsbehandling er fuldstændig uacceptabelt for den enkelte ansøger, og derfor er vi rigtig glade for, at Justitsministeriet arbejder på at effektivisere sagsbehandlingsprocessen.

Men effektiviseringer gør det jo næppe alene. Af den grund er vi særlig glade for, at det er lykkedes at finde de nødvendige ressourcer til at skrue sagsbehandlingstempoet i vejret. Det tror vi er fuldstændig afgørende for at kunne give ansøgerne om statsborgerskab en ordentlig og rimelig behandling. Og det tror jeg er noget, vi på tværs af partipolitiske skel kan blive enige om.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er der en ordfører. Værsgo hr. Jan E. Jørgensen, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 13:29

Jan E. Jørgensen (V):

Tak for det. Jeg skal spørge fru Zenia Stampe, om hun ikke mener, at det er kritisabelt, at vi i Indfødsretsudvalget skulle blive opmærksomme på de her meget, meget lange sagsbehandlingstider gennem henvendelser fra ansøgere, frem for at Justitsministeriet af sig selv havde fortalt os om, hvor slemt det stod til.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, fru Zenia Stampe.

Kl. 13:30

Zenia Stampe (RV):

[Lyddudfald] ... nu får en løbende opfølgning, så vi kan følge med i sagsbehandlingstiderne. Derfor er jeg faktisk også glad for, at forespørgerne har stillet spørgsmålet, som de har, nemlig: Hvad kan vi gøre fremadrettet? For der er ingen tvivl om, at der skal gøres noget ved området, og vi er måske mange, der er kede af, at vi først fandt ud af det så sent. Nu har vi fundet ud af det, og nu tror jeg, at vi kan blive enige om, at vi må gøre noget for at nedbringe sagsbehandlingstiderne.

Kl. 13:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:30

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen så håber jeg, at Det Radikale Venstre fremover vil bruge sin indflydelse og få regeringen til at komme med den her slags informationer af egen drift i stedet for at gå og gemme sig og håbe på, at det ikke bliver opdaget.

Kl. 13:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Zenia Stampe (RV):

Det kan jeg love hr. Jan E. Jørgensen at vi gerne vil gøre. Vi er meget optaget af sagsbehandlingstider, ikke mindst på indfødsretsområdet, men også på hele udlændingområdet, også de sager, der ligger under Udlændingestyrelsen, hvor vi jo også i perioder har haft nogle meget lange ventetider, men hvor de gudskelov, og det er rigtig dejligt, nu er ved at få gjort bugt med de meget lange ventetider, vi har bøvlet med. Så det går i den rigtige retning, og det tror jeg og håber jeg er noget, vi stort set alle kan glæde os over i dag.

Kl. 13:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en ny spørger. Hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:31

Christian Langballe (DF):

Jeg vil egentlig gerne tage udgangspunkt i, at vi jo i Dansk Folkeparti tager det med statsborgerskab utrolig alvorligt, for det er en gave fra det danske folk, og det skal man jo ikke bare kimse ad. Men det, jeg egentlig godt kunne tænke mig at spørge den radikale ordfører om, er, hvordan den radikale ordfører ser på statsborgerskabet. Så vidt jeg har hørt, er det jo sådan, at man mener, at det nærmest er en bagatel, en ubetydelig ting. Det har jeg sådan hørt på vandrørerne og i pressen. Jeg vil godt lige spørge: Hvordan betragter man egentlig statsborgerskabet? Hvor alvorligt tager man det i Det Radikale Venstre?

Kl. 13:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:32

Zenia Stampe (RV):

Det var jo et meget interessant og spændende spørgsmål. Jeg kan bare overhovedet ikke se, hvad det har at gøre med den debat, vi har i dag. Altså, statsborgerskab er da afsindig vigtigt, og lad os dog tage en paneldebat om det, gerne ude i landet, for det er jo noget, der vedkommer alle danskere. Men det er bare ikke det, der er på programmet i dag.

Kl. 13:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:32

Christian Langballe (DF):

Altså, når jeg spørger, er det jo, fordi sagsbehandlingstiderne, hvis man ikke anser det danske statsborgerskab for at være noget særligt, kan nedsættes til 1 dag. Så behøver det jo egentlig bare at være et gummistempel, hvormed man så bare deler statsborgerskaber ud til højre og venstre. Så det er derfor, jeg spørger, og jeg mener da, at jeg har hørt den radikale ordfører sige, at statsborgerskabet ikke var noget særligt. Jeg vil bare høre, om det er sådan, for hvis De Radikale får magten, kan vi jo så regne med, at sagsbehandlingstiden kan sættes ned til 1 dag eller 1 minut, og at man bare giver et gummistempel.

Kl. 13:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Zenia Stampe.

Kl. 13:33

Zenia Stampe (RV):

Det er helt utroligt, som man kan improvisere og lave variationer over et tema, for det her ligger bare meget langt væk fra den debat, vi har i dag, og som handler om sagsbehandling. Lad os tage debatten om, hvad et statsborgerskab er, en anden gang. Jeg tror, at vi går akkurat lige så meget op i det som Dansk Folkeparti. Vi mener, at statsborgerskab er noget, der engagerer, motiverer og forpligter, og det er derfor, vi går op i, hvem det er, der skal have det, og hvornår man skal have det. Men det er ikke det, der er på programmet i dag. Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti elsker at bruge enhver anledning til at få flettet et eller andet andet ind, men lad os tage det et andet sted, måske et sted, hvor der er lidt flere, der lytter – eller måske er

der nogle derude, der lytter – og lad os så finde en anden lejlighed, hvor vi kan diskutere det.

Kl. 13:37

Kl. 13:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:34

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes efterhånden, at vi har været godt rundt om dagens tema. Jeg kan jo godt forstå, hvis man som ansøger om dansk statsborgerskab er utålmodig, når der er en sagsbehandlingstid, der er så lang som den, vi har på nuværende tidspunkt. Det er på alle måder utilfredsstillende. Det er sådan set også det, regeringen har anerkendt, og det er det, der gør, at vi nu med den nye aftale om indfødsret både sætter penge af til at nedbringe sagsbehandlingstiderne, sætter et servicemål og i øvrigt prøver at effektivisere processen. Det er uholdbart, at man skal vente så længe på dansk statsborgerskab, og vi regner med, at der ved udgangen af 2014 er styr på det.

Jeg synes, at det er ærgerligt, at man i Venstre ikke kan glæde sig over, at der bliver afsat 7 mio. kr. til lige præcis det her område. Det synes jeg immer væk er en sjat penge og viser en vilje til at gøre noget ved det her. Om det så slår til, må vi jo se. Jeg er ganske sikker på, at man i Justitsministeriet har påregnet, at nye regler for indfødsret også vil betyde noget for, hvor mange der ansøger, og dermed også for sagsbehandlingstiden. Jeg tror, at vi kan være ganske trygge ved, at der nu bliver gjort en indsats for at få nedbragt sagsbehandlingstiderne. Så på den måde synes jeg jo egentlig, at forslagsstillerne i dagens forespørgselsdebat skulle kvittere for, at der faktisk bliver gjort noget.

Kl. 13:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er en spørger: Hr. Jan E. Jørgensen, Venstre, værsgo.

Kl. 13:36

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Jeg vil spørge ordføreren for SF, om man, da man indgik den her aftale, så har taget med i betragtning, at antallet af nye ansøgnin-ger om statsborgerskab jo nu må forventes at stige voldsomt, i og med at man netop har slækket på kravene. Altså, der vil jo givetvis være en hel del, som har søgt tidligere, men ikke har kunnet komme i betragtning, fordi de ikke levede op til kravene, og de vil nu naturligvis søge på de nye slækkede betingelser. Har man noget estimat over, hvor mange det drejer sig om, og kan man sige noget om, om det vil få en betydning for sagsbehandlingstiden?

Kl. 13:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak.

Kl. 13:36

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det ville da være meget unaturligt, hvis man ikke også, når man laver nye regler for indfødsret, som vil give flere mulighed for at søge om indfødsret, tager det med ind i den aftale, der er om at begrænse sagsbehandlingstiden. Så jeg kan selvfølgelig berolige ordføreren med, at det har man naturligvis regnet på. Jeg kender ikke de præcise tal, men jeg føler mig meget tryk ved, at der er foretaget et estimat på det her område, og at det er indregnet. Så jeg tror godt, vi kan regne med, at sagsbehandlingstiden vil falde, og at den vil komme til at falde dramatisk, og det er jo også det, vi alle sammen ønsker os.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:37

Jan E. Jørgensen (V):

Så SF tror godt, at man kan regne med, at sagsbehandlingstiden vil falde. Er det nok, eller er det, vi hører, et løfte fra regeringens side om, at sagsbehandlingstiderne vil falde?

Kl. 13:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:37

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg har svært ved at se, når vi tilføjer 7 mio. kr. til det her område, og det er immer væk en slat penge, at sagsbehandlingstiden så ikke skulle falde, så selvfølgelig vil den falde. Og når vi sætter nogle mål, gør vi det selvfølgelig, fordi vi mener, det er realistiske mål. Så jeg kan berolige ordføreren med, at vi *kommer* til at se faldende sagsbehandlingstider.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil starte med at sige, at det næsten er rørende at opleve den meget store interesse for ansøgerne om indfødsrets retssikkerhed, som vi her oplever fra V, K og O. Lad mig bare sådan kort nævne, at noget af det oprydningssarbejde, der har været i gang, siden den her regering overtog fra VK-regeringen, har handlet om fejlbehandlinger af sager, ventearkiv, fejlvejledning og konventionsbrud. Der er faktisk lige nu en kommission, der arbejder med lige præcis den mangelfulde retssikkerhed, der har været for ansøgere om indfødsret under VKO's tid ved magten.

En sagsbehandlingstid på 14-16 måneder er den besked, som ansøgere om dansk statsborgerskab har modtaget fra Justitsministeriet igennem den seneste tid, og så lang en sagsbehandlingstid er naturligvis fuldstændig uacceptabel, ligesom det er uacceptabelt, at nogle sager har ligget og ventet i månedsvis og årevis, før sagsbehandlingen er gået i gang.

Regeringen og Enhedslisten præsenterede i går en aftale om et nyt cirkulære om indfødsret ved naturalisation. Det nye cirkulære kommer for sent; det har været for længe, før forhandlingerne kom i gang, på trods af at Enhedslisten fra starten har været klar til at stemme for de her ændringer. Men det ændrer ikke på, at den nye aftale er et klart skridt i den rigtige retning på indfødsretsområdet, og jeg synes ikke mindst, det er positivt, at danskravet ændres fra dansk 3 til dansk 2, og at der i højere grad end tidligere tages hensyn til mennesker med varig funktionsnedsættelse. Som sagt er det et skridt i den rigtige retning, der vil få stor betydning for de mennesker, som de her ændringer vedrører.

I den sidste måneds tid har forhandlingerne fokuseret på netop de lange sagsbehandlingstider, og jeg er sådan set ret glad for, at det er lykkedes at få regeringen med på at gøre noget for at nedbringe de urimelig lange sagsbehandlingstider. I foråret 2013 er der, som ministeren vist også sagde, tilført arbejdskraft for 3 mio. kr. for at få gang i sagsbehandlingen, og i den nye aftale mellem Enhedslisten og regeringen står der jo altså, at der skal ske en yderligere opnormering

for 7 mio. kr. i løbet af 2013, og for første gang indfører man altså et servicemål for behandlinger af ansøgninger. Servicemålet på 7 måneder skal være nået inden udgangen af 2014. Hvis der sker et eller andet, der betyder, at man tænker, at det ikke er sikkert, at det kan lykkes, er regeringen ifølge aftalen forpligtet til at tage nye initiativer.

7 måneder er også lang tid, og da højrefløjen havde magten bryttede de sig ved forskellige lejligheder af nogle væsentligt kortere sagsbehandlingstider end de 7 måneder. Man må selvfølgelig spørge sig selv: Kan regeringen, kan Enhedslisten virkelig ikke gøre det lige så godt som VKO på det her meget vigtige område, som jo betyder ekstremt meget for de mennesker, som går rundt og håber på et dansk pas? Svaret er, at vi ønsker at gøre det væsentligt bedre, end da VKO havde magten.

Justitsministeriet har til os oplyst, og det er vel også kommet frem her fra talerstolen i dag, at Indfødsretskontoret under en VK-regering ikke nødvendigvis behandlede ansøgningerne i den rækkefølge, de kom ind. I stedet sorterede man i ansøgerne, så de enkle ansøgninger blev behandlet i en fart, mens andre blev lagt i en bunke, hvor behandlingen gik meget langsomt. Så vidt jeg kan forstå, ligger der p.t. omkring 6.000 sager i Indfødsretskontoret. Der er også tvivl om, hvorvidt man forsøgte at få sagerne fuldt oplyst, når man fik dem ind i Indfødsretskontoret, eller om man bare gav ansøgerne afslag, hvis sagen ikke var fuldt oplyst.

Det mener vi i Enhedslisten bestemt ikke er en fair måde at nedbringe sagsbehandlingstiderne på. Det er i hvert fald ikke en nedbringelse, man som borger kan bruge til noget. Man kan muligvis bruge den til noget, hvis man er en af dem, der leverer det stykke papir, det står på. Det har bare ikke særlig meget med virkeligheden at gøre.

Ifølge Justitsministeriet er det rent faktisk ikke muligt at have en så lav sagsbehandlingstid, som VK-regeringen påstod at de havde, hvis man samtidig ønsker at følge et ligebehandlingsprincip, og hvis man har fokus på at sikre, at sagerne bliver fuldt oplyst; dvs. sikre, at alle oplysninger bliver indhentet i sagen. Derudover gælder det nye servicemål ikke bare nye ansøgninger, men også ansøgninger om genoptagelse, og de sager talte som bekendt ikke med i de sagsbehandlingstal, som VK leverede. I øvrigt må jeg sige, at jeg synes, at det er et lidt pudsigt spørgsmål, der kommer her, nemlig at højrefløjen kritiserer det her servicemål for at være gennemsnitligt. Jo, jo, men da VKO sad på magten, var der ingen servicemål. Der var intet loft. Der var ingen øvre grænse for, hvor længe en sag kunne ligge og vente.

Enhedslisten er glad for at kunne støtte en holdbar plan for nedbringelse af sagsbehandlingstiderne, en plan, der tager udgangspunkt i ligebehandlingsprincippet, og hvor der er indbygget en garanti for, at regeringen løbende vil tilføre de relevante ressourcer, hvis det kniber med at nå ned på de 7 måneders sagsbehandlingstid ved udgangen af 2014. Så vi stemmer naturligvis for det forslag til vedtagelse, som er fremsat af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er nogle korte bemærkninger, og den første er fra hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:43

Tom Behnke (KF):

Jeg skal bare høre, om Enhedslisten var opmærksom på, bevidst om, at der blev tale om 7 måneder som gennemsnit, inden man indgik aftalen.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ja – som ministeren selv siger, står det sådan set i aftaleteksten – og jeg synes jo, det er påfaldende og rørende, at De Konservative og Venstre pludselig er så interesseret i de her menneskers rettigheder og retssikkerhed, for personlig er jeg meget bekymret for de sagsbehandlingstider, vi har oplevet, men i VK-regeringens tid var der ingen øvre grænse. Nu kommer der i hvert fald et gennemsnitligt servicemål på 7 måneder, som alt andet lige må siges at være et markant skridt i den rigtige retning, sammenlignet med da hr. Tom Behnkes parti sad på magten, for dengang var der ingen øvre grænse.

Kl. 13:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:44

Tom Behnke (KF):

Nu kan man jo gøre to ting: Enten kan man bruge sin energi på at lave grænser og opstille mål, eller man kan arbejde på, at man rent faktisk får nedbragt sagsbehandlingstiderne. Det var det, som VK-regeringen jo gjorde. Da man blev opmærksom på det, sagde man: Hov, sagsbehandlingstiden stiger, og så satte man aktivt ind og bragte sagsbehandlingstiderne ned. Den kredit synes jeg trods alt man skal give.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg må sige, at jeg vil stille mig meget tvivlende over for den metode, man fra VK-regeringens side brugte til at få nedbragt sagsbehandlingstiderne. Det her er jo noget af det, som Statsløsekommissionen undersøger, og det bliver selvfølgelig interessant at se, hvad den kommer frem til.

Til det der med, at man sorterer de komplicerede sager fra og ikke sørger for, at sagerne bliver fuldt oplyst, vil jeg sige: Ja, hvis man arbejder på den måde, så er det selvfølgelig ikke så svært at få nogle pæne tal, men er det en sagsbehandling vi vil være bekendt? Nej, ikke fra Enhedslistens side.

Kl. 13:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jan E. Jørgensen, Venstre, værsgo, en kort bemærkning.

Kl. 13:45

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Enhedslisten har jo ret i, at der ikke var et servicemål under den forrige regering. Det kommer der nu, og det er jo bedre at have et servicemål end ikke at have et servicemål.

Men da vi havde en VK-regering, havde man jo en effektiv sagsbehandlingstid på 1½ måned for førstegangsansøgninger og 3 måneder for folk, der ansøgte om genoptagelse af deres sag – det er alt andet lige de mere komplicerede sager. Så derfor så man måske ikke så meget et behov for det her servicemål, når man nu rent faktisk havde fået nogle ret flotte sagsbehandlingstider igennem.

Men det, jeg gerne vil spørge Enhedslistens ordfører om, er: Hvordan i alverden er det dog lykkedes justitsministeren at få forklaret Enhedslisten, at det skal tage 7 måneder i gennemsnit at behandle noget så forholdsvis banalt som en ansøgning om dansk statsborgerskab – altså 7 måneder? Der er jo blevet skrevet romaner på den halve tid.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 13:46

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil starte med at sige, at det tal, hr. Jan E. Jørgensen kommer med her, ikke kan sammenlignes med de 7 måneder, fordi den måde, VK-regeringen opgjorde sagsbehandlingstider på, var ved kun at se på nye ansøgninger. Det her servicemål på 7 måneder har også de genoptagede sager med, og jeg vil sige, at hvis jeg var hr. Jan E. Jørgensen, tror jeg ikke, jeg ville stå her og prale for højt af de sagsbehandlingstider, der var under VK-regeringen. For hvis man gør det, at man pakker alle de besværlige sager væk og lader være med at kigge på dem, så er det jo ikke så svært at komme frem til en lav sagsbehandlingstid. Men som sagt: Det her er noget af det, som Statsløsekommissionen kigger på, og det bliver selvfølgelig spændende at se, hvad den kommer frem til.

Hvad angår hr. Jan E. Jørgensens andet spørgsmål, mener jeg, at det her med de 7 måneder er realistisk på nuværende tidspunkt. Måske bliver der mulighed for at få en endnu kortere sagsbehandlingstid, men det skal være sådan, at ligebehandlingsprincippet fastholdes, altså at man behandler sagerne, i takt med at de kommer ind, og arbejder aktivt på, at sagerne bliver fuldt oplyst, frem for bare at afvise dem, hvis ikke de lever op til alle formelle krav til at starte med. Hvis det på nogen måde kan lade sig gøre på et senere tidspunkt – altså at nedbringe sagsbehandlingstiden yderligere, samtidig med at man lever op til de her kvalitetskrav – så vil vi meget gerne gøre det.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:48

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg hørte egentlig ikke, at jeg fik svar på mit spørgsmål. Altså, hvordan er det lykkedes justitsministeren at få overbevist Enhedslisten om, at man simpelt hen ikke kan behandle de her sager hurtigere end 7 måneder? Lad os glemme alt om, hvad sagsbehandlingstiderne har været før – men 7 måneder. Har man virkelig været så langt væk fra den virkelige verden, at man kan bilde nogen ind, at man ikke kan behandle disse ansøgninger hurtigere end på 7 måneder? Det er ikke raketvidenskab. Mange af disse ansøgninger kan klares på en eftermiddag, fordi ansøgeren fuldstændig lever op til samtlige krav uden problemer. 7 måneder, Mulle, havde jeg nær sagt. Det er vist et citat fra en film.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 13:49

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ja, fra en film, der hedder Zappa. Jeg tror ikke rigtig, at citatet passer ind i den her sammenhæng. Jeg har selv lige brugt det i en anden forbindelse.

Der tales om 7 måneder. Jeg tror på, at en ordentlig kvalitet i sagsbehandlingen vil sige, at man i modsætning til under VK-regeringen rent faktisk sikrer et ligebehandlingsprincip, det vil sige behandler sagerne i den rækkefølge, de kommer ind i, frem for at frasortere de sager, der ser komplicerede ud. Hvis det samtidig ønskes, at sagerne skal være fuldt oplyst, men ikke er det, når de kommer ind – det vil sige ikke lever op til alle formelle krav – jamen så konstatere man ansøgeren og arbejder på at få sagen fuldt oplyst.

Hvis man vil have den kvalitet i sagsbehandlingen, tror jeg ikke, at det på nuværende tidspunkt er realistisk at få en kortere sagsbehandlingstid, ikke mindst fordi der ligger 6.000 sager i Indfødsrets-kontoret på nuværende tidspunkt. Men det er klart, at sagsbehandlingstidens længde selvfølgelig afhænger af, hvilke krav man stiller til kvaliteten. Og hvis man er ligeglad med kvaliteten, kan man selvfølgelig få en ufattelig kort sagsbehandlingstid.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Langballe, Dansk Folkeparti, kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:50

Christian Langballe (DF):

Jeg synes ærlig talt, det er lidt frækt. Det er jo ikke mere end et par dage siden, at Enhedslistens ordfører var perlevenner med Venstre og talte om at lave et fælles forslag til vedtagelse med Venstre osv. Jeg ved godt, og det anførte jeg også over for Venstre, at det udelukkende var taktik, forhandlingstaktik i forhold til regeringen, og det er så o.k. Men så synes jeg, at det er lidt frækt, at man så overdænger Venstre og Konservative med skældsord. Det må Enhedslisten godt i forhold til os, for vi opfatter det som et adelsmærke, men jeg synes bare, det er mærkeligt.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg har simpelt hen haft så svært ved at forstå hr. Christian Langballes ærinde i Folketingssalen i dag, for på den ene side har hr. Christian Langballe været med til at stille en forespørgsel, som handler om, at sagsbehandlingstiderne er for lange, og på den anden side var hr. Christian Langballes kritik af fru Zenia Stampe, at han mente, at fru Zenia Stampe havde så useriøs en tilgang til statsborgerskab, at fru Zenia Stampe var villig til at acceptere alt for korte sagsbehandlingstider. Jeg må sige, at det ikke er lykkedes mig at forstå, med hvilket formål hr. Christian Langballe er gået i Folketingssalen i dag. Er formålet at påpege, at det er et problem, at der er for lange sagsbehandlingstider, eller er formålet at påpege, at det er et problem, at der er for korte sagsbehandlingstider? Jeg tror ikke, at jeg er den eneste, som står undrende tilbage.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:51

Christian Langballe (DF):

Nu var årsagen til, at vi gik med til at rejse den her forespørgselsdebat, at vi gerne vil se på nedbringelse af sagsbehandlingstiderne, hvilket selvfølgelig ikke skulle gå ud over sagsbehandlingen. Det er klart. Men det eneste, jeg bare noterer mig lige i øjeblikket, er, at ordføreren, som for et par dage siden var perlevenner med Venstre, nu står og overdænger dem med skældsord, fordi de ikke gør nok for at nedbringe sagsbehandlingstiden. Det synes jeg bare er interessant. Kan man ikke stå ved, at man da i hvert fald for nogle dage siden var fuldstændig perlevenner med Venstre og De Konservative?

Kl. 13:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg ved ikke, hvad det er for nogle skældsord, hr. Langballe taler om. Det er jo sådan, at man bliver irettesat fra formandens side, hvis man benytter skældsord i Folketingssalen.

Som sagt, jeg har meget svært ved at forstå Dansk Folkeparti og hr. Christian Langballes ærinde i Folketingssalen i dag. De indlæg, der kommer fra hr. Christian Langballe, er meget selvmodsigende. På den ene side kritiserer man regeringen for at have for lange sagsbehandlingstider. Det har man været med til at rejse en forespørgselsdebat om. På den anden side vælger man at prioritere sin taletid sådan, at man kritiserer fru Zenia Stampe for, at hun skulle ønske for korte sagsbehandlingstider. Som sagt er det ikke helt let at finde logikken i hr. Christian Langballes indlæg i dag.

Kl. 13:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det næste ordfører, som er fru Mette Bock, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg har fundet ud af, jo længere tid folk taler i denne sal, jo mere skærpet opmærksom bør man være, for så er der som regel et eller andet galt. Det må jeg så også kunne konstatere i forhold til justitsministerens tale. I hvert fald har min opmærksomhed ikke været tilstrækkelig, hvis jeg skulle have opfattet undervejs i løbet af den lange tale, at der altså var tale om et gennemsnit. Det fandt vi først ud af, da hr. Tom Behnke stillede sit spørgsmål.

Vi har ikke været en del af den forrige regering. Vi er heller ikke en del af den nye regering, og derfor vil jeg nøjes med at konstatere, at en sagsbehandlingstid på 12-14 måneder simpelt hen er for lang tid, uanset hvor man er henne i det offentlige system. Det må som minimum være rimeligt, at vi får nedbragt de her sagsbehandlingstider, så de ligger på linje med sagsbehandlingstiderne for familiesammenføring.

Det er sådan der, hvor jeg kommer fra, nemlig erhvervslivet, at hvis man har en sagspukkel eller en opgavepukkel, tilføjer man de ressourcer, der skal til for at få den afviklet, og finder ud af, hvad det permanente ressourceforbrug skal være, for at man kan ligge på et rimeligt niveau. Sådan foregår det altså ikke her. Nu tilføjer man ganske vist nogle flere ressourcer, men med det, der er blevet nævnt her i salen i dag, må jeg sige, at jeg har utrolig svært ved at se, hvordan man skal kunne opnå bare det uambitøse mål, som regeringen og Enhedslisten har sat sig med udgangen af 2014.

Vi ved, at der ligger 6.000 sager og venter i Indfødsretskontoret. Vi ved, at regeringen og Enhedslisten i går har indgået en aftale, som svækker kravene til at opnå statsborgerskab. Det vil sige, at vi kan forvente en ny stor bølge af ansøgninger, som kommer fra de mennesker, der tidligere har modtaget afslag, men som nu lever op til kravene i den nye aftale.

Endelig ved vi, at der ligger en i øvrigt fornuftig aftale om, at det nu skal være muligt at få dobbelt statsborgerskab. Det vil sige, at vi også må kunne forvente, at der kommer mange, mange ansøgninger om at få dobbelt statsborgerskab. Alt det skal Indfødsretskontoret nu tage sig af med ikke ret mange flere tilførte ressourcer for at opnå det uambitøse mål på den lange bane, nemlig ved udgangen af 2014.

Jeg synes simpelt hen ikke, det er godt nok, og jeg håber derfor på noget andet, og det er selvfølgelig et naivt håb, for det kommer ikke til at ske, men af de tre forslag til vedtagelse, der ligger, er der for mig ingen tvivl om, at det, som er fremsat af V, K og Liberal Al-

liance, er det eneste fornuftige, og det burde være åbenbart for enhver.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Mette Bock. Så er det den næste ordfører, og det er hr. Tom Behnke, Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:56

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Forespørgselsdebatten her i dag kunne godt have handlet om, hvilke krav vi stiller til dem, der søger dansk statsborgerskab, men det gør den jo ikke, heller ikke selv om der så sent som i går blev indgået en ny aftale mellem regeringen og Enhedslisten; det er til gengæld en forespørgselsdebat, der drejer sig om sagsbehandlingstiderne, uanset hvilke krav det er, vi stiller. Der kan vi jo altså se, at sagsbehandlingstiderne vokser og vokser – puklerne bliver større og større – og det må vi naturligvis reagere over for, og derfor denne forespørgsel. Det er jo så trods alt glædeligt – eller delvis glædeligt – at regeringen og Enhedslisten har lavet en aftale netop i går; det kommer jo meget belejligt lige forud for en forespørgselsdebat i Folketingssalen. For det kan nogle gange også have den effekt, at der kommer lidt fart over sagerne i ministeriet, og det er jo glimrende, for så er man ligesom nået et stykke af vejen, og det vil jeg trods alt gerne anerkende at man er med den aftale, der er indgået med Enhedslisten.

Men når det så er sagt, er jeg også nødt til at understrege, at det jo slet ikke er ambitiøst nok, og lige præcis udtrykket med, at det er en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 7 måneder, gør jo, at der er rigtig meget elastik. Vi ved jo, at rigtig mange af de ansøgere, der sender deres ansøgning ind, har vedlagt al den dokumentation, der skal til, og at de lever op til kravene, og at deres sager så kan ekspederes meget, meget hurtigt. Og det betyder så omvendt, at hvis man skal nå det inden for rammerne af dette gennemsnit, vil der være andre sager, som vil kunne ligge endog meget, meget længe, og det er ikke tilfredsstillende.

Vi støtter selvsagt det forslag til vedtagelse, som vi selv har fremsat sammen med Venstre og Liberal Alliance. Og så kunne jeg godt tænke mig at give ministeren et lille råd, så man måske kunne prøve at løse nogle af de her problemer sådan lidt forebyggende, nemlig at man sørgede for, at vejledningen på ministeriets hjemmeside til dem, der søger dansk statsborgerskab, måske var noget mere klar og entydig med hensyn til, hvad det helt præcis er for krav, de skal leve op til, så ansøgerne ved det, og så man i ministeriet ikke igen og igen får ansøgninger ind, der mangler dokumentation, og hvor ansøgeren ikke lever op til de krav, der bliver stillet. For det tager jo trods alt tid, inden man får læst ned i sagen og finder ud af, at der mangler noget, eller at der er noget, ansøgeren ikke har levet op til, og så skal sagen sendes tilbage til borgeren med besked om, at vedkommende skal prøve igen, når vedkommende lever op til alle kravene. Så jeg tror, man kunne hjælpe sig selv, hvis man sørgede for, at det, om jeg så må sige, var skåret ud i pap, hvad det er for nogle præcise krav, de skal leve op til, og hvad det er for en dokumentation, der skal vedlægges.

Så tror jeg på, at man allerede derved kunne sørge for, at sagsbehandlingstiden blev nedbragt. Men det er jo så bare en lille idé, som jeg helt kvit og frit giver til ministeren.

Kl. 13:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren, værsgo.

Kl. 13:59

Kl. 14:02

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, og tak for debatten. Jeg er glad for at kunne konstatere, at samtlige trods alt er tilfredse med, at regeringen har lavet en aftale med Enhedslisten om, at der nu for det første bliver sat servicemål, ambitiøse servicemål, og for det andet, at der sker en omprioritering af ressourcerne til området, og for det tredje, at spørgsmålet om sagspukler, ventearkiv, og hvad man ellers kan finde på af ord og begreber i den her sammenhæng, er ting, der nu bliver taget fat på.

Jeg håber ikke, at folk, der ellers i øvrigt er aktive her i salen og ellers i øvrigt har beskæftiget sig med sagsbehandling i den offentlige sektor, når man udmåler servicemål, betragter sagsbehandlingstiderne som gennemsnitlige. Det virker mindst talt noget overraskende, at det sådan ligesom skulle være et absolut mål. Jeg har i hvert fald deltaget i flere debatter også med andre her i salen i dag, hvor jeg kan sige, at spørgsmålet om gennemsnitlig sagsbehandlingstid bestemt ikke er noget nyt.

Så kan man jo altid stå heroppe, efter at man i mange år måske har manglet interesse for området, og udstikke nye krav, nye mål, men hvad hjælper det, når de mål, man så står bag, jo grundlæggende er urealistiske? Det er derfor, regeringen selvfølgelig er glad for den aftale, der er lavet med Enhedslisten. Nu kommer der styr på sagerne. Der bliver lavet et servicemål, som vil komme til at fremgå af reglerne. Der bliver lavet vejledninger. Der er blevet lavet en ny aftale om indfødsret, og det har ikke noget med den her forespørgsel at gøre. Men samlet set betyder det altså, at der nu kommer styr på sagerne. Så jeg ved ikke rigtig, om jeg skal tolke interessen for, hvad man selv mener er meget ambitiøse mål for sagsbehandlingen, som en eller anden form for dårlig samvittighed over, at man skulle have været mere opmærksom på det før – også under den tidligere regering – men det må man jo selv stå til ansvar for.

Regeringen er tilfreds med den aftale, der er lavet, og vi håber som sagt, at vi når målet. Det er et ambitiøst mål, al den stund at de her sager jo ofte også er ganske komplicerede. Det er rigtigt, at der kan være mange lette sager, men det er ofte også ganske komplicerede sager, man har med at gøre. Der skal indhentes mange oplysninger; der er folk, der skal høres; der skal indhentes nye erklæringer; det skal sikres, at kvaliteten i sagsbehandlingen har det høje niveau, som den selvfølgelig skal have, fordi behandlingen af de her sager jo er afgørende for dem, som det handler om. Med det mål er regeringen selvfølgelig meget tilfreds med den aftale på området om den gennemsnitlige sagsbehandlingstid med udgangen af 2014 på 7 måneder.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Det ser ikke ud til, at der er nogen spørgsmål. Jo, der kom lige en anmodning om et fra hr. Jan E. Jørgensen. Jeg må bede ministeren om at blive stående på talerstolen, og så må jeg bede om, at man husker at trykke sig ind, når man har spørgsmål – også hvis man har spørgsmål nummer to, tak.

Kl. 14:02

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om man har regnet på, hvor mange nye ansøgere der vil komme, i forbindelse med at man har slækket på kravene for at opnå statsborgerskab, og om det er indregnet i den forventede gennemsnitlige sagsbehandlingstid, der vil være fremover.

Kl. 14:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der ligger selvfølgelig et skøn. Alt andet ville være uansvarligt.

Kl. 14:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:02

Jan E. Jørgensen (V):

Men vil ministeren så ikke være så venlig at delagtiggøre Folketinget i, hvad skønnet er? Hvor mange ekstra regner man med at der kommer?

Kl. 14:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Justitsministeren.

Kl. 14:02

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der ligger dels et samlet skøn over, hvad konsekvenserne vil være af, at man griber sagerne an på en anden måde – at man har et ligebehandlingsprincip, at sagerne skal behandles så at sige i den rækkefølge, de kommer ind, og at vi vil sikre en høj kvalitet i behandlingen af ansøgningerne – dels et skøn over, hvor mange sager der vil være tale om i forhold til den aftale, der er blevet lavet. Det giver sig selv.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Mette Bock, Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 14:03

Mette Bock (LA):

Tak. Jeg vil gerne have oplyst, hvad skønnet er.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Justitsministeren.

Kl. 14:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er man velkommen til at stille et spørgsmål om. Jeg har ikke det præcise tal med her, men der ligger selvfølgelig en samlet vurdering af det som forudsætning for, at vi kan lave den gennemsnitlige sagsbehandlingstid med udgangen af 2014, som vi har her.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Nu tror jeg ikke, der er flere spørgsmål, og så siger vi tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og dermed er forhandlingen sluttet.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som før nævnt først finde sted tirsdag den 28. maj, 2013.

Kl. 14:04

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så er der ikke mere at foretage i det her møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 28. maj 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 14:04).
